

لټونکي گټونکي دي

(غمجنو زړونو ته د خوښۍ زيری)

۱۳۹۷

محمد آصف اشنا

کتاب پېژندنه:

د کتاب نوم	لټونکي گټونکي دي
بقلم	محمد آصف اشنا
خپرندوی	الفلاح خپرندویه ټولنه- جلال آباد
کمپوز	وفي الله منت بار ۰۷۶۷۰۳۳۸۶۸
چاپ وار	لومړی
چاپ شمېر	۱۱۰۰
چاپ کال	۱۳۹۷ لمریز کال / ۲۰۱۸ م

د چاپ حقوق له لیکوال سره خوندي دي.

پته:

الفلاح کتاب پلورنځی، اسحاقزی مارکیټ جلال آباد بنسار.
۰۷۹۸۸۱۱۵۰۰ - ۰۷۸۰۷۶۰۷۶۴

ډالۍ !

- مننه ربه په نړۍ کې دې نړۍ راکړه.
- زما د ژوند ستره هستي ، زما گران او قدرمن پلار جان ته !
چې د ژوند په دې سختو پړاوونو کې يې ځان هرې سختۍ ته
ورکړی ، تکليفونه يې گاللي اوزه يې ترې ساتلي يم او تل يې زده
کړې ته هڅولی يم .
- خوږې او مهربانې مور جانې ته چې تل يې د ناز خواږه
راکړې .

۹۱

زما د ژوند ښکلا ته !

پلټوونکي، گټوونکي دي

که چېرې ووايو، چې ژوند سخت دی او هېڅ هيلې شتون نه لري، دا سمه نه ده! ځکه که له دې نظره ژود ته وگورو؛ نو طبيعي ده، چې هېڅ يو شخص به کومه هيله اختراع نه وه شوې؛ ځکه انسان به له کوچنۍ ستونزې سره مخ کېدو؛ نو خپله هيله او انگېزه به يې له لاسه ورکوله، همدا سې به هر شخص يو کار پېلولو او له ستونزو مخ کېدو سره سم به يې له خپل کاره لاس اخيستلو، په همدې ډول به نړۍ له وروسته والي سره مخ او هېڅ ډول پرمختګ ته به زمينه برابره شوې نه وه.

نو يقيناً هيله هغه څه ده، چې د ژوند په سختو شرايطو کې آسانه کوي او همدا د يو انسان تر ټولو ستر هنر دی، چې په سختو شرايطو کې د ځان لپاره هيلې راوټوکوي؛ ځکه له همدې هيلې پلټنه رامنځته کېږي او له پلټنې وروسته انسان خپلې هيلې ته رسېږي، چې موږ ورته گټوونکي وايو.

ستاسو په لاس کې کتاب د بناغلي محمد آصف (آشنا) له خوا په ډېره ماهرانه بڼه ليکل شوی؛ له پنده ډکې قېصې، هيله بخښوونکي متنونه، د خوشاله ژوند پر لور لارښوونې، شخصيت جوړونه، د ګډ او پرهمکاريو ولاړ انساني ژوند لارښوونې، د برياليتوب رازونه او بلاخره د ژوند د سکون لپاره قراني اياتونه يې په ډېر بڼه ترتيب سره راټول کړي. دا په حقيقت کې هغه دی، چې لوستل يې په اوسنۍ غمجنې او ناهيلې نړۍ کې هر لوستي شخص ته اړين بولم.

بنايي د دغه کتاب په لوستلو مو مړ اوې هيلې بېرته تازه او د ژوند نوې پړاو ته د داخلېدو لپاره مو په ذهن کې يوه انگېزه رامنځته

شي.
په پای کې ښاغلي محمد اصف (اشنا) څخه د زړه له تله مننه کوم، چې
د پښتو ژبې لوستونکو ته یې دا ډول ارزښتمن کتاب وړاندې کړ،
یقیناً د ټولنیز ژوند او شخصیت جوړونې په برخه کې خورا ارزښتمن
اثر دی.

خدای جل جلاله دې د ښاغلي آشنا په پوهه او ژوند کې برکت
واچوي.

په درنښت
عبدالبصیر سباوون
الفلاح پوهنتون استاد

د حق په لټه کې

دا په نړۍ کې د الله تعالی ... سنت دی، چې د هېڅ امت قوم او ډلې حالت له تیارو نه رڼا ته له جهل نه علم ته له ذلت نه عزت ته له غلامۍ نه بادارۍ ته او په ټوله کې له بدوالۍ څخه بښه والۍ ته نه بدلوي، مګر هغه وخت چې قوم او امت په خپله د خپل ځان د بدلون هڅه وکړي؛ نو د بدلون لپاره لټون اړین دی، همدې مطلب ته الله تعالی داسې اشاره کوي.

إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ ۖ

په دې اړه په نړۍ په تاریخ کې بې شمېره بېلګې او شواهد موجود دي، که یواځې د صحابه کرامو تاریخ راو اخلو هر صحابي د حق د لټنې یوه نمونه او بېلګه ده، سلمان فاسي رضي الله تعالی عنه د حق په لټه کې نېردي دیرش راهبانو سره شاګردي وکړه او هغوی نوبت په نوبت رحلت کولو ان تردې چې د څو لسیزو په تېریدو مدینې منورې ته راوړسیدو په حضرت محمد صلی الله علیه وسلم یې ایمان راوړ او د نړۍ ستوری شو.

په بازار او مارکیټ کې ډېر خلک لر او بر کېږي؛ مګر هغه څوک ډکې منګولې خپل کورته راستنېږي، چې د څه شي په نیت وتلی وي، د هغې لټون وکړي.

د کانونو او معدنونو په سر ډېر خلک تېرېږي راتېرېږي؛ مګر یواځې پلوتونکي دي، چې کانونه راسپړي او ګټه ترې اخلي. په ټولګي کې ډېر زده کوونکي درس وایي؛ خو یو یې هغه زده کوونکي نوبستوونه کوي او اختراعات کوي، چې لټونکي وي.

که په لنډو ټکو کې ووايو يواځې لټونکي دي، چې په خاړو کې سره زر وینې او او په اوبو کې ملغلرې؛ مگر دا هر څه له زیار او کار پرته نه ترسره کېږي.

په نړۍ کې بشریت د ځان لپاره څومره اسانتیاوې برابرې کړي دي؟ که هغه د تگ راتگ وسایل دي، چې د ځمکې تدابونه یې رانېږدي، کړي دي، که هغه غریز وسایل دي، چې نړۍ یې په یو کلي بدل کړې ده او که د ژوند تیروولو نوري اسانتیاوې دي، دا هر څه لټون پایله ده، د بشریت د بریا راز په لټه کې نغښتې دي، خو څو ځایه په قران عظیم الشان کې ورته په بېلابېلو الفاظو اشارې شوې دي، یو ځای وايي په ځمکه کې وگرځئ، تر څو عبرت واخلي بل ځای وايي، په ځمکه کې خواره شئ، د الله تعالی فضل دا لټون چې هر څوک وکړي هغه د نړۍ واگې په لاس کې نیسي. یو وخت چې مسلمانان د لټون په حال کې د نړۍ مشري او قیادت هم ورسره وو کله یې چې عظمت وکړ، بې واکه شوه له نېکه مرغه اوس په نړۍ کې په ځانگړې ډول اسلامي امت کې د خوځښت او بیدارۍ احساس پیدا شوی دی او د رڼا څرک تر سترگو کېږي.

کله مې چې «لټونکي گټونکي دي»، په نوم لېکنه ولیده، چې زموږ ځوان او هڅاند ورور محمد اصف اشنا په ډېره روانه او خوږ ژبه ترتیب کړې ده، ډېر خوښ شوم، د اصف خان لیکنه به ولې خوندوره نه وي، چې په ډېر کم عمر کې ډېرې لاسته راوړنې لري زیار کښ او لټونکي ځوان دی، له منځنیو زده کړو یې د پوهنتون ترکچې خپل لکښت په خپله غاړه اخیستې او د خپلې کورنۍ لپاره هم هلې ځلې

کوي ، اوس يې دا دی د خپلو تجربو په رڼا کې دا توگه هم منظمه کړې
ده، د قرآن عظیم الشان ایاتونه په ډېر ښه انداز کارول شوي.
دې د دنني شخصیتونو ولاسته راوړنې ښې بېلگې دي او د نړۍ د زیار
کښانو کېسې، غوره ویناوې او متلونه هم پکې شته چې زیاتره یې
ژباړه او راټولونه ده.

خپلې خبرې په دې بیت راټولوم
چې غوټي پسې وهي په لاس به درشي
چا ویل چې په دریاب کې گوهر نشته
په ټوله علمي او ادبي مینه

محمد گلاب توحید یار د خراسان پوهنتون استاد

۱۳۹۷/۵/۱۱

اصلاح غږ راډیو جلال اباد

مفهومي درياب

انسان ټولنيز مخلوق دی. دلته دوه نقاط ذکر شول، لومړی انسان او دوهم ټولنه، کله چې دغه دوه الفاظ يادوو، نو خورا زياتې پوښتنې به مو ذهن کې راټوکېږي.

انسان ولې مخکې نشي تللی؟ انسان ولې نهيلی کېږي؟ انسانان چې په فکري او ذهني لحاظ تر تساوی لاندې نیول شوي، نو بیا ولې ځېنې پرمختللي او ځېنې وروسته پاتې دي؟

ټولنه د انسانانو نه تشکیل مومي، کله چې انسان نه اوسي نو ټولنه څه مانا؟ د ټولنې وروسته پاتې والی د انسانو سره داسې اړیکه لري، لکه د ځنځیر کې یې چې له یو بل سره لري.

د انسانانو اذهان خپله ده او ټولنې په وده کې هر اړخیز رول لوبوي. که د ده ذهن داسې عیار شوی وي، چې تل د فسیمیزم (منفي گرایي) په محور کې چورلي، نو دا به داسې وي، چې دی نه د ټولنې او نه د ځان پرمختگ غواړي.

کتابونه نه یواځې په لاس لیکل شوي د قلم تور توري دي، بلکې دا د سوونو کلونو او په پراخه پیمانه د وگړو له تجربو نه راویستل شوي لعلونه دي، چې شخصیت پرې وده او زندگي پرې سکون پیدا کوي. دغه وړوکی کتاب، په زیاتو موضوعاتو راڅرخي، وبه لولئ، چې انسان ولې خود غرضه دی؟ له دغې بلا نه ځان څنگه خلاصولی شي؟ د وروسته پاتې کېدو عمده دلایل یې څه دي؟ تاریخ دوی ته څه وایي؟ د خپل ژوند تاریخ څنگه باید ولیکي؟ د بریا کیلي څنگه له خړو خاورو نه راویستلی شي؟ شخصیت یې په کومو اوصافو د خلکو په ذهنونو کې مثبت پالی پیدا او لوړولی شي؟ څه باید

وکړي، چې ټولنه کې د نېکانو شخصیتونو په لیست کې راشي؟
اسلام دوی ته څه وایي؟

دا او دې ته ورته نور ډېر موضوعات په دې وړو کې خود مفهوم په
یوه دراب کتاب کې راټول شوي، چې هم به ترې خپله پوره گټه وکړئ
یاو هم به نور د بریا او شخصیت د لوړولو په ځانگړنو اگاهه کړئ.
زه د بناغلي محمد اصف (اشنا) د داسې هڅې چې ټولنې ته به یې په
خپل نشتون کې هم گټه رسېږي، قدردانی کوم او د لاریار
غوښتونکي یې یم. په معاصر دوریا په دې وروستی لسیزه کې د
افغانستان د ویجاړو شویو څړو کورونو له خاورو نه په رنګ داسې
څړ ځوانان راووتل، چې نه یواځې خپلو هیلو ته د رسېدو ارمان
ورسره وي، بلکې غواړي خپله هغه ټولنه چې تل پرې نورو امرانه
چلند کړی، له خوبه راپورته کړي او د هغوی سره د سیال کېدو انگېزه
ورکړي.

د محمد اصف (اشنا) په شمول دې د ټولو کور ودان وي او په
راتلونکي کې له هر هغه ځوان نه هيله او امید لرم، چې د تعلیم او
لوست په لوړولو کې به د خپل کړېدلي ولس سره پوره همکاري او
مرسته کوي.

نور عمر

د مینې مجلې همکار او

الفلاح پوهنتون د حقوقو او سیاسي علومو زده کړیال

لومړۍ برخه

۲۳	سلام	۱	الله تعالی کافي دی!
۲۴	د بندګۍ احساس		د رسول الله صلی الله علیه وسلم اوښکې
۲۴	د اسلام سپیڅلي دین انسان ته	۲	مبارکې
۲۵	انسان ته د کرامت تاج ور په دی	۵	زه د مصر پاچا یم!
۲۵	انسان په بهترین نظم، اعتدال	۶	د تاریخ عبرتونه تلپاتې وي
۲۶	الله تعالی په انسان کې	۷	فکر وکړه او منندویه اوسه!
۲۶	د یو انسان ژوند د ټولو	۹	له خلکو سره ښېګڼه، زړه پراخوي
۲۶	انسان ته د علم برترې ورکړل شوې	۱۰	شات ترلاسه کړه!
۲۷	پرېښتو ته امور شوی دی	۱۱	مه خپه کېږه!
۲۷	د دنیا بې شمېره نعمتونه ورکړل	۱۲	خپل تاریخ پخپله ولیکه
۲۷	له انسان سره د جنت	۱۳	د خلکو له ویناوو به څنګه ځان خلاصوي؟
۲۸	د شخصیت منشور	۱۵	له بل سره ښکې
۳۱	د شخصیت د پابښت توکي	۱۶	په سختۍ پسې اساني راځي
۳۱	اخلاقي نیمګړتیا	۱۸	ښکلې مینه!
۳۱	ذهني او بدني نیمګړتیا		د اوښۍ په دوو ورځو کې د جنت دروازي
۳۲	په معاملاتو کې نیمګړتیا	۱۸	پرانیستل کېږي!
۳۲	د ناکامۍ وجوهات	۱۹	نرم خوږې اختیار کړئ!
۳۲	د مستقل مزاجي نېشتوالی	۲۱	د خلکو په خوشالۍ
۳۲	خود غرضي او لالچ	۲۲	مور او پلار

دویمه برخه

۳۷	دویم ګام	۳۳	د بریالیتوب ته د رسېدو لارې
۳۷	درېیم ګام	۳۴	منفي لیدونکي یا منفي ګرام
۳۷	څلورم ګام	۳۴	واي... ټولې ورځې مې بربادې شوې!
۳۸	پینځم ګام	۳۴	زه په دغه کار کې ناکام یم!
	د ریښتیني خوښۍ په موخه ۸ چلندونه	۳۵	زه همېشه یوه ستونزه لرم!
۳۸	غوره کړئ!	۳۵	نا ممکنه ده!
۴۰	اته شیان چې په پریښودو	۳۵	زما د کار په قدر نه پوهېږي!
۴۰	بېانه مه کوئ		زه همېشه یوازې یم او هېڅوک راسره
۴۰	ځان جامع الکملات مه غواړئ	۳۵	نشته!
۴۰	وېره له زړه وباسئ	۳۶	ټول وايي، مثبت فکر وکړئ، خو څه ډول؟
۴۱	په هر شي د کنټرول درلودلو هڅه	۳۶	لومړی ګام

مزاخم کسان	۴۱	تنگ نظري مه کوئ	۴۱
مغرو او کبرجن کسان	۴۱	په يوه ورځ کې دننه	۴۲
د حضرت لقمان حکيم ۴۰ نصيحتونه	۴۲	منفي گرا خلک له خپل ژوند	۴۲
خوشاله کسان څه ډول ژوند کوي؟	۴۲	هميشه د (هو) ويلو عادت پرېږدئ	۴۳
د بريا پر لور لس ساده لارې	۴۳	که غواړئ، چې غوره شخصيت ولرئ	۴۶
کله کله فيصلې مه کوئ	۴۶	د خوښمنو (خوشال)	۴۹
ايا تاسو يو ښه انسان ياستئ؟	۴۹	که دغه اوه (۷) پوښتنو ته مو	۵۰
د شخصيت لوړونې په اړه د پوهانو ۵۰	۵۰	لس خويونه	
زرينې ويناوې	۵۰	اوو (۷) هغه ښې چې تاسو پرې ملگرو	
وقفه	۵۱	سره بايد اړيکه پرې کړئ	
د دې اوه (۷) شيانو په اړه هېڅ	۵۱	سپکاوی کول	
ستاسې په اړه د نورو خلکو نظريات	۵۱	دورغ ويل	
ستاسې تېروتنې	۵۱	له شخصيت څخه ناوړه گټه اخيستل	
ستاسو تېر ژوند	۵۱	دوستان چلند نه کول	
ستاسو راتلونکي	۵۲	ژر غصه کول	
ستاسو دنده	۵۲	تېر چلند کول	
د زده کړې لپاره له ويناو گټه واخلي	۵۲	راز نه ساتل	
لالچ څنگه پېدا کېږي	۵۳	له دې ۸ ډوله کسانو لرې واوسئ!	
د کامل يقين نېشتوالی.....	۵۳	خان غوښتونکي کسان	
په دنيا کې درې ډول خلک دي	۵۳	کينه لرونکي کسان	
پلان جوړونه او تياري نکول	۵۳	وروسته پاتې کسان	
تجزيه	۵۳	ژر قضاوت کوونکي کسان	
د جرئت نېشتوالی	۵۴	کنټرول کوونکي کسان	
دوه ځانگړتياوې	۵۴	دورغجن کسان	

درېيمه برخه

له ژونده خوند واخلي!	۷۹	له خلکو سره يو ځای شه	۷۹
مؤمن ولې نه ناميده کېږي؟	۷۹	له ځان سره رېښتيني واوسه	۷۹
لږه کينه روغه سينه	۷۹	لمونځ وکړه	۷۹
لنډ تنگ ژوند	۷۹	دعا وکړه	۷۹
ټولنيزې اړيکې ښې وپالئ	۷۹	موسکي شه	۷۹
ځان ته مو يو هدف وټاکئ	۸۰	مينه	۷۹
امانت دار اوسئ	۸۰	ذکر کوه	۸۰
حقيقت	۸۰	توکل او ښه گومان کوه	۸۰
د برياليو کسانو د	۸۰	د هغوی د تجربو لنډيز	۸۰

۸۵	بڼه اخلاق	۹۱	پلرونه او زامن
۸۶	څنگه له خانه یو	۹۲	د ښځو ښکلا
۸۶	په خان باور او اعتماد		بیدار اوسه!
۸۷	مسکا کوي	۹۴	د تاریخ جوړونه
۸۷	نور خلک تشویقوي	۹۴	بدل اخیستل
۸۷	مثبته بدنې ژبه لري	۹۴	پیاوړی اوسه او مه ودرېږه!
۸۸	ایمان	۹۵	مهارتونه باید مخکې له
۸۸	ژوند همداسې دی	۹۵	د کلک او ټینگ تصمیم
۸۸	اعتماد پرې مه کوه!	۹۵	د خبرو کولو مهارت
۸۹	ای غم خپلو!	۹۶	د احترام کولو مهارت
۸۹	ژوند دا رازده کړل	۹۶	د مسولیت منلو مهارت
۸۹	هر څوک	۹۶	د مدیریت مهارت
۹۰	چې خلک درسره مینه وکړي	۹۶	د جذبولو مهارت
۹۰	ولې حق نه خوښوو؟	۹۶	باوري اوسئ او هېڅکله
۹۰	خپله شتمني په کار واچوه	۹۷	د روغ مه وایئ او
۹۰	نا ازمویل شوی قومندان	۹۷	ماتې ته هرکلی کوئ
۹۰	د عبرت په نیت	۹۷	تر هر څه وړاندې پر خان

څلورمه برخه

۹۸	مېخونه	۱۱۵	تاسو خپل دین خرڅ
۹۹	د مهاتما گاندي حلم	۱۱۵	حکایت
۱۰۰	زمری او هوسی	۱۱۶	اوسپنې یو ټوټه
۱۰۰	همتونه دي چې له نا	۱۱۷	ماخذونه
۱۰۱	وارن بوفت	۱۱۹	د لیکوال په اړه
۱۰۲	رټن ټاټا		
۱۰۳	جک ما		
۱۰۳	فقیر واکمن هم وي!		
۱۰۵	بلاله دومره جفا؟!		
۱۰۷	موږ مینه نه پېژنو		
۱۰۸	د ژوند لاره		
۱۰۹	مېړه او ښځه *		
۱۱۰	نېغیلو زړونو ته هیلې		
۱۱۱	ملایکه او شیطان		
۱۱۳	سپکې خبرې مه		
۱۱۴	ښه روزنه		

لومړۍ برخه

الله تعالی کافي دی!

خپل کارونه الله تعالی ته سپارل، توکل پرې کول، پروعدې یې باور لرل، رضا ته یې تسلیمېدل، نېک گومان پرې لرل او د هغه له لورې د ستونزو او اندېښنو د غوټې پرانیستلو ته انتظار ویستل، د ایمان له سترو ثمرو او د مومن له مهمو صفاتو څخه دی، کله چې بنده د خپل عاقبت په اړه مطمئن شي او په هره معامله کې پر الله تعالی باور او توکل وکړي، نو د الله تعالی د مرستې، نصرت او پام وړ ګرځي.

کله چې ابراهیم علیه السلام اور ته وغورځول شو، نو ویې ویل:

(حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ). (سورة ال عمران: ۱۷۳ آیات).

زموږ لپاره الله کافي دی او هغه غوره کار جوړوونکی دی.

الله تعالی پرې اور یخ او سالم کړ، کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم او ملګري یې د کفارو له لښکرو نه ووېرول شول، نو ویې ویل:

(حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ) ۱۷۴... فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ

يَمْسَسْهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ (سورة: ال

عمران: ۱۷۳ او ۱۷۴ آیاتونه).

زموږ لپاره الله تعالی کافي دی او هغه غوره کار جوړوونکی دی، په پای کې هغوی الله تعالی له نعمت او لوړېښې سره بېرته ستانه شول، هغو ته هېڅ راز زیان هم ونه رسېده او د الله تعالی له خوښې سره سم تګ کولو مرتبه یې هم وموندله، الله ډېر ستر لوړوونکی دی.

انسان د خپلې کمزورۍ له امله نشي کولای ، چې په یوازې ځان له پېښو سره پهلواني وکړي او د ستونزو مخه ونیسي؛ خو کله چې پر خپل پروردگار توکل او باور اوکړي او خپل کارونه هغه ته وسپاري؛ نو بیا کولای شي، چې له پېښو سره پهلواني او له ستونزو سره مقاومت وکړي.

که انسان پر خپل رب توکل او باور ونه کړي، نو کله چې حادثې ستونزې مصیبتونه او ناروغۍ له ده غېږي راجا پېره کړي، نو څه لاره به ولري؟

(وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ). (سورة مائده: ۲۳ آیات).

پر الله تعالى توکل وکړئ، که تاسې مومنان یئ.

ای خلکو! که غواړئ، چې بريالي اوسئ، نو پر قوي او غني ذات توکل وکړئ، چې له بلاگانو او پېښو نه مو وساتي.

(حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ). (سورة: ال عمران ۱۵۳ آیات).

خپل شعار وگرځوه، که شتنمني دي کمه شي او پورونه درباندي زیات شي، غږ وکړه. (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ). کله چې د دښمن وېره درباندي غالبه شي یا څوک درباندي ظالم شي، نو ووايه چې (حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ). (سورة ال عمران: ۱۵۳ ایت).

(وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ هَادِيًّا وَنَصِيرًا). (سورة ال الفرقان: ۳۱ ایت).

او ستا لپاره ستا رب لارښوونکی او مرستندوی کافي دی.

در رسول الله صلى الله عليه وسلم اوبښکې مبارکې

درحمت نبي صلى الله عليه وسلم په ډېرو موزونو او خوږو کلماتو خپل امت ته د الله تعالى په ربوبیت، د اسلام په دین او د محمد په نبوت د رضا ښکاره کولو طریقه ښودلې (رضیت بالله ربا، وبالاسلام دینا، وبمحمد نبیا).

او خپله يې هم داسې ژوند تېر کړی، چې له خپل رب نه په هر حالت کې راضي و، د شتمنۍ په حالت کې، د فقر په حالت کې، د جنگ او سولې په حالت کې د قوت او کمزورتيا په حالت کې، د روغتيا او ناروغۍ په حالت کې د تنگسۍ او پراخۍ په حالت کې.

د پلار له خوږو بې برخې، بيا د مور له خوږو بې برخې شو، د نيکه له ناز نه بې برخې او بيا د تره له ناز نه هم بې برخې شو، له دې ټولو ناخوالو سره سره هم له الله تعالى نه راضي و.

د لوږې له امله يې په گېډې پورې تېرې تړلې، له يهودي سره به يې خپله پيغمبري توره گانه کوله او اوربشې به يې ترې پور اخيستلې، پر يوازې به ویده کېده، چې له امله به يې په اړخونو کې د پوزي (له لوبښو خڅه جوړ شوې) نښې څرگندېدلې، پر له پسې درې ورځې به يې په نهري تېرولې؛ خو بيا هم له الله تعالى د سپېڅلو مجاهدينو په کوچنۍ ډلگۍ کې د دنيا د زورورو مشرکانو مجهز لښکر ته په مخکې ودرېد، داسې لښکر چې په پليو، اسونو..... سرو او سپينو او رنگا .. رنگ وسلو سمبال و.

په غمناکه ورځ هم له الله تعالى نه راضي و، چې د خواږه او مهربان تره له مينې محروم شو او هم يې لومړۍ مسلمانې مشرې گرانې او مرستيالې مېرمن خديجة الكبرى رضی الله عنها يې له نړۍ نه سترگې پټې کړې.

د مشرکانو له لورې په ډېرو سختو او نا اشنا کړاوونو وځوړول شو، سخت دروغجن ورته وويل شو، کرامت يې ورته ژوبل، پر صداقت يې

ورته تورونه پورې کړل، کوډگر، فالگر، لېونې او شاعر باندې يې ونوماوه،
خوبيا هم له ستر خالق تعالى څخه راضي او خوښ و.
په هغه سخته خواشينوونکي ورځ يې هم د الله تعالى د رضا ستر
نعمت گټلې و، چې د مشرکانو د لاسه له خپل پلرني ټاټوبي وايستل
شو.

هو؛ د داسې ټاټوبي، چې هم هلته يې نړۍ ته سترگې پرانيستي وې،
د کوچنيتوب لوبې او خاپورې يې پکې کړې وې، د زلميتوب خاطرې
يې پکې روزل شوې او غورېدلې وې، کله چې له مکې نه ووت شا شاته
يې په گراني مکې مکرمې پسې کتل او له ښکلو، زړه راښکونکو او تورو
سترگو څخه يې پر ښکلي رخسار او ښکې راتويېدلې او په ژرغونې غږ
يې ويل (مکې! ته د الله تعالى په ښارونو کې زما گران او خوښ ښار
يې، که ستا اهل زه له تا څخه نه ايستلای زه به هېڅکله له تانه نه
واي وتلی).

د صبر او حلم په گانه سينگار نبي صلی الله عليه وسلم په هغه ورځ
هم له الله تعالى څخه خوښ او راضي و، چې طايف ته د توحيد د
دعوت په موخه لاړ، خو له بده مرغه چې د هغوی له لورې يې ډېر ناوړه
او سپک هرکلی وشو، په کاهو يې وويشت، تر دې چې پښې مبارکې
يې له وينو ډنډ شوي.

په احد کې يې سر مبارک ټپي شو، غاښونه يې مات او شهيدان شو،
گران تره حمزه رضی الله عنه يې شهيد شو، نږدې ملگري ترې جلا او
شهيدان شول، لښکر يې کمزوری شو، بيا هم د کایناتو خالق ته ودرېد

او مجاهدینو ته یې وویل په ماپسې لیکه شی، چې د خپل رب لویې او ثنا ووايو.

همدا لامل و، چې په هر وطن، هر ځای او هره زمانه کې یې له الله تعالی څخه خپله رضا ښکاره کوله.

الله تعالی هم په قران کې زیری ورکړ.

(وَلَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَتَرْضَى). (سورة: الضحی: ۵ آیات).

(او رب به دې دومره څه) درکړي، چې ته (په دنیا کې په تصرف او په آخرت کې د شفاعت په مقام)، خوښ شي).

زه د مصر پاچایم!

(الْیَسَّ لِي مَلِكُ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَرُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَقْلًا تُبْصِرُونَ) (سورة الزخرف: ۵۱ آیات).

(ایا د مصر پاچاهي او دا نهرونه چې له مانه لاندې بهېږي، زما نه دي، ولې تاسې نه وینی؟).

ډېر ځلې داسې شوي، ځېنې انسانان د کبر او ځان منۍ بلا دارلي او ښکار کړي، څوک چې پر دنیاوي ژوند ډېر زړه نه تړي، داسې نه وایي چې زه د دې ښار واکمن یم او د دې چارو اختیار زما په لاس کې دی.

موسی علیه السلام د نبوت له ستر نعمت نه برخمن و؛ خو کله یې هم د لویۍ خبره نه ده کړې؛ بلکې تل به یې ځان د الله تعالی یو عاجز بنده ښوده؛ خو څوک چې د کبر په دریاب کې لاهو شوي و، هغوی ځان تر ټولو ستر معرفي کاوه، خپل اولس او لاس لاندې حکومتې چارواکي به یې تر خپل رعب او هیبت لاندې راوستل، ویل به یې: تاسې نه گورئ،! چې زه د مصر-پاچایم او دا ستر ستر نهرونه زما په حکم بهېږي.

د الله تعالى له لورې په زياته شتمنۍ نازل شويو ته، چې د موسى عليه السلام له لورې د زکات اخيستلو استازی ورغی، د دې پر خای چې د الله تعالى شکر ادا کړي، په مغرورانو لهجه يې وويل (قال انما اوتيته على علم عندي).

(دا خو ماته زما د علم له برکته راکړ شوې ده).

اوس؛ نو نه، هغه د مصر پاچا په نړۍ کې پاتې شو، نه قارون او نه د هغه خزانې.

گرانو لوستونکيه!

په دې هيله، چې ځان درنه ورک نشي، تل د الله تعالى حمد او پاكي وايه او ځان د الله تعالى پوروی گڼه!

د تاريخ عبرتونه تلپاتې وي

کله يو کار په ښکاره ښه نه وي؛ خو پای يې د الله تعالى په حکم سره ډېر ښه وي، ايا د (افک) له پېښې نه يې خبر، چې څومره ناوړه برېښېده؟ خو له دې سره سره هم الله تعالى د دې پېښې په اړه وفرمايل:

(لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُم بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ). (سورة التور: ١١١ ايت).

((دغه پېښه د ځان په اړه شر مه گڼئ، بلکې دا هم ستاسې لپاره خير دي)).

سراقه بن مالک (رضي الله عنه) ته وگوره، هغه مهال چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم سره مخامخ شو، د ورځې په پيل کې يې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د وژلو هوډ کړی و؛ خو د ورځې په پای کې د مؤمنانو په لښکر کې شامل شو!

موږ بايد ټولو کارونو ته د خوش باوري په سترگه وگورو، که څه هم چې بايد ښکاره ډول پکې د خوش باوري څرک نه تر سترگو کېده او نا اميدي بايد پرېږدو، ايا رسول الله صلى الله عليه وسلم نه دي فرمايلي چې:

((د کارونو ښو پايلو ته خوش باوره واوسئ، مونده به يې کړئ!)).

اي نا اميده انسانه! د کوټې کړکۍ دې خلاصې کړه او پرېږده، چې رڼا يې له تور تمونو سره مقابله وکړي، ځکه د کوټې غمجن کونجونه د هيلې رڼا کوونکو څرکونو ته لېواله دي!

فکر وکړه او منندويه اوسه!

کله چې د الله تعالى نعمتونه رايا د کړئ، نو سر تر پايه به تاسې د الله تعالى نعمتونه سترگو ته ودرېږي.

(وَإِنْ تَعْدُوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصَوْهَا). (سورة: ابراهيم: ۳۴ ايت).

که تاسې د الله تعالى د نعمتونو شمېرل وغواړئ، نو نه يې شئ شمېرلی. روغ بدن، سو کاله ژوند، په وطن کې امن، کور او کالي، خوراک او څښاک، لنډه دا چې ټوله نړۍ درسره شته؛ خو ته پرې نه پورهېږي، ښکلی ژوند لرې، خو پام دې ورته نه دی.

(وَأَسْبَغْ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً). (سورة: لمن: ۲۰ ايت).

او خپل ښکاره او پټ نعمتونه يې پر تاسې تمام کړي دي. ته دوه سترگې، يوه ژبه، دوه شونډې، دوه لاسونه او دوه پښې هم لري.

(فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبِينَ). (سورة: الرحمن: ۱۳ ايت).

تاسې به د خپل رب کوم کوم نعمتونه درواغ وگنئ!

ايا دا کومه ساده خبره ده، ته څنگه کولای شي، له پښو پرته دوه گامه

واخلي او يا پرې ودرېږي.

کله چې غمونه او اندېښنې ستا له سترگو خوب وتښتوي؛ نو څنگه به

وکولای شي، چې خوب وکړي!

کله چې خپته دې د مرضونو او دردونو ذخيره وي، نو څنگه به وکولای شي،

چې اوبه او خواړه و څښي او خوړي؟ او څنگه به دې ورته زړه وشي.

لږ فکر؛ خو وکړه، چې څومره ستر وياړ دې په برخه شوی، په غوږونو اوږي او

کون نه يې، سترگې دې کار کوي او پوند نه يې، بدن دې روغ دی او کنډو

پکې نشته، عقل دې روغ دی او لېونی نه يې؛ نو بې شکه چې څومره ستر

وياړ دې په برخه شوی.

ايا د احد د غره په اندازه سرو زرو په بدل کې به دې يوه سترگه چاته

ورکړي؟ ايا د شهلان د غره په اندازه سپينو زرو په بدل کې به خپل غوږونه

ورکړي؟ ايا د خپلې ژبې په بدل کې به يوه ماڼۍ واخلي؟ ايا د ياقوتو او

ملغرو اميل به د دواړو لاسونو په بدل کې واخلي؟

د سر له وينستو څخه ان د پښو تر گوتو پورې د الله تعالى په نعمتونو کې پټ يې؛

خو بيا هم پوهېږي، په غمونو او اندېښنو کې ستړی ژوند تېروي، دا په داسې حال

چې په بدن روغ او په خپته موږ يې، ولې د ورک شي په اړه اندېښمن يې او د

موجودو شيانو په اړه شکر نه وباسي؟

پر مالي تاوان خپه يې، حال دا چې نېکمرغي، خير، وړتيا او داسې نور ټول نعمتونه

ستا په واک کې دي؛ خو بيا هم د الله تعالى د نعمتونه په اړه په بې پروايۍ کې

پروت يې، فکر وکړه او شکر وباسه.

(وَقَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ). (سورة: الزاريات: ۲۱ ايات).

اوستاسې پخپل وجود کې د الله تعالى د عظمت نښې موجودې دي، نو بيا ولې

تاسې له عقل نه کار نه اخلئ؟!

د خپل ځان او چاپيريال په اړه فکر وکړه، نو هر څه به درته معلوم شي.

(يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللَّهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا) (سورة: النحل: ۸۳ ايت).

دوی د الله تعالی نعمتونه پېژني؛ بیا هم ورڅخه منکرېږي.

له خلکو سره ښېگڼه، زړه پراخوي

د خیر ښېگڼې پایله ښه وي، تر ټولو مخکې پخپله احسان کوونکي ته د احسان گټه رسېږي، د هغه زړه پخپلو اخلاقو او ضمیر ډاډه او مطمئن وي.

زړه یې پراخ او له خوښیو ډک وي، له دې امله کله چې له کوم خپګان او غم سره مخ شي، نو له خلکو سره نېکي وکړه، پر خلکو خپل نیکي وکړه، نو زړه به دې ډاډ او اطمینان ومومي، د چا اړتیا پوره کړه، له مظلوم سره مرسته وکړه، د یو چا ستونزه، وړي موږ کړه، د ناروغ پوښتنه وکړه، نو خوښي او نېکمرغي به در څخه خپله غېږه راتاوه کړي، نفساني ښېگڼې هغه درمل دي، چې د نېکي، په پلورنځي کې ترلاسه کېږي.

د ښو اخلاقو وړي تېري ته یې موسکا کول جاري صدقه ده، ځکه چې له خپل مسلمان ورور سره په ورین تندي مخ کېدل صدقه ده، له چا سره په خپه او ناامیده خبره مخ کېدل یو ډول رواني جنگ دی، چې الله تعالی پرې ښه پوهېږي.

له تندي د مرګ په درشل کې ناست سپي ته د یو غړپ اوبو په ورکولو سره یوه بدلنه ښځه د جنت مستحقه وګرځېده، ځکه چې الله تعالی غفور او رحیم دی، محسن ذات دی او له احسان کوونکي سره مینه کوي، غني او حمید ذات دي، له دې امله کوم کسان چې د بدبختی، نارامی او ویږي په لومو کې پراته دي، هغوی دې د ښېگڼو کولو له لارې ځان د کامیابی باغ ته ورسوي، د نورو په خدمت او مرسته کولو د دواړو جهانونو نېکمرغي او خوښي ترلاسه کېږي.

(وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى). (سورة الیل: ۱۹ آیات).

د الله په لار کې ورکوي او د سره چا احسان کړې نه وو، چې بدل یې خلاصولو، خو د خپل لویې رب رضامندي یې لټوله.

شات تر لاسه کړه!

په یو شي کې د نرمۍ شتون د ښکلا سبب ګرځي، همدرانګه د نرمۍ نشتوالی د ښکلانشتوالی دی، په خبرو کې نرمي، پر مخ موسکا او ښې خبرې کول هغه اوصاف دي، چې د ښکمرغو خلکو او مومنانو په برخه وي.

د دې مثال د شاتو مچۍ ته ورته دی، چې پاک خوري او پاک ورکوي او کله چې پر ګل کېږي، نه یې ماتوي، ځکه چې الله تعالی د نرمۍ په بدل هغه څه ورکوي، چې په سختۍ سره یې نه ورکوي.

نرم خویه خلک پر هر چا ګران وي، خلک یې لېدلو ته لېوال وي، پر سترګو ښه لګېږي، زړه او روح یې په کتو خوشېږي، همدا لامل دی، چې ښه خوي، خبرې اترې، معاملي او ناستې پاستې له امله په هر ځای کې خلکو ته محبوب وي.

ملګرتیا جوړول یو داسې فن دی، چې ښکمرغه او ښه خلک پرې ښه پوهېږي، د دا ډول خلکو اخلاقي تګلاره د دې ایت مطابق وي.

(ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ السَّيِّئَةِ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَصِفُونَ). (سورة: المؤمن: ۹۶ ایت).

ته د بدې مخنیوی په هغې ښې سره وکړه، چې هغه ډېره ښه وي، ته به وګورې چې له تا سره، چې د چا دښمني لوبدلې وه، هغه دې لکه صمیمي دوست ګرځېدلی دی.

دغه ډول خلک د عاطفې او بښنې له لارې کينه او حسد له منځه وړي، د خلکو بدې هېروي او نېکۍ يې تل يادې ساتي، بدو خبرو او پسځندونو ته غوږ نه ږدي، چې له امله يې هوسا ژوند کوي او خلک ترې هم په امن او هوساينې ژوند کوي.

(المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده والمؤمن امنه الناس على دمائهم واموالهم).

مسلمان هغه دی چې د ژبې او لاس له ضرر څخه يې نور مسلمعين خوندي وي، مومن هغه دی، چې خلک يې د خپل ځان او مال ساتونکي وگڼي.
(ان الله امرني ان اصل من قطعني وان اعفو عمن ظلمني وان اعطي من جرمي).

الله تعالی راته امر کړی، چې له هغه چا سره ملگرتيا وکړم، چا چې راسره اړيکه پرې کړې، هغه چا ته بښنه وکړم، ظلم يې راباندې کړی او هغه چا ته ورکړه وکړم، چې زه يې ترې محروم یم.

(وَالْكُظَّيْنِ الْغِيْظِ وَالْعَافِيْنَ عَنِ النَّاسِ). (سورة ال عمران: ۱۳۴ ايات).

او څوک چې خپله غوسه خوري او خلکو ته بښنه کوي.
دغو خلکو ته به د سکون او اطمینان شتمني ورپه برخه شي او له الله تعالی سره د اخروي ستر اجرزېری یوازې د همدوی لپاره دی.

(فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلِيْكَ مُّقْتَدِرٍ). (سورة القمر ۱۵۵ ايات).

د ربښتیا په ځای کې د ستر پاچا په څنگ کې.

مه خپه کېږه!

مه خپه کېږه! ځکه چې غم او اندېښنه دې تجربه کړل؛ خو څه گټه يې درته ونه رسوله، په ازموینه کې د زوی پر ناکامېدو دې خپگان وکړ، ایا هغه بريالی شو؟

د پلار پر مرگ دې خپگان وکړ، ایا هغه را ژوندی شو! که د تجاوزت پر تاوان دې خپگان وکړ، ایا دا خپگان به دې تاوان په گټه بدل کړي؟ یا څه گټه به درته وکړي؟

مه خپه کېږه! ځکه پر يوه مصیبت به خپه شي؛ خو د مصیبتونو نور ډېرې به درته جوړ شي، پر غریبې خپه شوې، لوږې په سر واخیستې، د دښمن پر خبرو دې چورت خراب کړ، نو هغه دې پخپله موخه بريالی کړ، یوافت ته اندېښمن وي؛ نو هغه له سره رانغي.

مه خپه کېږه! ځکه له خپگان سره به غټ کور، ښایسته ښځه، مال او دولت، جاه او منصب او اولادونه درته هېڅ گټه ونه رسولي.

مه خپه کېږه! ځکه چې خفگان به درته یخې اوبه په تروو اوبو، د گلاب اوبه په زهرو او باغ به درته په دښته بدل کړي او ژوند به درته زندان وگرځوي.

مه خپه کېږه! ځکه چې ته دوه سترگې، دوه غوږونه، و دوه شونډې، دوه پښې او دوه لاسونه لرې، په بدن روغ او د امن ژوند تېروي، بیا نو:

(قَبَائِي الْأَرْبَكَمَا تَكْذِبِينَ) (سورة: الرحمن: ۱۳ ایت).

(تاسې به د خپل رب کوم کوم انعامونه درواغ وگنئ؟)

مه خپه کېږه! ځکه چې په خپل دین عقیده لرې، د اوسېدو لپاره کور لرې، د خوراک او څښاک شيان او جامه لرې، د ملگرتیا او ارام لپاره ښکلي ښځه لرې، نو بیا ولي خپه يې؟

خپل تاريخ پخپله وليکه.

سخته گرمي وه او په حرم شريف كې د ماسپښين د لمانځه په انتظار ناست وم، چې يو سپين ږيري سړى را ولاړ شو او خلكو ته يې د زمزم د اوبو په وركولو پيل وكړ، يوه ته د اوبو گلاس وركړه او بل ته يې وركړه ... تر دې چې ډېر خلك يې خړوب كړل، خوله يې پر تندي را روانه وه، خلك په انتظار كې و، چې خامخا بايد د دغه بوډا سړي له لاسس نه اوبه وڅښي او هغه هم د تبسم په بدرگه خپل دغه خيريه عمل ته دوام وركړ، ما د هغه صبر او له نېكۍ سره د بې كچې مينې په اړه ډېر زيات تعجب وكړ او و پوهېدم چې خير رسونه اسانه كار دى؛ خو الله تعالى يې چا ته اسانه كړي. وگوره هلته ابوبكر صديق رضی اللہ عنہ د رسول الله صلى الله عليه وسلم د حمايت او ساتنې په خاطر خپل ځان د بلا په خوله كې وركړ. پياوړى قومندان ابو عبیده بن الجراح رضی اللہ عنہ د مسلمانانو د لښكر د راخت اوسو كالۍ په خاطر پخپله پيره كوي او شپه په وينښه تېروي... د عدالت ستر علمبردار عمر فاروق رضي الله عنه د رعيت د ښې او بدې د معلومولو په پار د مدينې په كوڅو كې گرځي او حال دا چې ټول خلك ويده پراته دي. د اسلام د ستر پيغمبر صلى الله عليه وسلم مېن، ابوطلحه رضي الله عنه د احد په پېښه كې خپل ځان د غشو د تورو او برچو په خوله كې وركوي، چې پيغمبر صلى الله عليه وسلم محفوظ او خوندي پاتې شي. عبدالله بن مبارك رحمه الله پخپله روژه دى او نورو ته روژه ماتى وركوي، يو شاعر وايي: (دساي وکړي د اسمان د ستورو په څېر په ځلانده او د سباوون په څېر رانه او روښانه دي). الله تعالى فرمايي: (وَيُطْعِمُونَ الطَّعَامَ عَلَى حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا). (سورة الدهر: ۸ ايت). ژباړه: (او د الله په مينه كې مسكين او يتيم او بندي ته خواړه وركوي).

د خلکو له ويناوو به څنگه ځان خلاصوي؟

ناپوهه خلک الله تعالى ته کنځل کوي، نو ما او تا به ترې څنگه خوندي شو؟ له دې امله ته به په ژوند کې له ډېرو ناوړه خبرو، جگړو او شخړو سره مخ کېږي او دا ټول د ناوړه خلکو له لاسه، هغوی به ستا سپکاوی کوي او تل به ترې داسې ويناوې اوږې، چې ته به حيران يې چې له دوی نه کوم خوا وتبستم، ايا په ځمکه ننوځم او که اسمان ته وخېژم او بيا په داسې حال کې چې ته د دوی ترمنځ په ښه نوم يادېږي يا څه لوړ مقام لرونکی يې، نو بيا خو له دوی نه ډېر څه ته تيار شه داسې څه به ترې واورې، چې د اوښکو پر ځای به ويني توی کړې.

حسدو الفتى اذ ينالو سعيه

فالناس اعداء له و خصوم

خلک له يوه ځوان سره له دې امله کينه کوي، چې د هغه وړتيا ته ځان رسولای نشي.

هغه څوک چې پر ځمکه ناست وي نه رالوېږي او مړه سپي ته څوک کورې نه وايي، دوی تا ته ځکه غصه دي، چې په وړتيا، علم، ادب او مال دولت کې تا ته نشي رسېدای همدا لامل دی، چې ته د دوی په اند گناهنگار يې نه دې د توبې قبلېدو وړ بولي او نه دې سم يادول مناسب گڼي، تر دې چې د الله تعالى نعمتونه دې ټول له لاسه نه وي ورکړي او د ستاينې له ټولو صفتونو نه خالي شوی نه يې، يو غبي او ناپوهه درڅخه جوړ شوی نه وي، له دې امله د خلکو د ويناوو په مقابل کې د تېرې، په کلک شه پروار پرې مه کوه او مه پرې غمجن کېږه، بلکې د دوی ويناوې د ځان لپاره فضيلت وگڼه، له دوی څخه مخ واړوه احسان ورسره وکړه، که له تاسره يې کينه پرېښوده، نو د ځان گټه يې ده او کنه، نو پر خپل حال يې پرېږده، چې سوځي، د وی کينه او

نيوکې تا ته زيان نشي رسولای، بلکې دا هر څه يې ستا د لوړ شان ترجماني کوي.

ته د دوی خولې نشي تړلای او نه يې په ښو خبرو راوستلای شي؛ هو! ته کولای شي چې د دوی نیوکې پخپل زړه کې وساتې او عکس العمل پرې ونه ښیې، د وی پر ویناوو پروا ونه کړې، ستا لپاره تر دې پرته بله ښه لار نشته او الله تعالی هم دې ته اشاره کړې، لکه چې فرمایي.

(قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ). (سورة ال عمران: ۱۱۹ آیات)

ورته ووايه پخپله غصه مړه شی.

که ته غواړې، چې د ټولو خلکو په زړونو کې ځای ولري؛ نو دا خو ته د یوه محال (ناشون) کار په هیله یې چې هېڅ کېدای نشي، د دې داسې مثال دی . لکه ته چې غواړې اسمان ته وخېژې، ایا دا کار کېدای شي؟

له بل سره نېکي

د نېکيو گټه تر ټولو لومړۍ خپله کوونکي ته رسېږي، د ونې لومړنۍ مېوه د ونې کروونکي راتولوی، نېکي کوونکي لومړی په خپل نفس کې په زړه پورې صفتونه او ښکلي اخلاق مومي او په زړه کې يې خوښي راپيدا کېږي، ارامي مومي او د زړه غم يې له منځه ځي.

کله چې يو مصيبت دريښ شي له بل سره نېکي وکړه، ستا مصيبت به له منځه لاړ شي، يو غمجن سره د غم پر مهال مرسته وکړه، له غمونو به خوندي شي، د يوه دردمند د درد لپاره مرهم شه، يو بې وزله او محروم ته د هغه د اړتيا سره سم يو څه ورکړه، د مظلوم مرسته وکړه، وري ته خواږه ورکړه، د ناروغ پوښتنه وکړه، خپلې مخې ته به ښکاره نېکمرغي وگوري.

د نېکۍ کارونه د مشکو مثال لري، چې له خپل خاوند پرته پلورونکي او پيرودونکي ته هم گټه رسوي، د نېکيو بازارونه له برکتونو ډک دي، چې زړونه له احسان، نېکۍ او ښو ځوي، نو څخه ډکوي.

د خدا په ډکه خوله له بې وزلو سره مخ کېدل صدقه جاريه ده، نبي عليه السلام فرمايي:

(ان تلقى ا خاک بوجه طلق).

له خپل مسلمان ورور سره ستا په پراخه تېنده او خوښۍ سره مخ کېدل، صدقه جاريه ده.

او په تريو تندي له يو چا سره مخ کېدل له هغه سره د جنگ اعلان دی، چې په نښته يې رب العلمين خبر دی او ډېره نږدې ده، چې دغه نښته رامنځته شي.

يوه دارونکي سپي ته يو گوټ اوبه ورکول د هغه جنت لامل دی، چې پلنوالی يې د اسمانونو او ځمکې په اندازه دی، ځکه د بدلې ورکولو والا ذات الله رب

العلمين دی، چې ډېر بښونکي دی، جمیل دی، جمال خوښوي، غني او ستایلی شوی دی.

ای له بدمرغۍ څخه وېرېدونکیو!

د نېکیو باغ ته راشئ او د نورو د حقونو په ادا کولو ځان بوخت کړئ، دوی ته له خپلې سخا نه ورکړه وکړئ، مېلمستیا یې وکړئ، مرسته ورسره وکړئ، خدمت یې وکړئ، په دې سره به هرو مرو تاسې ته نېکمرغي ترلاسه کېږي.

(وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى إِلَّا ابْتِغَاءً وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى). (سورة: الیل : ۱۹ او ۲۰ ایتونه).

پر هغه باندې د هېچا احسان نشته، هغه ته د هغ د بدل په ورکړه کې هغه خوي، اخي د خپل لوړ رب د خوښۍ لټونې لپاره دا کار کوي، اړومرو به هغه تربنه خوشحاله شي.

په سختۍ پسې اساني راځي

ای انسانه! له لوړې او تنډې وروسته مړښت، له شوگير وروسته خوب او له ناروغۍ وروسته روغتيا شته، کېدای شي، ډېر ژر مسافر په کرو شي. ستونزې ختمې او تيارې له منځه لاړې شي.

(فَعَسَى اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَنَّ بِالْفَتْحِ أَوْ أَمْرٍ مِّنْ عِنْدِهِ). (سورة المائد: ۵۲ ایت).

خو لري نه ده، چې کله الله تعالى تاسې ته غوڅ بری در په برخه کړي. شپې ته د سپين سبا او غمجن ته د خوښۍ زېږي شته، کله چې په سفر کې ستا مخې ته يوه اوږده دښته راشي، که ته پر مخ روان يې او همت ونه بايلي؛ نو په دې باور وکړه، چې په دې پسې به وروسته يو په زړه پورې شين چمن ستا مخې ته راځي او که ته هر څومره لوړ او پياوړی غر ووينې؛ نو په دې هم باور وکړه، چې نږدې ده د انسان په همت سره به دا هم ټوټې ټوټې شي او مخه به يې خلاصه شي.

ه اوبښکو سره خندا شته ، له ويرې سره امنيت شته او له نا کراري سره کراري او ارام شته ، اور ابراهيم عليه السلام خکه ونه سپزه ، چې د توحيد د عقيدې له امله دربارني پاملرنې لاندې و او موسی عليه السلام د سيند له ډوبوونکيو خپو خڅه د خپل هغه غښتلي پاڅه اواز له امله خوندي شو، چې د ورگډېدو پر مهال يې پورته کړ.

هېڅکه هم له زيان سره نشم مخ کېدای ، بې شکه له ماسره مې خپل رب ملگری دی ، هغه به مې خپلې موخې ته رسوي .

نبي عليه السلام د خپل دشمن له ضرر خڅه په غار سمڅه کې په همدغه وينا خوندي شوی و ، چې خپل رېښتيني ملگري ابوبکر صديق ته يې ډاډ ورکاوه او ويې ويل .

(إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا) . (سورة التوبه : ۴۰ ايت) .

الله له موږ سره دی .

څوک چې په خپل ژوند کې له کومې ستونزې سره مخ کېږي ، له همدې امله چې خپل رب له خپل ځان سره نه بولي او نه ورته ځان ورسپاري ، نو ته خپله سينه مه تنگوه ، له الله تعالى نه مرسته غواړه او داسې فکر مه کوه ، چې گوندې هغه حالت چې ورسره مخ يې تل به وي ، تر ټولو غوره عبادت دا دی ، چې له الله تعالى نه دستونزو د حل په هيله کې ژوند کوې ، ورځې اوږې راولږي . زمانه بدلېږي ، شيې تېرېدونکي دي او غيب زما او ستا له حواسو خڅه پټ دی ، الله تعالى هره ورځ ځانگړې پرېکړې رالېږي ، له الله تعالى نه هيله ده ، چې ستا په اړه تر دې غوره پرېکړه راولېږي .

(فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا) . (سورة الانشراح ۱۵ ايات) .

بې شکه په هرې سختۍ پسې اسانتيا شته .

ښکلي مينه !

ابو هريره رضي الله عنه حديث راوړي دی، رسول الله صلى الله عليه وسلم د يو کس په اړه ويلي ، چې دوست يې په يو بل کلي کې استوگنه کوله، يوه ورځ د خپل دوست کتو ته روان شو، الله تعالى يوه پرېښنه وگومارله، چې ده ته به لار کې کېښې ، سړي چې د خپل دوست د لېدو د لارې هغه ځای ته راوړسيد، چې پرېښنه پکې ناسته وه، پرېښتې ترې وپوښتل: چېرته ځي؟

سړي وويل: په دغه وړاندې کلي کې مې يو مسلمان دوست دی، د هغه څنگ ته ورځم.

پرېښتې ورته وويل: څه حق دې دی پرې، چې ورځي؟
 ده وويل: نه ! يوازې د الله تعالى د رضا په پار ورسره مينه لرم.
 پرېښتې ورته وويل: زه تا ته د الله تعالى له لورې استازی را استول شوی يم، (زېږی درکوم) چې الله تعالى له تاسره داسې مينه کوي، لکه ته د الله تعالى د رضا لپاره له دغه کس سره مينه کوي.

د اونۍ په دوو ورځو کې د جنت دروازي پرانيستل کېږي!

گرانو ورونو او خويندو!

تاسې پوهېږئ، چې ستاسې مقام ډېر لوړ دی، هو؛ په اسلامي فطرت پېدا شوی يې او له زړگي مو ايماني پلوشې پر بدن راخوړېږي.
 همدې مقام ته په پام د زړه ماڼۍ د دښمنۍ ، کينې، کرکې او ناپوهۍ په بلاگونو ورانه او ويجاړه نه کړئ.

اسلام هم سپارښتنه کوي، چې پخپلو کې مينه وکړئ، يو بل ته سره له تېروتنو تير شئ، د بښنې او معافۍ کولتور دود کړئ، ورونه شئ، کينه مه کوئ، يو د بل عيبونه مه راسپړئ، يو بل ته شامه اړوئ، (مرورېږئ مه) د يو بل سپکاوي مه کوئ، بدگوماني مه کوئ.

اړيکې وپالي، پخپلو کې له شرعي چارو پرته اړيکې پرېکول داسې گناه ده، چې مؤمن د زړونو له تخته غور ځوي.

د الله تعالی له رحمت نه انسان بې برخې کېږي، تر دې چې د جنت دروازه پرې پورې کېږي.

د رحمت پیغمبر محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم فرمایي: (تفتح ابواب الجنة يوم الاثنين ويوم الخميس، فيغفر لكل عبد لا يشرك بالله شيئاً الا رجل كاثبت بينه وبين ابيه شحنا فيقال: انظرو هذين يصطلحا).

(د هرې دوشنبې او پنجشنبې په ورځ د جنت دروازې پرانیستل کېږي، د الله تعالی هر هغه بنده ته بښنه کېږي، چې له الله تعالی سره یې څه شی شریک کړی نه وي، مگر یوازې هغه کس ته بښنه نه کېږي، چې د ده او د ده د مسلمان ورور ترمنځ یې شحنا (شخړه) وي، بیا وویلاي شي، دوی دواړو ته، تر هغې وخت ورکړی، چې پخپلو منځونو کې سره جوړ شي).

نرم خوږي اختیار کړئ!

امام بخاري رحمه الله د ابو موسی اشعري رضی الله عنه په روایت حدیث نقل کړی دی.

رسول الله صلی علیه وسلم ویلي دي: (على كل مسلم صدقة).
(پر هر مسلمان صدقه لازمه ده).

(فقالوا: يا نبي الله ، فمن لم يجد؟ قال: يعمل بيده فينفع نفسه ويتصدق قالوا: فان لم يجد؟ قال: يعين ذا الحاجة اللهوف قالو لم يجد؟ قال: فليعمل بالمعروف، وليمسك عن الشر، فانها له صدقة).

(صحابه کرامو وویل: ای د الله تعالی رسول! صلی الله علیه وسلم که د صدقې لپاره څه ونه مومي؟).

رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: په خپلو لاسونو دې کسب او کار وکړي، خپل ځانته دې گټه ورسوي او صدقه دې ترې هم ورکړي.

صحابه کرامو وويل: که د کمزورتيا يا کسالت له امله دا کار هم ونه کړي؟
رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: له مظلوم، اړمن او حاجتمند سره
دې مرسته وکړي.

صحابه کرامو وويل: که دا کار هم ونه کړي؟
رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: په خير او نېکۍ دې امر وکړي.
صحابه کرامو وويل: که دا کار هم ونه کړي؟
رسول الله صلى الله عليه وسلم وويل: بيا دې، نو ځان له شر څخه
وساتي، دا هم د ده لپاره صدقه ده.

په پورتنۍ حديث کې لېدل کېږي، چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم
نه څلور ځلې پوښتنه وشوه، خو هغه مبارک صلى الله عليه وسلم پرې نه په
قهر شو او نه يې ورته په کومه سخته خبره گواښ وکړ.

بلکې په ډېرې نرمۍ يې د هرې پوښتنې ځواب ورکړ، دا يوازې د اخلاقو د
لومړي معلم (محمد مصطفیٰ صلى الله عليه وسلم) ځانگړنه وه، چې په يوه
موضوع کې څلور ځلې پوښتنو ته په ورين او موسکاندو شونډو ځواب وايي.
د اوسني وخت ډېر ښوونکي، له دې ډول اخلاقو نه بې برخې دي، تودې چې
ډېر د ښوونځيو او پوهنځيو ښوونکو او استاذانو د زده کوونکو او زده
کړيالو پوښتنو ته ځواب د خپل شخصيت لپاره گواښ بولي، د زده کوونکو
او زده کړيالو پر پوښتنو د دوی احساسات راپارېږي، هغوی تهديد دوي،
احساسات يې وژني، چې په راتلونکي کې پوښتنې کولو ته زړه ښه نه کړي.

که حقيقت ته پاملرنه وشي، د رسول الله صلى الله عليه وسلم دود داسې
نه و، هغه مبارک صلى الله عليه وسلم د نبوي مدرسي زده کوونکي او زده
کړيال نازول، د هغوی فکري او علمي ځواک ته يې وده ورکوله، تل به يې
هڅه کوله، چې هغوی فکري او علمي ځواک ته يې وده ورکوله، تل به يې
هڅه کوله، چې هغوی ځيرک او زړه ور وروزي او د يې موضوع په اړه بشپړ

معلومات ترلاسه کړي، هغه د ښو اخلاقو او نرم خوي په ګاڼه سينگار ښوونکی و.

تل به يې له زده کوونکيو سره په حليمانه او صبر ناکه لهجه خبرې کولې او د هغوی پوښتنې به يې په نرمۍ سره خو ځله ځوابولې.

همدا لامل و، چې د ټولنې د هر پاتکي خلکو داسې احساس کاوه، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يوازې له همدا موږ سره د مينې تړون کړي او يوازې زموږ ځانګړې او قدرمن دوست دی.

د خلکو په خوشالي او خفګان کې ګډون وکړه!

ګرانه وروره او خورې!

د اسلامي تهذيب غوښتنه له تا ښاغلي او له تا آغلي دا ده، په ځان کې د مينې، خواخوږۍ او عاطفې، ځواک کارنده او پياوړې کړه.

مؤمنان پخپلو کې د مينې او عاطفې له مخې د يو بدن په څېر دي، کله چې په بدن کې يوه سترګه خوږمنه وي، د بدن ټول غړي ورسره دردمن وي. همدې عاطفې تړون ته په پام هڅه وکړه، د نورو په خوښيو کې ګډون وکړې، خوښې يې ونمانځه او کله چې ستاسې نور خپلوان، دوستان او په ټوليز ډول مسلمعين په غمونو او خفګانونو کې اخته وي، لومړی هڅه وکړه، چې له هغوی سره غمرازي وکړې، ډاډ ورکړه، چې د غمونو له سمندر نه خو وشېبې رابهر شي او که دا نه شي کولای، بيا نو د هغوی پر حال او کړاو خوښي مه ښکاره کوه، هسې نه چې الله تعالى هغوی ته له غمونو څخه نجات ورکړي او تا پرې اخته کړي.

د رحمت نبي صلى الله عليه وسلم هم په دې اړه داسې سپارښتنه کوي:

(لا تظهر السماتة لا خيل فيرحمة الله ويبتليک).

(د مسلمان ورور په مصيبت خوښي مه کوه، الله تعالى به پر هغه رحم وکړي او تابه پرې اخته کړي).

مور او پلار

له مور او پلار سره ښه رويه کوي او دا ښه رويه کول د دواړو جهانو برياليتونو او سعادت وگڼي، له الله تعالى وروسته پر انسان تر ټولو زيات حق د مور او پلار دی، مور او پلار د حق اهميت او عظمت له دې اندازه کړي. چې قران مجيد د مور او پلار حق ځای په ځای د الله تعالى له حق سره بيان کړی دی او د الله تعالى له شکر گذاري سره يې د مور او پلار پر شکر گذاري تاکيد کړی دی.

وقضى ربك ألا تعبدوا إلا إياه وبوالالدين احسانا (او ستا رب پريکړه کړې ده، چې ته له الله جل جلاله پرته د بل بنده گې مه کوه او له مور او پلار سره ښه رويه کوه).

حضرت عبدالله بن مسعود رضی الله عنه فرمايي ما له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم نه پوښتنه وکړه، کوم ډول عمل الله جل جلاله ته ډېر گران (محبوب) دی؟ رسول اکرم صلی الله عليه وسلم وفرمايل: هغه لمونځ، چې عمل الله تعالى ته تر نورو ډېر محبوب دی، وې فرمايل: مور او پلار سره ښه رويه، ما پوښتنه وکړه، له دې نه وروسته وې فرمايل: د الله تعالى په لار کې جهاد کول (صحيح بخاري، صحيح مسلم).

حضرت عبدالله رضی الله عنه فرمايي: چې يو سړی د نبي عليه السلام په خدمت کې حاضر شو او وويل: زه ستاسې په لار د هجرت او جهاد لپاره بيعت کوم او له الله يې اجر غواړم، نبي صلی الله عليه وسلم ترې پوښتنه وکړه، آیا ستا له مور او پلار نه څوک ژوندي دي؟ هغه وويل هو! بلکې د الله

تعالی شکر دی دواړه ژوندي دي، هغه ورته وفرمایل: ایا ته واقعاً له الله تعالی د خپل هجرت او جهاد بدله غواړې؟ هغه وویل هو! (زه له الله تعالی اجر غواړم) نبي صلی الله علیه وسلم ورته لارښوونه وکړه، نو لاړ شه د خپل مور او پلار په خدمت کې اوسه او له هغوی سره ښه چلن کوه. (صحيح مسلم).

حضرت ابو مامه فرمایي یو سړي له نبي صلی الله علیه وسلم پوښتنه وکړه؟ یا رسول الله علیه وسلم مور او پلار پر اولاد څه حق دی؟ لارښوونه یې وکړه، مور او پلار ستا لپاره جنت دی او هم مور او پلار ستا لپاره دوزخ دی (جامع ابن ماجه).

یعنې که له هغې سره ښه رویه وکړې، نو د جنت مستحق به شي او که هغوی حقوق د پښو لاندې کړي؛ نو د جهنم خس به شي.

سلام

کله چې د کوم مسلمان ورور سره مخامخ شي، نو د هغه سره د خپلو اړیکو د ښکاره کولو او د هغه په لېدو د خوشحالی له امله السلام علیکم وایاست په قران مجید کې دي:

(وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا فَقُلْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ). (سورة الانعام: ۵۴ آیات).

(ای نبي! صلی الله علیه وسلم چې کله تا ته هغه خلک راشي، چې زموږ پر آیتونو ایمان لري؛ نو هغوی ته السلام علیکم ووايه).

په دې ایت کې نبي صلی الله علیه وسلم ته په وینا کې په غیر مستقیم ډول امت ته دا زده کړل شوي، چې مسلمان کله هم له مسلمان سره مخامخ شي؛ نو دواړه دي د خوښۍ د ولولو ښکارونه وکړي او غوره لاره یې دا ده، چې یو دبل لپاره د سلامتی او عافیت دعا وکړي، یو السلام علیکم و وایي؛

نو دويم دي په ځواب کې وعلیکم السلام ووايي، دا الفاظ د خپلمنځي ميني او محبت د زياتوالي او قايمولو وسيله ده.

د پيغمبر اکرم صلی الله عليه وسلم لارښوونه ده: تاسې خلک جنت ته نشي تللای تر څو، چې مؤمنان نه شئ او تاسې مؤمنان کېدای نه شي، تر څو چې يو د بل سره مينه ونه کړي، زه تاسې ته هغه لارې چارې ولوي ونه ښاييم، د کومو په غوره کولو چې به تاسې پخپلو منځو کې يو بل سره محبت کوئ، پخپلو منځو کې سلام خپور کړئ. (مشکوۍ).

د بندگۍ احساس

د نبي اکرم صلی الله عليه وسلم لارښوونه ده، چې الله تعالى فرمايي: زما بنده گانو! له تاسې نه هر يو بې لارې دی، پرته له هغوی چې چا ته زه لارښوونه وکړم، نو تاسې زما نه هدايت وغواړئ، چې زه درته هدايت وکړم، زما بنده گانو! له تاسې نه هر يو وړی دی، پرته له هغوی چې زه يې پرې وخورم، نو تاسې زما نه روزي وغواړئ، چې زه تاسې ته روزي درکړم، زما بنده گانو! له تاسې نه هر يو لوڅ دی، پرته له هغوی چې زه يې ورته واغوندم، نو تاسې زما نه جامې وغواړئ، چې زه يې درواغوندم، زما بنده گانو! تاسې په شپه کې هم گناه کوئ او د ورځې هم او زه ټول گناهونه بخښلای شم، نو تاسې زما نه بخښنه وغواړئ، چې زه ستاسې گناه وبخښم.

د اسلام سپيڅلي دين انسان ته ستر امتيازونه ورکړي دي

۱. الله تعالى انسان ته پر ځمکه خپل خليفه ويلي دي.

(وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰئِكَةِ إِنَّ جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً) (سورة البقرة: ۳۰ ايت).

ژباړه: او هغه زمانه ياده کړه، چې ستا پروردگار پرېښتو ته وويل: په يقين سره، چې زه په ځمکه کې يو ځای ناستی ټاکم.

(يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ
الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ بِمَا نَسُوا يَوْمَ الْحِسَابِ) (سورة: ص: ۲۶ ایت).

ژباړه: داوده! ته مو په ځمکه کې ځای ناستی ټاکلی یې، نو ود خلکو په منځ
کې په حق قضاوت کوه او د نفس له هوا څخه پیروي مه کوه، چې تا د الله
له لارې منحرفوي، بې له شک هغه کسان، چې د الله تعالی له لارې
منحرفېږي، د دې لپاره، چې د حساب ورځ یې هیږه کړي، سخت عذاب
لري.

(وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ
كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا وَمَنْ
كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ) (سورة: النور: ۵۵ ایت).

ژباړه: الله ستاسو هغو ته چې ایمان یې راوړی او ښه کارونه یې کړي دي،
وعده وروکړې ده، حتماً به دوی پر ځمکه د نورو ځای ناستي کړي، په همغه
ډول چې پخواني یې د نورو ځای ناستي کړل او په قطعي ډول یې د دوی
لپاره د دوی دین خوښ کړی دی، چې د دوی په ګټه یې استوار او محکم
کړي او په یقین سره د دوی ویره او وارخطايي په امنیت بدلوي، تر هغه
ځایه، چې یواځې زما لمانځنه وکړي او هېڅ بل شی راسره شریک نکړي او
که تر دې ټولو نعمتونو وروسته ناشکري وکړي په حقیقت کې دوی فاسقان
دي.

۲. انسان ته د کرامت تاج ور په سر شوی دی

(وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا) (سورة : بنی اسرائیل : ۷۰ آیات).
ژباړه: په يقين سره چې د ادم اولادونو ته مې کرامت ورکړ او په ځمکه او سیندونو مې (پر هغو سورليو، چې دوی ته مې ورکړې)، سواره کړل او دوی ته مې له پاکو نعمتونو څخه روزي وېښه او دوی ته مې پر نورو مخلوقاتو کامله برتري ورکړه.

۳. انسان په بهترين نظم، اعتدال او ارزښت جوړ شوی دی

(خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ) (سورة : التین : ۴ ایت).
ژباړه: په تحقيق سره انسان مو په بهترين نظم او اعتدال او ارزښت پېدا کړ.

۴. الله تعالى په انسان کې خپل روح اچولی دی

(إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِّنْ طِينٍ) (سورة: ص: ۷۱ ایت).
ژباړه: یاد کړه چې کله ستا پروردگار پرېښتو ته وویل: زه له خاورو څخه یو بشر جوړوم.

(فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُّوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ) (سورة: ص: ۷۲ ایت).

ژباړه: نو کله، چې مې ورته اندامونه جوړ او سم کړل او وله خپل روح څخه مې پکې یو کړ، ملایکو ته مې وویل چې هغه ته سجده وکړئ.

۵. د يو انسان ژوند د ټولو انسانانو ژوند او مرگ يې د ټولو انسانانو له مرگ سره مساوي گڼل شوی دی.

(مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا) (سورة : المائدة: ۳۲ ايت).
ژباړه: هر هغه څوک، چې انسان بې له قصاصه يا پرته له دې، چې پر ځمکه يې فساد کړی وي، مړ کړي، داسې ده لکه ټول انسانان يې، چې وژلي وي او هر څوک چې يو انسان له مرگه وساتي او ژوند ور وربښي، داسې ده لکه ټولو انسانو ژوند چې يې ژغورلی وي.
په حديث شريف کې راغلي، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايي: (لزوال الدنيا اهون عند الله من قتل رجل مسلم (سنن النسائي)).
ژباړه: د دنيا له منځه تگ، د الله تعالى په نزد، د مسلمان سړي له وژلو اسانه چاره ده.

۶. انسان ته د علم برتري ورکړل شوې ده

(وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا) (سورة : البقرة : ۳۱ ايت).
ژباړه: او الله تعالى ادم عليه السلام ته ټول نومونه (د موجوداتو د هويت او ذات حقايق)، ورزده کړل.

۷. پرېښتو ته امر شوی دی، چې ادم عليه السلام ته سجده وکړي:

(وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا) (سورة : طه: ۱۱۶ ايت).
ژباړه: او ياد کړه چې کله مو پرېښتو ته وويل: ادم ته سجده وکړئ ټولو سجده وکړه.

۸. انسان ته د دنیا بې شمېره نعمتونه ورکړل شوي دي:

(وَأَتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تَحْصُوهَا) (سورة: ابراهيم: ۳۴ ايت).

ژباړه: او تاسو، چې هر شی (د خپلو اړتیاوو له مخې)، له هغه الله تعالی څخه غوښتل، تاسو ته یې درکړل او که تاسو د الله تعالی نعمتونه وشمېرئ، هېڅکله نه شی کولای هغه وشمېرئ.

۹. له انسان سره د جنت د بې شمېره نعمتونو وعده شوې دي:

(وَأُزِلْفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ) (سورة: الشعراء: ۹۰ ايت).

ژباړه: او په هغې ورځ به پرهیزگارانو ته جنت نږدې راوړي.

(وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ

لِلْمُتَّقِينَ) (سورة: ال عمران: ۱۳۳ ايت).

ژباړه: او د خپل پرودگار د بښنې او هغه جنت پر لور بیرته وکړئ، چې پراخوالی یې د ځمکې او اسمانونو په کچه دی او د پرهیزگارانو لپاره تیار شوی دی.

لتونكي گتونكي دي

۱۰. انسان ته ورځ، شپه، لمر، سپوږمۍ او په ځمکه او اسمان

کې هر څه مسخر شوي دي:

(وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ وَالنُّجُومَ مُسَخَّرَاتٍ بِأَمْرِهِ إِنَّ

فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ) سورة: النحل: ۱۲ يات.

ژباړه: او شپه، روځ، لمر او مياشت مې هم تاسو ته ته تابع او مسخر کړل او

ستوري يې هم په فرمان تابع او مسخر شوي دي، په قطعي ډول په دې

(حقيقو) کې هغې ډلې ته د الله تعالى د توحيد، ربوبيت او قدرت نښې

دي چې تعقل کوي.

۱۱. مومن انسان ته قرآن د عالي او لوړ خطاب کړی دی:

(وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ) (سورة: ال

عمران: ۱۳۹ ايت).

ژباړه: اوسستۍ مه کوئ او مه خوابدي کېږئ، که تاسو مؤمنان اوسئ، نو

عالي او لوړ ياست.

۱۲. انسان د ټولو مخلوقاتو اشرف گڼل شوی دی:

د پورتنیو خواصو او امتيازاتو له مخې او دا، چې حضرت محمد صلی الله

عليه وسلم او نور پیغمبران انسانان وو، نو انسان نه يوازې پر ځمکه بلکې په

ټولو مخلوقاتو کې اشرف دي.

د شخصيت منشور

يوه باندې چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په خدمت حاضر شو او عرض يې وکړ، چې زه څه پوښتنه کول غواړم، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل وپوښته، په دغه وخت کې خالد بن وليد هم ناست و، نو هغوی دا سپېڅلی حديث وليکه او له ځانه سره يې کېښوده، چې وروسته بيا دا حديث په کنزالاعمال مسند احمد کې رانقل شوی دی.

باندې چې: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم زه شتمنېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم قناعت اختيار کړ شتمن به شي.

باندې چې: زه غواړم تر ټولو لوی عالم شم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم تقواي اختيار کړه عالم به شي.

باندې چې: قدرمن کېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم له مخلوق نه څه مه غواړه قدرمن به شي.

باندې چې: غواړم، چې ښه انسان شم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم خلکو ته گټه رسوه.

باندې چې: مومن جوړېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم څه چې د ځان لپاره خوښوې هغه د نورو لپاره هم خوښوه.

باندې چې: غښتلتيا غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم پر الله تعالى توکل کوه.

باندې چې: د الله تعالى په دربار کې ځانگړې مرتبه غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د الله تعالى ذکر ډېر کوه.

باندې چې: د رزق پراخي غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم تل په اوداسه کې اوسه.

باندې چې: د دعاگانو قبلېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم حرام مه خوره.

بانډه چي: د ايمان بشپړتيا غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم خپل اخلاق ښه کړه.

بانډه چي: غواړم، چې د قيامت په ورځ له گناهونو پاک الله تعالى ته ودرېږم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم په جنابت پسې له واره غسل کوه.

بانډه چي: د قيامت په ورځ په نور (رڼا) کې راپاڅيدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: تېرى (ظلم) کول پرېږده.

بانډه چي: غواړم، چې الله تعالى پر ما رحم وکړي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د الله تعالى پر بنده گانو رحم وکړي.

بانډه چي: غواړم، چې الله تعالى زما عيبونه پټ کړي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د خلکو په عيبونو پرده اچوه.

بانډه چي: له رسوايي نه خوندي کېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم له زنا نه ځان ساته.

بانډه چي: الله تعالى او د هغه رسول الله صلى الله عليه وسلم ته خوښ انسان جوړېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم څوک چې د الله تعالى او د هغه د رسول

صلى الله عليه وسلم خوښ وي له هغوی سره محبت کوه.

بانډه چي: چې د الله تعالى تابعدار کېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم د فرضو اهتمام کوه.

بانډه چي: غواړم چې احسان کونکى شم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: د الله تعالى عبادت په داسې ډول کوه
گواکې ته الله تعالى ويني او يا هغه تا ويني.

بانده چي: يا رسول الله صلى الله عليه وسلم د گناهونو د بښل کېدو لامل څه شی دی؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم: اوبښکې، عاجزي او ناروغي.

بانده چي: څه شی د دوزخ اور سړولای شي؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم: پر دنيوي مصيبتونو صبر.

بانده چي: څه شی د الله تعالى غوسه سړوي؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم: پټ خيرات او صله رحمي.

بانده چي: تر ټولو لويه بدگنه څه شی دی؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم: بد اخلاقي او بخل.

بانده چي: تر ټولو لويه نېکي څه ده؟

رسول الله صلى الله عليه وسلم: ښه اخلاق، عاجزي او صبر.

بانده چي: د الله تعالى له غوسې نه خوندي کېدل غواړم.

رسول الله صلى الله عليه وسلم: پر خلکو غوسه کېدل پرېږده. (د حديث پای).

د شخصيت د پايښت توکي

په ټولنيز ژوند کې له ادارې وگړو او له ټولنې سره زموږ معاملي راځي او زموږ له کړنو، د خبرو له ډول او زموږ له خوی نه زموږ شخصيت څرگندېږي، نو په دې اړه لاندینۍ د لاندینيو نکتو په پامنيوی سره د ځان لپاره تگلاره وټاکئ، چې خلک مو ومني او په لږه موده کې خلک پرتاسې تبصرې پيل کړي او ووايي، چې دا سړی څومره بدل شوې يانې ښه شوی دی.

شخصيت زيانمنونکي توکي

لاندیني درېو توکي شخصيت زيانمنوي او انسان له تباهي سره مخ کوي:

۱. اخلاقي نیمګړتيا

چې په دې برخه کې لاندیني توکي برخوال دي:

۱. تمه، بخل، ۲. کینه او رقابت، ۳. ځان بسودنه، ۴. مشري غوښتنه، ۵. بې پروايي، ۶. بې وفايي، ۷. کبر، غرور او ځان خوښونه، ۸. بدمزاجي او غوسه، ۹. خپل موخي، ۱۰. دروغجنه شيخي، ۱۱. غیبت، ۱۲. شیطانه، ۱۳. زړه تنګي، ۱۴. ډېر ارمانونه.

۲. ذهني او بدني نیمګړتيا

په دې برخه کې لاندیني توکي برخوال دي:

۱. فکري گډوډي، ۲. اضطراري حرکات، ۳. بې ځايه وېره، ۴. وهم، ۵. اندېښنه، ۶. قنوطيت، ۷. تندي، ۸. منفي فکر، ۹. د کمتری احساس، ۱۰. بې باوري او په کار کې تنګېدل، ۱۱. ناهيلي، ۱۲. بدګوماني، ۱۳. انتهاخوښي او زور زیاتي، ۱۴. کمزوري اراده.

۳. په معاملاتو کې نیمګړتيا

په دې برخه کې لاندیني توکي برخوال دي:

۱. له خلکو گيلې کول، ۲. د ډاډ من کولو په ولوله کې نیمګړتيا، ۳. له ډلې جلاخوښي، ۴. بې گټې خبرې، ۵. داسې ټوکې، چې د زغملو وړ نه وي.

د ناکامۍ دوه وجوهات

زموږ د نن ورځې شک زموږ د صبا ورځې کاميابي په ناکامۍ بدلولاى شي. د ناکامۍ ډېر وجوهات دي، چې دوه مهم يې وجوهات يې په لاندې ډول دي.

۱. د مستقل مزاجي نېشتوالی

اکثره خلک له دې وجهې ناکامه کېږي، چې له هغوی سره علم نه وي، بلکې هغه له دې وجهې څخه ناکامه کېدلای شي، چې هغوی مېدان پرېږدي، د کاميابي راز صرف په دوو شيانو کې دی، مستقل مزاجي او مزاحمت، کله هم چې د کوم کار کول وغواړې، له هغه څخه بيا مخ مه اړوئ.

۲. خود غرضي او لالچ

کوم خلک چې خود غرضه وي، هغوی هېڅکله دا حق نلري، چې هغوی د ترقي او کاميابي توقع وکړي، ځکه چې د داسې خلک رويه د نورو خلکو د فلاح او بهتري لپاره نه وي، لالچ روح سرطان ده، لالچ تعلقات او خپلولي تباه کوي.

دويمه برخه

د برياليتوب ته د رسېدو لارې

۱. زه گټونکي يم؛ ځکه چې د موخو د نړۍ پر لور مې گام اخيستی، لومړی گام يعنې هوډ.

۲. زه گټونکي يم؛ ځکه داسې لوی رب لرم، چې وغواړم، راته راکوي يې.

۳. زه گټونکي يم؛ ځکه چې الله پاک مسلمان پېدا کړی يم او مسلمعين تل بريالي دي.

۴. زه گټونکي يم؛ ځکه د ژوند نقشه مې داسې رسم کړې، چې يوازې يو شی غواړم، عملي کول.

۵. زه گټونکي يم؛ ځکه چې په لومړي سر کې هر لوی کار ناممکن ښکاري، نو ټوله هڅه کوم، چې ناممکن پر ممکن بدل کړم.

۶. زه گټونکي يم؛ ځکه هم ناهيلي پېژنم او هم صبر او حوصله پر دې هم پوه يم، چې صبر او حوصله د ناهيلي يوه بېلگه ده، چې انسان کولای شي، په اسانۍ سره يې وزغمي.

۷. زه گټونکي يم؛ ځکه چې ژوند ته د يو ښکلي شي په سترگو گورم، کله چې دې چې ژوند ته ښکلي وکتل، خپله ښکلې کېږي.

۸. زه گټونکي يم؛ ځکه چې د ورځې په اوږدو کې يو ساعت د خپل زړه خبرو ته غوږ نيسم.

۹. زه گټونکي يم؛ ځکه چې ذهن مې داسې جوړ کړی، چې دوزخ راته جنت جوړ کړي، نه داسې چې جنت پر دوزخ بدل کړي.

۱۰. زه گټونکي يم؛ ځکه پوهېږم، چې ستونزې هغو لويو کانو ته ورته دي، چې د اوبو مخه نيسي، که دغه کانې نه وای، اوبو به غږ نه درلود.

منفي ليدونکي يا منفي گران نه بريالي کېږي

تاسو په ژوند کې ضرور له داسې کسانو سره مخ شوي ياست، چې له ځمکې او اسمان دواړو نه شکايت لري او نا هيلونکي جملې ډېرې تکراروي، دا ډول کسانو ته نړۍ تياره ښکاري، خپل کسب او کار د نابودۍ په لور وينې، په همدې خاطر نه توانيږي، چې کامياب طرف (مسير) وټاکي.

په دې مقاله کې شپږ داسې جملې بيانوو، چې په لوستلو سره به يې تاسو له پورتنیو يادو شوو مواردو سره مخه ښه وکړۍ او له حافظو نه به يې پاک کړئ.

۱. **واي... ټولې ورځې مې بربادې شوې!** زړه بورنونکې خو دا ده، چې په خپله همدغه خبره باندې ټينگ درېږو او ځان ته خپله قناعت ورکوو، چې ورځ مې کړه ده، په اصل کې دا موضوع د چايو د يوې پيالې مثال لري؛ يانې که خوشيې خپله همدغه خبره هېره کړو، نو د چای غونډې به سره شي، خو ډېر پرې تمرکز کول مو بيا خپله ورځ په خپله کړوو.

۲. **زه په دغه کار کې ناکام يم!** په واقعيت سره هر څوک چې له کوم شي سره ستونزه ولري، شرايط هم داسې تصور کوي، چې په ريښتيا هم ناکام دي، په حقيقت کې ځان ته اجازه نه ورکوي، چې يو ځل يې وازموي کېدای شي، دومره ستونزمنه هم نه وي، لکه تاسو چې انځور کړې، ممکن ځېنې کارونه داسې سرته ونه رسي؛ لکه څنگه يې چې غواړئ، مگر دا بايد د خپل کار وروستۍ هڅه ونه شمېرئ، کولای شئ، چې يو گام شا ته شئ، د هغه څه چې ښه نتيجه غواړئ، په دقت يې تر سره کړئ او دوهم ځلې يې امتحان کړئ.

هېچا تر اوسه نه دي ويلي: چې، د بريا جاده يو طرفه ده، کېدای شي، هغو کسانو ته هم خپل کار په اسانۍ سر ته نه وي رسولی، چې تاسو يې په اړه فکر کوئ

۳. زه همېشه يوه ستونزه لرم! هېڅوک همېشه په ستونزو کې نه دي پاتې شوي، خو په همدې فکر تر ډېره پاتې کېدل چې زه ستونزه لرم، دغه ټکي پخپله ددې سبب کېږي، چې تاسو محاصره کوي او تاسو مجبوروي، چې يوازې و اوسئ؛ مگر کولای شئ، چې دا حالت تغير کړئ.

۴. نا ممکنه ده! موږ ټولو دا جمله ډېره کارولې ده، چې مگر ډېر کم داسې څه شته چې ناممکن وي، خو ددې پر ځای فکر وکړئ، يو شی نه يوازې ممکن دی، بلکې کېدونکی هم دی. اصلاً ولې د داسې کار اقدام موکړئ، چې له پيل نه يې په ماتيدو محکوموئ. د ذهن په دې گډوډه تله کې ځان مه غورځوئ، په هر شي پسې يې هڅه ارزښت لري، کېدای شي، پايله يې حيرانونکې او د خوښې وړ وي.

۵. زما د کار په قدر نه پوهېږئ! کېدای شي، هغه کار چې تاسو يې کوئ، ستاسو د توقع خلاف ډېر د قدر دانی وړ وي، خو کولای شئ، له يو چانه د خپل کار په اړه وپوښتنئ، هغه تاسو ته څېر کېږي او دا هيله څرگنديږي، چې ستاسو کړنې تقدير کړي.

۶. زه همېشه يوازې يم او هېڅوک راسره نشته! کېدای شي، ځېنې وخت همداسې وي؛ مگر همدغه خبره ستاسو د هيلو د پوره کېدو تر منځ خنډ جوړوي. بد فکرونه يوازې موږ له خلکو په تيره زموږ له مرستندويانو لري ساتي، که تاسو داسې موقعيت غوره کوئ، چې فکر کوئ، اشتباه دې معلومه ده، چې نور خلک يوازې تاسو په منفي کړيکټر او موقعيت کې ښه پېژني، بده خو لا دا چې خپل اهميت هم خپله راتپيښی.

ددې پر ځای د داسې لارو په لټه کې واوسئ، چې تاسو هم د ستونزو د حل یوه برخه و اوسئ. حرکت وکړئ، که اړتیا وي، نو مرسته وغواړئ، که نه نو منفي فکرونه مو د لارې په سر په کمین کې دي او په ذهن مو د پاچاهۍ هوډ لري او موږ له خپل هدفه کېږو، غواړي، په موږ په زور ومني، چې د هغې لپاره هېڅ دلیل نشته دی، ځکه په هر حال کې به ماتې خورو. موږ ټولو داسې احساسات ډېر تجربه کړي، مگر هېر مو دي، چې ماتې د بري مهم عنصر دی. موږ ته را زده کوي، چې څه به ګټې دي او څه به ګټې نه دي. موږ ته را زده کوي، چې هېڅ ارزښتمن شی په اسانۍ لاس ته نه راځي. تاسو ددې توانايي لرئ، چې خپل لید لوری بدل کړئ. مثبت لیدونکي و اوسئ، چې هر څه درته مثبت را جذب شي.

ټول وایي، مثبت فکر وکړئ، خو څه ډول؟

مثبت فکر په دې معنی چې هر څه ته د یوې هیله مندی له اړخه وکتل شي او دغه څه له موږ سره مرسته کوي، خو خپل استعدادونه وغورځوو او موخو ته ورسېږو.

د مثبت فکر بله ښیګڼه دا ده، چې له ستونزو سره د مخ کېدو پر وخت خپله ارامۍ او احساسات کابو کړو. دغه راز مثبت فکر کول موږ ته د خوښۍ او خوشالۍ احساس راکوي او تر ټولو ښه ځانګړنه یې دا ده: چې که موږ مثبت فکر وکړو، بریا به زموږ وي.

اوس چې د مثبت فکر پر معنی وپوهېدو، د بریا پر لور ګامونه اخلو.

لومړی ګام: هیله ولرئ، هڅه وکړئ، په ژوند کې لویې هیلې ولرئ؛ له لویو هیلو مې موخه هغه هیلې دي، چې د زړه له تله ورته رسېدل غواړي. هېڅ داسې څه نشته، چې تاسو ورته ونه شی رسېدای، نو چې داسې ده، مه په تمه کېږئ او همدا اوس لاس په کار شی او موخو ته د رسېدو لپاره ګام پورته کړئ. هیلې هغو وښو ته ورته دي، چې غواړي، له ځمکې سر را پورته

کړي، يوازې لږ باران ته اړتيا لري. که تاسو لږ هم د خپلو هیلو په برخه کې بې پروايي وکړئ، هغه ده، چې د هیلو په برخه کې واښه به مو تر ځمکې لاندې وچ شي. کېدای شي، ډېرې هیلې مو تر اوسه له خاورو سره خاورې شوې وي، خو که وغواړئ، بیا یې هم را ژوندۍ کولای شئ.

دویم گام: هوښیار و اوسئ، همدا چې هیله مو پوره شوه، باید پر دې عقیده و اوسئ، چې په ژوند کې به مو یو نوی بدلون راځي. له شکه پرته چې خدای پاک به ستاسو مرسته کوي او په ډېرې اسانۍ سره به خپلې موخې ته ورسیږئ. خدای پاک په خپل قدرت سره هغه څه چې ستاسو په واک کې درکوي، چې موخې ته د رسېدو لپاره درته ضروري دي، همدا چې د یوه کار په اړه پرېکړه کوي، یو عظیم قوت ستاسو په څنگ کې فعالېږي، چې په اصل کې د جذب قانون دی، خو تاسو کولای شئ، چې بل هر نوم هم ورکړئ.

درېم گام: انعطاف منونکي واوسئ: انعطاف منل په دې معنی چې ځان د ژوند له بدلونونو سره همغږي کړئ؛ سازگاري درته په ډېره کوي، چې کوم څه گټور او کوم څه ستاسو پر زیان دي.

په کار ده، چې موخې ته د رسېدو لپاره غیر ضروري شیان له مخې لرې کړو او یوازې هغه څه ته پام وکړو، چې موخې ته د رسېدو په برخه کې راسره مرسته کوي.

څلورم گام: قوي ایمان او هوډ ولرئ: ایمان درلودل په دې معنی چې موخې ته د رسېدو لپاره هر ډول ستونزې وزغمو او له هر ډول خنډونو تېر شو. کېدای شي، موخو ته د رسېدو په برخه کې له ډول ډول کسانو سره مخ شئ، له داسې کسانو سره چې ان مایوس به مو کړي، کېدای شي، دا هغه کسان وي، چې دوی هم ستاسو په څېر لوی هیلې درلودې، خو دا چې له

ستونزو سره مقابله کول يې نه و زده، نه دي توانيدلي، چې خپلې موخې ته ورسېږي، هڅه وکړي، د داسې کسانو په خبرو له خپلو پرېکړو ونه ګرځي. که تاسو پر خپلو پرېکړو پوره ايمان ولري، نو هېڅکله به ستونزو ته تسليم نه شئ او د دغو کسانو منفي خبرې به وا نه وري.

پينځم ګام: د خداي شکر ادا کړئ: همدا اوس موږ بايد د خداي پاک تر ټولو راکړو نعمتونو د زړه له تله شکر ادا کړو، په اصل کې شکر ايستل د اوسنۍ شېبې او راتلونکي تر منځ د پل حيثيت لري. موږ کولای شو، په شکر ايستلو باندې موخې ته د رسېدو لپاره خپل سرعت ګړندی کړو. پر دې بايد عقیده ولري، چې په شکر ايستلو کې لوی قوت پروت دی. همدا چې تاسو شکر وباسئ، ټول قوتونه پو بل ته لاس ورکوي او موخې ته رسېدل درته اسانه کوي.

قلم او کاغذ را واخلي، همدا چې له خوبه را پورته کېږئ او يا هم د ورځې په اوږدو کې هغه څه ته چې لاس رسي لري، په کتابچه کې يې وليکئ او د خداي پاک شکر ادا کړئ، دغه ليکل ددې لامل کېږي، چې تاسو راتلونکي ته هيله من شئ او د خداي پاک يو شاګر بنده و اوسئ.

د ريښتيني خوښۍ په موخه لاندې ۸ چلندونه غوره کړئ!

لومړی: تل د نورو خوشالولو لپاره هڅه مه کوي!

هغه کسان چې تل د نورو د خوښ ساتلو په موخه هر کار سرته رسوي، حتا د نورو لپاره خپل ځان کم راولي او خپل ځان خفه کوي، نو دوی په حقيقت کې د غوره چلند ټاکونکي نه دي؛ بلکې دوی د خپلې خوښۍ ريښتيني وژونکي دي او دا کړنه يې پر ژوند بېلا بېلې منفي اغېزې اچولای شي.

دویم: د نورو له شتو سره مو خپل شته مه پرتله کوي! له کم عقلۍ بشپړه ډکه کړنه له نورو سره د ځان او مال پرتله کول دي، په حقيقت کې دا کړنه هغه کړنه ده، چې انسان له ژوند څخه لاس په سر کوي او له ژوند څخه يې

په بشپړه توگه ناهیلې کوي. غوره او بريالی انسان له ځانه لوړ وگړي د ځان لپاره الگو يا نمونه گرځوي او پرته له منفي فکر څخه د بريالۍ په لټه کې وي. **درېم:** پر ځان ډېر برابار مه جوړوئ! که غواړئ، په ژوند کې خوښ و اوسئ، نو هڅه وکړئ، چې د خپل ورځني ژوند په مهالوېش کې مو هر اړخيزې موضوع او کړنې ته پام وکړئ.

څلورم: په کوم ځای کې چې بايد خبرې وکړئ، په هغه ځای کې د خبرو کولو هڅه وکړئ! هېڅ وخت مو خپل احساسات له ځان سره پټ مه ساتئ، تل په دې هڅه کې شئ، چې په هر اړين وخت کې مو خپل احساسات نورو ته څرگند کړئ او په زړه کې مو هېڅ کومه غوټه پرې نه ږدئ.

پينځم: هېڅکله پر دې باور مه اوسئ، چې گواکي عشق او مينه له رنځ او غم سره ملگرې ده! د خوښۍ په موخه دا هڅه مه کوئ، چې بې ارزښته او وحشتناکې پېښې او احساسات د عشق يا مينې تر نامه لاندې په ځان ومنئ.

شپږم: د خپل ځان داخلي يا دننه غږ اورېدونکي شئ! د خوښ اوسېدلو په موخه تل په دې هڅه کې شئ، تر څو د زړه له اصلي غوښتنو څخه مو لرې ونه اوسئ.

اووم: هڅه وکړئ، تر څو دا څرگنده کړئ، چې په ريښتيني ډول مو له ژوند څخه څه غواړئ؟! د ريښتيني خوښۍ په موخه مو له ژوند څخه سترې موخې هېڅ وخت له ياده مه باسئ!

اتم: هېڅ وخت وېرې ته اجازه مه ورکوئ، تر څو در باندې زور شي! له ژوند څخه د خوند اخیستلو او خوښ اوسېدلو په موخه مو هېڅ وېرې ته اجازه مه ورکوئ، چې ښکار يې شئ. له کوم څه څخه چې وېره لرئ، نو له همغه څه سره مخامخ شئ، وېره به مو په خپله له منځه لاړه شي.

اته شيان چې په پريښودو به يې برياليتوب تر لاسه کړي

ډېر خلک فکر کوي، چې د برياليتوب لپاره ته بايد نوي مهارتونه او لوړ هنر زده کړي؛ خو له دې نه دی خبر، چې په ژوند دکې د برياليتوب لپاره بايد ته له ځينو شيانو لاس هم واخلي. دا په حقيقت کې هغه څېزونه دي، چې ستا د برياليتوب په وړاندې اصلي خنډ جوړوي.

په ژوند کې د برياليتوب لپاره شپه او ورځ په دې سوچ نه وهی، چې کوم او څنگه نوي مهارتونه زده کړي؛ بلکې له خپلو ځينو عادتونو تېر شي او خپل برياليتوب تضمين کړي.

موږ تاسو ته اته (۸) داسې شيان در پېژنو، چې په پرېښودو سره يې ستاسې د برياليتوب تضمين کېږي:

۱. **بېانه مه کوي:** بېانه کول ځان ته دوکه ورکول دي. ځان ته دروغ ويل دي او خپله د خپل ځان تېر ايستل دي. دا د کاميابو خلکو کار نه دی. کامياب خلک بېانه نه کوي، نورو د ملاتولو کوښښ هم نه کوي، هغوی مسوليت منونکي وي او د بې ځايه بېانو او دلایلو په ځای خپلې نيمگړتياوې درک کوي او د هغې اصلاح لپاره وسایل لټوي.

۲. **ځان جامع الکملات مه غواړي:** هېڅ انسان پوره نه دی. هر انسان ښيگڼې او بد گڼې لري. که تاسې غواړي، چې په هره برخه کې استاد اوسئ او له هر پلوه پوره اوسئ؛ نو دا هسې هوا گزول دي، دا کار امکان نلري.

هېڅ انسان پوره نه دی، خو هر انسان له ښو هم ښه پرېکړه کولای شي. خپلې وړې وړې غلطيانې مه په ښه کوي او د سمون لپاره يې همدا اوس پکار شي. برياليتوب له همدې ځايه پيلېږي.

۳. **وېره له زړه وباسئ:** اکثره خلک ان خپل ځان هم په تمامه معنی نه پېژني. هغه په دې معنی چې دوی له خپلو شته وړتياوو هم نا خبره دي او

تل د کمتری احساس کوي. په مجلسونو کې سره له دې چې د ویلو لپاره ښه نظر لري، خو د ویلو جرات یې نه کوي، دوی د اشتباه کولو وېره لري. دا وېره له زړه وباسئ، با جراته اوسئ او خپلې وړتیاوې درک کړئ. خپل غږ وباسئ. خپلې موخې وټاکئ او په شجاعت سره یې تعقیب کړئ. همداد بریالیو خلکو کار دی.

٤. **په هر شي د کنټرول درلودلو هڅه مه کوئ:** د ژوند هره برخه او هر حالت زموږ په کنټرول کې نه دی. تاسې د هر شي د کنټرول هڅه مه کوئ، دا تاسې ته بریالیتوب نه درکوي؛ بلکې تشویش، اندېښنه او خفګان درکوي.

ددې لپاره چې په ژوند کې بریالي اوسئ، په هغه شیانو پسې ډېر مه ګرځئ، چې ستاسې له کنټرول او وس څخه دباندې وي؛ بلکې په ځای یې په هغه برخو ډېر تمرکز او کار وکړئ، چې ستاسې په وس کې وي او تر سره کولای یې شئ.

٥. **تنگ نظري مه کوئ:** بریالي خلک همیشه خلاص ذهنیت لري، دوی هرې نوې پوهې او نویو معلوماتو ته په ورین تندي هر کلی وايي. تنګ نظري او هغوی چې که ووايم، ذهن یې بسته وي، د نویو شیانو او نویو معلوماتو د زده کولو هڅه نه کوي، دا خلک تل ناکام وي.

همیشه خپل فکر او ذهن پراخ او خلاص وساتئ. او ومني، چې تاسې له نن نه سبا ته ډېر هوښیار یږئ.

٦. **په یوه ورځ کې دننه بریالیتوب مه غواړئ:** بریالیتوب کوم چانس او بخت نه دی او نه هم د یو ساعت او یا یوې شیبې زحمت دی. اکثره خلک باور لري، چې ګنې بریالی انسان هسې په چانس او بخت سره ډېر ژر بریالي شوي دي.

نه داسې نه ده، برياليتوب سمه ده، چې بخت غواړي، خو موخو ته له ژمنتيا او د وخت څخه له سمې گټې اخيستنې پرته هم امکان نلري. هڅه وکړئ، چې خپل راتلونکي له همدې نن ورځې څخه پلان کړئ.

۷. **منفي گران خلک له خپل ژوند څخه لرې کړئ:** هغوی چې منفي ذهنيت لري او هميشه ناهيلې وي، په ژوند کې تل ناکام دي. که تاسې د داسې خلکو سره ناسته پاسته لری، دا خلک مو له ژوند څخه لرې کړئ. ځای يې مثبتو او رغونکو خلکو ته ورکړئ.

هغوی چې مثبت او رغوونکي فکر لري، تاسې تشويقوي او تاسې ته ډاډ درکوي، خو په سره سينه خپلې موخې او هيلې تعقيب کړئ. دا ډول خلک مو ژوند ته خوښي راوړي او پريشاني در څخه اخلي.

۸. **هميشه د (هو) ويلو عادت پرېږدئ:** وايي، چې د مخ پوستکي مې نری دی، چا ته (نه) نشم کولای. خو دا کار ښه نه دی. بريالي خلک نورو ته د (نه) ويلو په هنر پوهېږي. د هغوی چې کوم کار نه خوښېږي، نورو ته وايي، چې په دې برخه کې در سره مرسته (نه) نشم کولای.

دوی په (نه) ويلو سره خلکو ته ښيې، چې خپس وخت د نورو د گټو او هوساينې لپاره نه قربانوي.

نورو ته په (نه) ويلو کې زړور اوسه. ستاسې موخې له بل هر چا مهمې دي، خپلې موخې تعقيب کړئ. ځان د نورو خلکو په کارونو کې ډېر مه ښکېلوئ. يار دا د برياليو خلکو عادت دی.

که غواړئ، چې غوره شخصیت ولري، نو لاندې لارښوونې عملي کړئ:

شخصیت د فکر او احساس کولو او رویو یو ځانگړې نمونه ده، چې کله سره دا ټکي یو ځای شي، یو بې مثاله شخصیت جوړوي.

ځينې وخت موږ وايو، فلانی ښه شخصیت لري، نو ذهن ته مو همدا راځي، چې هغه شخص ډېر د توجه وړ، پوه، خوشالوونکی او خوښېدونکی دی.

په نړۍ کې هر شخص غواړي، چې نورو ته په زړه پورې وي، ځکه غوره شخصیت خورا مهم او زیات ارزښت لرونکی وي. په حقیقت کې نن سبا په نړۍ کې د کامیابۍ او خوشالۍ تر شا تقریباً تر ۸۵ سلنه پورې راز له نورو سره د ښو متقابلو اړیکو او رواطو لرل دي، خو په ټولنه کې دا د یو چاد شخصیت ښکارندوي کوي، چې خلکو ته په زړه پورې او جذبونکي وي، ځکه که داسې نه وای، خلک به ترې لرې گرځیدل.

نو که موږ څومره هم خپل اعتماد او باور په ټولنه کې زیات او پراخ کړو، په هماغه اندازه کولای شو، خپل شخصیت ته پرمختګ او پراخوای ورکړو. که داسې مو وکړل، بیا چې څومره د غوره، برياليو او مناسبو شخصیتونو د لرلو اټکل کوو، کولای شو، په هماغه ډول سره شو.

خو برحال، دلته اته هغه لارې چارې په گوته شوي، چې انسان ته ښه شخصیت وربخښلی شي.

۱. باید غوره اورېدونکی شي: په نړۍ کې یوې جذبونکي ښځې په توګه پېژندل کېده، ځکه هغه په یوه استثنایي او عجیبه اورېدونکې او توجه کوونکې وه، نوموړې په دې مشهوره وه، چې خلکو ته به یې په سترگو کې کتل او د خبرو هر کليمې ته به دومره ځېر وه، چې متقابل (وینا کوونکو) به ځان ته داسې فکر کاوه، کني دوی ډېر مهم دي او مهمې خبرې کوي، نو تاسې ووايې، چې له دې بل جالب څه وي، چې یو څوک تا په پوره توجه

سره غوږ شي او ته داسې احساس وکړي، چې والله دې نړۍ کې يوازې نه يم، ځکه يوازې همدا ما اوري کنه!

۲. ډېره لوستل کول، نويو علاقه او نوښتونو ته پام کول، مو نورو ته ډېر په زړه پورې او جذبوونکې معرفي کوي، نو کله چې ته له نويو او نابنده خلکو سره مخ کېږي، دا ستا لپاره يو فرضت دی؛ په هغه څه چې پوهېږي، هغه ورسره شريک او د نظرياتو او فکرونو تبادله ورسره وکړي.

۳. ښه خبرې کوونکې اوسه: دا په ډېرو لوستلو او پوهېدلو پورې اړه لري، کله چې څوک غواړي، له چا سره مرسته وکړي، نو بايد په دې پوه شي، چې څه ډول ورسره بايد په دې اړوند وغږېږي او مرسته وکړي؛ ځکه له نورو سره غږېدل ښه دي؛ ځکه هر انسان په هر څه نه پوهېږي، کېدای شي، ته په هغه شيانو نه پوهېږي، د کوم په اړه چې بل پوهېږي، نو ممکن په همدې غږېدلو کې ترې زده کړه وکړي.

خو که چېرته په څه پوهېږي، خو په ويلو يې شرمېږي، نه يې وايي، نو له داسې اشخاصو سره کېنه، چې خبرو ته مو تشويق کړي.

۴. يوه نظريه بايد ولرې: که چېرته يوه نظريه ولرې، کولای شي، ددې نظريې پر اساس ډېر خلک ځانته جذب کړي؛ ځکه هغه اشخاص چې هېڅ نظريه او مفکوره نلري، خلک ترې ځان لرې ساتي.

((که ته يوه نظريه ولرې، ستا په اړه خلکو ته پراخ معلومات ورکوي))

۵. له نويو خلکو سره ناسته پاسته وکړه، هڅه وکړئ، چې له نويو او بېلا بېلو خلکو سره کېنئ، په خاص ډول له هغه خلکو سره چې ستاسې په خلاف دي او نه مو خوښوي، دا نه يوازې دا چې تاسې د بېلا بېلو کلتورونو سره بلدوي، بلکې د کارونو د تر سره کولو له بېلا بېلو لارو سره مو اشنا کوي، چې بالاخره په همدې ډول سره مو د فکر لمن پراخېږي.

۶. څنگه چې يې، هماغسې اوسئ: موږ هر يو بې ساري اشخاص يوو او زموږ دا ځانگړي او بې ساري طبيعت او حالت دا معنی لري، چې شخصيتونه لرو، نو هڅه وکړئ، چې د يو چا د کاريون کاپي شئ، خو دومره نه چې چا ته سقوط شئ.

(ټول کره وړه مو يوازې هماغه شخص پورې وتړل شي) ځکه که داسې شئ، بيا ستا اصليتوب او سپيڅلتيا تر پښو لاندې کېږي. له چا چې تقليد کوي، هغه هم انسان دی، نيمگړی دی، که ته دومره ترې اغېزمن شې، نو ممکن د هغه په غلطۍ ته هم غلط شي.

۷. مثبتې نظريه او چال چلند غوره کړئ، آيا داسې څوک به پيدا شي، چې د منفي گرا خلکو سره ناسته پاسته خوښه کړي؟ معلومه خبره ده، چې ټول به وايو هېڅوک، ځکه کله چې منفي گرا کس گورو، ټول ترې تښتو او نه ورسره کېنو، خو ددې پر ځای بيا خوشبين او مثبتو خلکو سره کېنو، ځکه مثبت خلک داسې دي، لکه زموږ لپاره بله شوې ډېره.

هدف دا دی، چې تل د اشخاصو او شيانو لپاره له مثبتې زاويې وگورئ، په مينه سره خندا وکړئ، خوښۍ وويشئ او په خپلو مثبتو کړو وړو سره نور خلک وپېښ کړئ.

۸. ساتيري اوسه او لږ د ژوند د شوخي برخې ته هم سر ښکاره کړه، هر څوک د هغه شخص ملگرتيا ډېره خوښوي، څوک چې ډېر مسکي او خندنی خوی لري، نو لږ لږ ټوکي هم اوسئ، ځکه د ژوند په دې برخه کې تل خوښي وي.

ځېنې وخت مسخره ډېره مهمه او ضروري ده، چې وشي، مثلاً: که يوه تياره مغزی، ناپوهه او لټ انسان سره ساتيري او خوښي وکړئ، نو هغه انسان نه يوازې دا چې مننه

د خوشمنو (خوشال) خلکو لس عادتونه

د مثبتې ارواپوهنې پلار مارتین سیلگمین وايي، چې ۶۰ سلنه خوشي د انسان په ارثي او محيطي خصوصياتو پورې تړلې ده او پاتې ۴۰ سلنه د حالاتو په وړاندې زموږ او ستاسې په غبرگون پورې اړه لري.

ښاغلی سلگمین باور لري، چې خوشي عبارت ده له خپلو اعظمي وړتياوو له درک او د هغې څخه د شخصيت او ژوند د سطحې لوړول لپاره پوره گټې اخيستنې څخه.

د سلگمین په څېر گڼو څېړونکو د خوشۍ ساينس او هنر مطالعه کړې، موږ دلته په دې ليکنه کې تاسې ته د خوشحاله خلکو (۱۰) عادتونه در په گوته کوو. خوشحاله خلک څه کوي؟

۱. دوی له خپلې هرې لحظې څخه خوند اخلي. خوش خلک له کل بوبولو هم خوند اخلي، دوی د ژوند هره ښه او بده شيبه درک کوي او په خپله خوښه يې خرڅوي.

دوی يوازې د ژوند په هغه شيبو توجه کوي، چې دوی کنټرولولای شي. دوی د هغه شيبو په کيسه کې نه دي، چې د دوی تر وس بهر وي، دوی تر کنټرول لاندې خپلې ټولې شيبې شماري او خوند ترې اخلي.

۲. خوش خلک لوړ ذهنيت لري، خوشحاله خلک لوړ ذهنيت لري، دوی د تړلي ذهنيت لرونکو خلکو په څېر خپله خوشي يوازې په برياليتوب پورې نه تړي، بلکې دوی ان له خپلو کاميابيو هم زده کړه کوي او د ماتې له تجربو خوند اخلي.

دوی ناکامي خپله کمعقلتوب نه بولي، بلکې د ناسمې ستراتيژۍ او پلان له امله يې بولي. په لنډ ډول ويلای شو، چې خوش خلک له خپلو ناکاميو هم خوند اخلي او له هغې څخه د ژوند د پرمختگ په برخه کې د تجربې په ډول استعمالوي.

۳. دوی له نورو خلکو سره راشه درشه ساتي. د جیم روغن په نوم یو پوه وایي، چې تاسې د هغه ۵ کسانو اوسط یې، چې ستاسې په شاوخوا کې دي.

موږ د چا سره راشه درشه لرو، څوک زموږ ملگري دي؟ دا ټول زموږ په احساس او فکر تاثیر لري.

دا خبره موږ په تاسې ښه ونه لگېږي، خو موږ سپارښتنه کوو، چې ټول منفي ذهنیت لرونکي خلک له خپله ځان لرې کړه. هغوی چې ستا خوشالي تروري په خوا یې هم مه تیرېږه.

که په یو دم له منفي خلکو نشي. لرې کېدای، ناسته پاسته ور سره کمه کړئ او په تدریجي ډول سره ترې لرې شئ.

۴. خوشحاله خلک هیله مند وي. هیله، امید او خیال هغه څه دي، چې په سختو شیبو کې موږ ته اساني راولي او زموږ راتلونکې ته هیله مند کوي. ځان سره د سهار د پاڅېدو لپاره یو علت وټاکئ. سهار چې پاڅېږئ، ولې پاڅېږئ؟ څه کوئ؟ څه کار کوئ؟ ولې یې کوئ؟ دا ډول پوښتنې ژوند معنیداره کوي او شخص ته خوښي بخښي.

۵. حوصله لري. ژوند کې خوښ او خوشحاله خلک با حوصله او استقامت لري. دوی ژر نه ناهیلې کېږي او د ستونزو سره د مقابلې ډېره انرژي او سړه سینه لري، دوی په دې باور لري، چې د صبر میوه خوږه وي.

۶. خوشحاله خلک ځان ته حدودات ټاکي، دوی همیشه هر چا ته (هو) نه کوي؛ بلکې کله کله (نه) هم کوي. دوی خپل ځان او خلکو ته حدودات ټاکي. د نورو د خوشالولو لپاره ځان نه پامال کوي.

د نورو خلکو لپاره یوازې د گټې ځاله مه جوړېږه، چې هغوی راشي او له تاسې څخه گټه پورته کړي اوځي په خپله مخه. په ځان هم کار وکړئ او ځان ته هم وخت او انرژي بېله کړئ. ته له هر چا ډېر مهم یې.

۷. تجربه په پیسو اخلي؛ مالونه نه اخلي. خوشحاله خلک ځان ته د ۶۴ انچه درې ضلعي تلویزیون او سکرین په ځای اروپا، امریکا او نورو خارجي هېوادونو ته د تگ زمینه برابروي. دوی هلته ځي، چې د خلکو څخه زده کړي، څوک څه ډول ژوند کوي، دوی تجربې ته د جنس په نسبت ډېر ارزښت ورکوي. تجربه موږ خوشحاله ساتي، موږ ته د ژوند درس راکوي او د راتلونکي لپاره مو هوښیاروي.

۸. خوشحاله خلک ډېر ورکوي، لږ اخلي: خوښ خلک ډېره مینه ویشي، د پیسو د جمعه کولو په ځای ډېری خلکو سره په مرسته لگوي، دوی خیر وځیرات ډېر کوي، اړمنو خلکو سره مرسته کوي، لایقه زده کوونکي، هنرمندان او نور استعدادونه په جایزو سره نازوي.

۹. د سخت حالت سره مبارزه کوي: خوشحاله خلک د سختو شیبو په وړاندې نه مایوسه کېږي؛ بلکې د هر ځل پریوتو څخه وروسته دوی بیا را پاڅیږي او بیا هڅه کوي. دوی باور لري، که ۷ ځلې مات شي، اتم ځل به ودرېږي.

خوښ خلک عادت لري، چې مبارزه وکړي، دوی وايي، هڅې او کوښښونه به یې رنګ راوړي او پرمختګ یې په نصیب شي، دوی په دې پوهېږي، چې څه کوي، هغه دا ارزې، چې دوی ورته خپلې خولې تویې کړي.

۱۰. خوښ خلک دوامداره زده کړه کوي: خوشحاله او بريالي خلک همیشه زده کړه کوي، دوی هڅه کوي، چې یو څه نوي زده کړي، دوی کتابونه لولي؛ سفرونه کوي او بهرنۍ ژبې زده کوي، د دوی زده کړه عمري وي، دوی هېڅکله هم د نویو شیانو له زده کړې څخه نه په شا کېږي.

دوی په دې باور لري، چې د خوشحاله ژوند لپاره په ژوند کې پرمختګ لازمي دي، دوی د ژوند د پرمختګ لپاره له زده کړې مخ نه اړوي.

که دغه اوه (۷) پوښتنو ته مو ځواب ورکړ، برياليتوب ستاسې دی

۱. خپل ارمانونه سم تعريف کړئ، که وغواړئ، په خپل چاپيريال کې بريالي اوسئ، څه ډول ځانگړتياوې بايد ولري او څنگه چلند وکړي؟

د کاغذ پر مخ خپل ارمانونه وليکئ، د هغو کسانو ژوند مطالعه کړئ، چې ستاسو په اند تر ټولو غوره دي، د هغوی ځانگړتياوې څه او ستاسې په بريال کې څومره مهمه ونډه لرلی شي؟ فکر وکړئ، خپلو ارمانونو ته د رسېدو په موخه کومو شيانو ته اړتيا لري؟ ويې ليکئ، همدا اوس.

۲. کومه برخه کې زيات فعاليت او هڅه کوي؟ د خپل دغه فعاليت په اړه څه ډول ذهني انځور او خاکه لري؟ څنگه کولای شئ، چې په هغې کې نور انکشافات او نوښتونه وکړي؟

۳. څه ډول خلکو ته درناوی لري او ولې؟ څنگه کولای شئ، په ځان کې بدلون راولي؟ له هغه چا څخه چې متاثر ياست، د هغوی مثبتې نکتې د ځان لپاره د يو ايډيال په توگه انتخاب کړئ، وروسته خپل انتخاب وگورئ، هغې ته ځان نژدې کړئ او خپل مثبت بدلون له هغه سره مقايسه کړئ، کرار کرار تاسې هم د هغه برياو ته رسېږئ.

۴. د برياليتوب يوه لاره د هغه تخيل او ذهني انځور جوړول دي، لکه فکر کوي، بريالي ياست، همدا په خپل ذهن کې انځور کړئ، مثلاً تاسې ځان يو ميلياردر وگڼئ او له دې خيالي انځور څخه خوند واخلي. دغه مسله په ذهن کې نوره هم وروزي، هر کار ته ذهني انځور جوړوي، دا بريا ته د رسېدو يوه لاره ده.

۵. د خپل ژوند له کومې برخې سره زياته مينه لري؟ څه ډول کارونه مو وجدان در څخه خوشحاله کوي، څنگه کولای شئ، دغه کارونه زيات تر سره کړي؟

۶. تاسې زيات ښه ياست: د نن ورځې وروسته ځان غوره وبولئ، پر ځان باور ولرئ، هر ډول ناسم محدوديتونو مبارزه وکړئ، هر څومره چې کېږي، خپل بارو پياوړې کړئ.

۷. خپل پخوانی تفکر خوی او چلند پرېږدئ، اوس تاسو هغه کس ياست، چې ځانته مو ايډيال ټاکلی، نور نو د خپلې خوښې له ژوند څخه خوند واخلي.

لس خويونه

لس خويونه له لس ډوله کسانو سره تر نورو ډېر بد ښکاري:

۱. له پاچاهانو سره ظلم.
۲. د ښو کورنيو سره دوکه.
۳. له علماوو سره تمه.
۴. له قاضيانو سره دروغ.
۵. له هوښيارانو سره ناروغي.
۶. له مشرانو سره کم عقلي.
۷. له طبیبانو سره ناروغي.
۸. له غم خپليو سره ټوکې.
۹. له فقيرانو سره وياړ (فخر).
۱۰. له مالدارو سره بخل.

اوو (۷) هغه ښې چې تاسو پرې ملگرو سره بايد اړيکه پرې کړئ

که د نوي ملگري پېدا کېدل ستونزمن دي، خو ناممکن هم نه دي، دلته موږ تاسې ته اووه لارښوونې ذکر کوو، که ستاسو ملگرو له تاسې سره دا ډول چلند کولو، نو اړيکه ورسره پرې کړئ.

۱. سپکاوی کول

که ستاسو ملگري ستاسو سپکاوی کوي، نو دا معلومه خبره ده، چې تاسو ته به دا چاره د منلو وړ نه وي؛ ځکه تاسو په توهين تر هر څه ډېر خفه کېږئ، هڅه وکړئ، چې داسې ملگري يو ځل په خبره پوه کړئ، که پوهه شول او تېروتنه يې ومنله؛ نو حتماً به بېننه هم غواړي او بيا به ستاسو توهين نه کوي؛ خو که نه پوهېدل؛ نو ناسته پاسته ورسره کمه او بيخي پرېږدئ.

۲. دورغ ويل

که مو ملگرو تاسو ته هر وخت دورغ ويل او دوکه يې ورسره کوله؛ نو پوه شئ چې دا تاسې ته صادق نه دي، بايد لومړی يې پوه کړئ، چې دروغ ويل به زموږ په ملگرتيا کې بند وي او يو بل ته به سره رښتيا رښتيا وايو، که يې تاسو سره ومنله؛ نو ښه ده او که ويې نه منله؛ نو اړيکه ورسره پرې کړئ.

۳. له شخصيت څخه ناوړه گټه اخيستل

که مو ملگري له شخصيت سو استفاده کوله، نو په ياد ولرئ، چې دا ستاسو لپاره تر هر څه ډېره زيانمنوونکې ده او بايد داسې ملگرو ته هېڅکله د دې اجازه ور نه کړئ، چې ستاسو شخصيت ته زيان ورسوي، هڅه وکړئ، چې داسې ملگري لومړی پوه کړئ او د دې ناوړه اقدام بدې پايلې ورته په گوته کړئ، که پوه شول، نو ښه ده او که نه پوهېدل؛ نو اړيکه ورسره پرې کړئ.

۴. دوستانه چلند نه کول

هغه ملگري چې دوستانه چلند نه لري، ستاسو ملگري نه دي، له همدې امله تاسو د ملگرو په پېدا کېدا کې بايد له ښه فکر او پام څخه کار واخلئ، او داسې ملگري ځان ته پېدا کړئ، چې دوستانه او مينه ناک چلند ولري.

۵. ژر غصه کول

که مو ملگرو ژر غصه کوله او هر وخت يې تندي تروش نيولو؛ نو تاسو مجبورېږئ، چې ورسره اړيکه پرې کړئ، په پام کې ونيسئ، هغه ملگرو چې په ناخبره غصه کوله، نو تاسو ورسره د حوصلې نه کار واخلي، همداراز دوی په دې هم پوهه کړئ، چې ژر غصه کول د ملگرو د لاسه وررکولو يو اصلي لامل دی او غصه د ملگرتيا لاین پرې کوي، که مو ملگرو ومنله، نو ښه ده او که يې نه منله؛ نو اړيکه ورسره پرې کړئ.

۶. تېز چلند کول

هغه ملگرو چې تاسو سره يې تېز او جدي چلند کول؛ نو لومړی يې پوه کړئ، چې خپل حد وپېژني او په دې يې هم پوه کړئ، چې تېز او جدي چلند ملگرتيا ته صدمه رسوي، که مو ملگري پوه شول، نو ښه ده او که نه پوهېدل نو اړيکه ورسره پرې کړئ.

۷. راز نه ساتل

راز د ملگرتيا له لپاره خورا ښه او ارزښت لرونکې ځانگړنه ده، که تاسې د راز او نیاز ملگري لري، نو لومړی هغوی وازموږئ، تر څو څرگنده شي چې د راز په ساتلو کې څومره مهارت لري؟ که مو ملگرو د نورو رازونه افشاء کول، نو پوهه شئ چې سبا ستاسې رازونه هم افشاء کوي. که مو ملگرو رازونه افشاء کول؛ نو لومړی يې پوهه کړئ، که پوه شول، ښه ده او که نه پوهېدل؛ نو اړيکه ورسره پرېږدئ.

له دې ۸ ډوله کسانو لري واوسئ!

دلته د ځينو هغه کسانو يادونه کوو، چې تل راته ستونزې زېږوي او د پرمختگ په لار کې مو خنډ دي.

ځان غوښتونکي کسان

دا هغه کسان چې تل د ځان په اړه فکر کوي، دوی زموږ سره صادقانه چلند نه کوي، هغوی تل د ځان په غم او وير وي، کله يې چې د ځان پوره شوه بيا مو په کېسه کې نه وي، په هر کار کې د ځان گټه گوري.

کینه لرونکي کسان

دا ډول کسان زموږ سره زړه نا زړه چلند کوي، هغوی تل په ناخبره د لنډ وخت لپاره خپله لار جدا کوي، هغوی زموږ په پرمختگ خفه کېږي، هغوی دا نه خوښوي چې تر دوي وړاندې وو، دا ډول کسان مو ملگری او دوستی په جامه کې کندی ته اچوي او تل مو په غیر مستقیم ډول تهديدوي او گواښي مو.

وروسته پاتې کسان

دا ډول کسانو مو د بريا پر لور مزل سختوي هغوی تل راته غلطې مشورې راکوي، دوی دا خوښوي چې د دوی په رنگ او اوسو، داسې خلک ناوړه انگيزې او منفي افکار راکوي، هغوی مو تل د بدمرغۍ پر لور بيايي، داسې کسانو نه يوازې د بريا په لار کې مو خنډونه جوړوي، بلې ژوند مو گواښي.

ژر قضاوت کوونکي کسان

د داسې کسانو په نظر هېڅ شی ښه نه دی، دوي د دې پر ځای چې خلک تشويق او تقدير کړي، بلکې تهديدوي يې او غیر سالمې نېوکې پرې کوي، هغوی زموږ خبرو ته غوږ نه نیسي زموږ په ښه خبره بد گومان کوي او ژر راته خپل نظر او غوښتنه مخته کوي، په زور خپلې خبرې پر موږ مني له دا ډول کسانو سره اوسېدل مو په ژوند اثر کوي.

کنټرول کوونکي کسان

دا کسان هڅه کوي، چې د ژوند ټول واک مو په لاس کې واخلي، له داسې کسانو نه د ځان کنټرول هېر وي؛ خو دا يې ډېر خوښېږي، چې پر نورو حکومت وکړي او تل غواړي چې غوښتنې يې پوره دا ډول کسان ځېنې وخت هڅه کوي، چې زموږ په شخصي مسايلو کې مداخله وکړي.

دورغجن کسان

دا کسان تل راته دروغ وايي، دوی هېڅکله زموږ سره رېښتنې چلند نه کوي، د هغوی کار جل او دوکه ده، دا کسان ډېر خام دي، چې په لږ وخت راته په خپله خپلې نیمگړتياوې او خاموالی ثابتوي، دا کسان هېڅکله خپل ځان په اصلي خبره کې نه ښيي.

مزاحم کسان

دا کسان زموږ د پرمختگ په لار کې په مستقیم ډول او په سپین سترگي ستونزې ايجادوي، هغوی مو د وخت قاتلان دي، هڅه کوي، چې په یو ډول نه یو ډول مو وخت ضایع کړي، دوي مو د وزگارتيا او بوختيا وخت نه پېژني تل هڅه کوي، چې له دوی سره و اوسو او خبرې ورسره وکړو.

مغرور او کبرجن کسان

یوه نامه خبره ده وايي (کبرجن د الله دشمن دی)، کبرجن کسان تل له خدای جل جلاله سره په جگړه کې وي، مغرور او کبرجن کسان پر هغو اخلاقيات نه لري، پاتې شوي دي، هغوي په زور قدرت، ښایست، پیسو، واک او داسې نورو بې ارزښته شیانو نازېږي، له داسې کسانو سره اوسېدل زموږ په چاپلوسی دلالت کوي.

د حضرت لقمان حکيم صاحب ۴۰ نصيحتونه

۱. د گټې او زيان له پاره خپل عزت له منځه مه وړه.
۲. ملگري ته د راز خبره مه کوه، کېدای شي چې سبا ستا دښمن شي.
۳. د خلکو هومره لحاظ کوه، چې ځان خراب نه کړي.
۴. له جنگ او فتنې څخه په ډډه گرځه.
۵. په مجلس کې له خلکو څخه مخکې مه ويده کېږئ.
۶. مړي مه يادوئ، ځکه چې گټه نه لري.
۷. د مېلمه په وړاندې چا ته غوسه مه کوه.
۸. خلک د خلکو په وړاندې مه رسو کوه.
۹. بې ځايه وينا کوونکي او لويې کوونکي مه اوسه .
۱۰. که د ژبې له زيان څخه ځان ژغورل غواړي نو چپ اوسه.
۱۱. چوپتيا او خاموشي خپله پانگه وگرځوه.
۱۲. له بد ذاته خلکو څخه د وفا تمه مه کوئ.
۱۳. چوپتيا خپل شعار جوړ کړه، چې د ژبې له شر نه خوندي شي.
۱۴. که تاسو له چا سره محبت نه شئ کولی، نو له هغه څخه نفرت هم مه کوئ.
۱۵. ما ادب له بې ادبانو څخه زده کړ.....
۱۶. په مجلس کې خپله ژبه په کنترول کې وساتئ.
۱۷. په کوم حالت کې چې اوسې پر هغه خوښې اوسه.
۱۸. په هر چا مه بد گومانه کېږئ، کنه، نو په نيا کې به هېڅ دوست او خوا خوري ونه مومي.
۱۹. په لمانځه کې د زړه، په مجلس کې د ژبې په غوسه کې د لاس او په دسترخوان د گېډې ساتنه کوئ.

۲۰. د خلکو د هوساينې له پاره کوښښ وکړئ، له خلکو څخه مه ډارېږئ او په خپل منځ کې په مينه سره ژوند وکړئ.

۲۱. هغه راز چې له دښمن څخه يې پټ ساتئ، دوست ته يې هم مه ښکاره کوي، ځکه کېدای شي، چې دا دوست مو يو وخت دښمن شي.

۲۲. هر وخت خپل مرگ په ياد ولري.

۲۳. ځوانمردي د ځان عادت وگرځوي.

۲۴. که چېرې خلک تا په هغه صفت موصوف کړي، چې ته يې وړ نه يې مه مغروره کېږه، ځکه د ناپوهانو په وينا هېڅ کله هم له تېري څخه زر نه جوړېږي.

۲۵. دنيا د غلو مورچه ده، په دې کې په هوښياري او پوهې سره ژوند کول په کار دي.

۲۶. مرگ داسې شی دی، چې معلوم نه دی، چې کله به راځي، له وړاندې ورته تياري نيول په کار دي.

۲۷. له ستونزو څخه مه وېرېږه، ځکه چې ستوري په تياره کې ځلېږي.

۲۸. د لمر ختلو پرمهال مه ويده کېږئ، ځکه چې د عبادت پرمهال ويده کېدل بدبختي ده.

۲۹. د غوسې په حالت کې د خپل لاس ساتنه کوي.

۳۰. که عزت غواړې تمه غوڅه کړه، له هغه څه چې د خلکو په لاس کې دي او په هغه څه چې خدای جل جلاله درکړي راضي اوسه.

۳۱. په کوم نعمت کې چې شکر وي، د هغه پای نه شته او په کوم نعمت کې چې ناشکري، د هغه پايښت نه شته.

۳۲. الله جل جلاله او مرگ هېڅکله له ياده مه باسي. خپله ښېگړه د بل بد گړه هېره کړئ.

۳۳. ډېر اوږی او لږ غږېږئ.

لتونكي گټونكي دي

٣٤. په خپته وږي، خو په حكمت ماږه اوسئ.
٣٥. په خپله هم نېكي كوي او نورو ته هم د نېكي تلين كوي.
٣٦. په هر مجلس كې چې د الله جل جلاله ذكر كېږي، گډون په كې كوي او بدانو له ناستې نه ځان لرې وساتي.
٣٧. رښتيا خبره مه پتوي او درواغ خبره له سره مه كوي.
٣٨. له پوهانو سره ناسته ولاړه غوره كړئ، دا كار په ربړو او ستونزو كې له تاسې سره مرسته كولاى شي.
٣٩. له احمقانو او ناپوهانو سره انډيوالي مه كوي، دا پټه ستونزمن وخت كې ستاسو ربړې او كړاوونه لازياتوي.
٤٠. لكه باران چې وچې ځمكې لمدوي، دغه راز له عالمانو سره ناسته ولاړه د سړي زړه تاند او رنوي.

خوشحاله كسان څه ډول ژوند كوي؟

ډېر كسان په دې تمه شپې او ورځې سبا كوي، چې څه وخت به يې خوشحالي كورته كېده راوړي، له ځان سره وايي، كه شتمن واى؛ نو خوشحاله ژوند به مې درلود، يا دوه كيلو مې وزن كم يا زيات واى، په خپل ژوند كې به ډېر خوښ واى او يا هم، تر اوسه مو دا ډول خبرې له خولې وتلې دي او يا مو يې په اړه فكر كړى دى؟ خوښ اوسېدل ډېر ساده او اسانه رازونه لري، له ننه وروسته له ځان سره پرېكړه وكړئ، چې خوشحاله و واوسئ، دا هم ممكنه نه ده، چې انسان دې تل خوشحاله او خوښ ژوند ولري، معلومه خبره ده چې ژوند خوښيو او خپگان ټولگه ده، خو تر ډېره هڅه وكړئ، چې روښانه كړى څنگه كولاى شئ خپل ځان خوشحاله وساتي.

يوازې يو كس كولاى شي چې تاسو خوشحاله كړي، پوهيږئ هغه څوك دى؟ هغه تاسو خپله ياست. غواړم له تاسو سره يو راز شريك كړم، هغه

ډاډي تر اوسه شتمني، ښکلا او حتا تر ټولو ښه دنده درلودل هم نه شي کولای انسان خوشال وساتي، که غواړئ چې خوشحاله ژوند وکړئ پر خپل ځان بايد کار وکړئ. په دې ليکنه کې د خوشحاله کسانو د څوارلسو عادتونو يادونه شوې ده چې پر هر يو عادت بايد څو ورځې کار وکړئ څو پر يوه خوشاله کس بدل شئ:

١. خپل ځان له کينې پاک کړئ

د خوښ او سېدلو يو راز ښه ده، چې کله له چا سره کينه کوي، په اصل کې د تاسو په خپل وجود کې منفي احساساتو ته، لکه غوسې ته روزنه ورکوي. هڅه وکړئ زړه مو له کينې څخه پاک کړئ. مهرباني کولای شئ، د هغې بدمرغه کينې ځای ونيسئ، چې په پايله کې دا کرښه ستاسو د خوشالۍ لامل گرځي.

٢. مهربانه و اوسئ

مهرباني نه يوازې يو ښه عادت دی، بلکې ستاسو د خوشالۍ سبب گرځي، کله چې تاسو پر نورو خلکو رحم او مهرباني کوئ، ستاسو مغز د سروتونين په نوم هورمونونه توليدوي، چې په وسيله يې کولای شئ، له نورو سره ښه فکري اړيکه ټينگه کړئ او په خپل شاوخوا کې د خوښۍ ارزښت خپره کړئ او ستاسو په څنگ کې چې کوم کسان دي هم خوښي احساس کړي.

٣. ستونزې د ځان د ځواکمنتيا لپاره د ننگولو په ډول وکاروئ

د ستونزو پېدا کېدو په صورت کې خپله توانمدي له لاسه مه ورکوي، کوښښ وکړئ ستونزې مو لاندې نه کړي او داسې وانگرئ، چې ستونزې مو بايد د پياوړتيا سبب گرځي، د ستونزې په نوم مو په ذهن کې کوم نامه نه ځای مه ورکوي.

٤. د خدای جل جلاله پر نعمتونو شکر وباسئ او قدر يې وکړئ هغه کسان چې د خدای تعالی پر نعمتونو شکر باسي، تل له نورو څخه متفاوت ژوند لري او په ډېره اسانۍ سره کولای شي له ستونزو ځان وباسي، مثبت احساسات لري او ډېر هغه څه ته چې په ذهن کې يې دي، ځان رسولای شي، ځکه دوی هره ورځ هغه څه چې لري يې، که هر څومره کم هم وي، د خدای تعالی شکر باسي، يو وخت به ووينئ چې د خوشاليو وسيل درباندي را روان وي، کله مو چې دغه عادت ته په ځان کې روزنه ورکړه، پر يوه خوشحاله، مثبت فکره او سالم انسان بدلېږئ.

٥. لوړې هيلې ولرئ

کله چې لوی فکر کوئ او هيلې لرئ، ډاډه اوسئ، چې ضرور به خپلو موخو ته رسېږئ، د وړو فکرونو پر ځای لوی فکر وکړئ، څومره ذهن پراخ شي او په اسانۍ سره وکولای شئ، خپلو موخو ته ورسېږئ.

٦. پر وړو شيانو فکر مه کوئ

که په وړو او بې ارزښت شيانو مو ځان مصروف کړ، انرژي به موبېځايه لگولې وي، نو اړينه ده، چې پوه شئ، د دې پر ځای چې پر کوچنيو مسايلو ځان بوخت کړئ، پر لويو، لوړو او ارزښت لرونکو شيانو فکر وکړئ، خوښ انسان پر دې ښه پوهېږي، چې څنگه له ستونزو څخه ځان وباسي او له ځانه يې لرې کړي.

٧. د نورو په اړه ښې خبرې وکړئ

کېدای شي له ځېنو کسانو سره دغه فکر وي، چې په کار ځای کې يې ورو بند کړي او د اوږي په گرمو ورځو کې يخ کولر روښانه کړي، پر يوه او بل همکار پسې منفي خبرې وکړي، خو ښه ده چې پوه شي په غايبو کسانو پسې خبرې کولو داسې معنی لري، لکه په منفي فکرونو باندې حمام کول.

بېځايه او بې منطقه خبرې کول د انسان وجود داسې پوښي چې مثبتې هغه بيا نه شي کولای ستاسو ذهن ته د ورتلو اجازه پيدا کړي، د غيبت پرځای کولای شو ذهن مو له مثبتو خبرو او هیلو ډک کړو، کوبښن وکړئ کله مو چې د یو چا په اړه خبرې کولی، مثبتې ځانگړنې یې یادې کړئ، نه منفي.

۸. د خپلې ماتې بهانه مه جوړوئ

دا اسانه خبره ده، چې د خپلو ماتو اړه پر بل چا واچوئ، پیاوړي او خوښ کسان تل خپلې ماتې مني او که یې بل څوک هم د ماتې سبب گرځېدلې وي، په اسانۍ یې له دې گناه تېرېږي او بښنه ورته کوي، دوی تل خپله ماتې د راتلونکې بریا پیلامه بولي.

۹. په اوس کې ژوند وکړئ

ځان ته مو اجازه مه ورکوئ، چې په اوسني وخت کې غرق شئ، همدا اوس چې چېرې یاست د ژوند له هرې لحظې خوند واخلي، د تېر وخت منفي خبرې مو له ذهنه وباسئ او له لاسه به مو ورکړی وي.

۱۰. خپل ځان له نورو سره مه پرتله کوئ

ژوند مو یوازې پر تاسو پورې تړلی، خپل ځان مو وله شاوخوا کسانو سره مه پرتله کوئ، حتا کوبښن وکړئ، چې له خپلو همخولو سره هم ځان پرتله نه کړئ، ځکه کېدای شي دغه کار د دې لامل شي چې ځان درته بې ارزښته ښکاره شي او تل په دې اړه فکر وکړئ، چې د تېر کال، تېرې میاشتې او تېرې ورځې په پرتله که مو څه زیات یا څه کم لاسته راوړي وي، د راتلونکې لپاره مو هیله من کوي.

۱۱. مثبت او بريالي کسان مو د ملگرو وپه توگه وټاکئ

دغه خبره سمه ده، چې وايي: بدبختي په بدبختۍ پسې ده، چې داسې ده؛ نو له برياليو او مثبت فکره کسانو سره ملگري وکړئ او د ملگرتيا لپاره يې غوره کړئ، خپله شاوخوا مو له مثبت اندېشه کسانو څخه ډگه کړئ، تر څو په مثبتې انرژۍ باندې وپوښل شئ.

١٢. پوه شئ چې د نورو تاييد ته اړتيا نه لرئ

خپلې هيلې او ارزوگانې مو د بل چا له تاييد او خوښې پرته پر مخ بوځي او ځان ورته ورسوي، ډېر کسان عادت لري، چې خپلې خوښۍ او هيلې په زړه کې وساتي او هېڅکله يې هم پر خوله نه راوړي، که تاسې هم له يوه داسې کس سره مخ شئ او خبرې يې ومنئ، پوه شئ چې ځان مو تباه کړي.

دا ښه خبره ده، چې تل د نورو خبرو ته غوږ کېږدئ، خبرې يې واورئ، خو په عملي کولو کې يې له پوره دقت څخه کار واخلئ، تر ډېره مو خپله خوښه په کې شريکه کړئ او بيا پرېکړه وکړئ.

١٣. غور ونيسئ

د تجربه لرونکو کسانو خبرو او نظرونو ته غور نيول له تاسو سره مرسته کوي، د نورو خلکو خبرې اورېدل ستاسو تجربې زياتوي، چې کله کله ترې گټه اخيستل بيا له تاسو سره خپلو موخو ته په رسېدو کې پوره مرسته کولای شي.

١٤. ټولنيزې اړيکې مو پراخې کړئ

د مثبتو ټولنيزو اړيکو درلودل له تاسو سره د خوښۍ په موندلو کې مرسته کوي، نو د دوستانو، ملگرو د لېدلو او نوو ملگرو پېدا کولو ته مو مناسب وخت ځانگړی کړئ.

د بریا پر لور لس ساده لاري

١. زه گټونکی یم؛ ځکه چې د موخو د نړۍ پر لور مې قدم اخیستی،
لومړی، قدم یعنې هوډ.
٢. زه گټونکی یم؛ ځکه داسې خدای تعالی لرم څه چې ترې وغواړم راته
راکوي یې.
٣. زه گټونکی یم؛ ځکه چې خدای تعالی مسلمان پیدا کړی یم او
مسلمین تل بریالي دي.
٤. زه گټونکی یم؛ ځکه چې د ژوند نقشه مې داسې رسم کړې، چې
یوازې یو شی غواړي (عملي کول).
٥. زه گټونکی یم؛ ځکه چې په لومړي سر کې هر لوی کار ناممکن
ښکاري، نو ټوله هڅه کوم، و چې ناممکن پر ممکن بدل کړم.
٦. زه گټونکی یم؛ ځکه هم ناهیلی پېژنم او هم صبر او حوصله، پر دې
هم پوه یم، چې صبر او حوصله د ناهیلی یوه بېلگه ده، چې انسان
کولای شي په اسانۍ سره یې وزغمي.
٧. زه گټونکی یم؛ ځکه چې ژوند ته د یوه ښکلي شي په سترگو گورم،
کله دې چې ژوند ته ښکلي وکتل، خپله ښکلی کېږي.
٨. زه گټونکی یم؛ ځکه چې د ورځې په اوږدو کې یو ساعت د خپل زړه
خبرو ته غور نیسم.
٩. زه گټونکی یم؛ ځکه چې ذهن مې داسې جوړ کړی، چې دوزخ راته
جنت جوړ کړي نه داسې چې جنت پر دوزخ بدل کړي.
١٠. زه گټونکی یم؛ ځکه پوهېږم، چې ستونزې هغه لویو کاینو ته ورته دي،
چې د اوبو مخه نیسي، که دغه کاینې نه وای اوبو به غږ نه درلود.

کله کله فيصلې مه کوئ

ځينې وخت حالات داسې وي، چې په هغه کې د فيصلې نه کول پکار دي، په دغو حالاتو کې اکثر غلطې فيصلې کېدلای شي. په جذباتي حالاتو کې مهمې فيصلې مه کوئ، د پريشانۍ فکر مندي، اضطراب او د تشویش په حالت کې هم مهمې فيصلې مه کوئ، په داسې حالاتو کې خپلې فيصلې ملتوي کوي. په ناجوړتيا کې مهمې فيصلې مکوي. له سخت انتهايي ضرورت نه پرته زر فيصله مه کوئ، د فيصلې له کولو مخکې ویده کېږئ.

که مو ډېر تنه‌ايي، يا مو ډېر درد محسوسولو بيا هم مهمې فيصلې مه کوئ. تر څو مو چې د مسئلې ټول اړخونه په ښه طريقه ځانته نه وي معلوم کړي، بيا هم مهمې فيصلې مه کوئ. کله چې له تاسو سره کافي معلومات نه وي، بيا هم د مهمو فيصلو کول نه دي پکار.

کله چې موږ د کومې فيصلې کول غواړو، بايد چې صبا ورځې يې مطالعه کړو، يا د راتلونکي لمانځه تر وخته، د لمانځه له اداء کولو وروسته لوی مهربان خدای جل جلاله ته عاجزي وکړو، دعا وکړو، و له دعا نه وروسته مو وچې هر څه اول ذهن ته راشي، بايد په هغه عمل وکړل شي.

ايا تاسو يو ښه انسان ياستی؟

دې نهه پوښتنو ته ځواب ورکړئ او د خپلې ښېگڼې کچه وسنجوئ: د ډېرو خلکو دا خوښېږي او فکر کوي، چې ښه انسانان دي، مگر تريخ حقيقت دا دی، چې ډېر خلکو دومره هم ښه نه دي، چې فکر کوي ښه دي، په دې ليکنه کې نهه پوښتنې شتون لري، چې دا جوتوي، ايا تاسو سره په رښتيا ښه انسانان ياستی؟

دغه راز دا نهه پوښتنې له تاسو سره مرسته کوي، چې ښه انسانان شئ.

۱. ایا له نورو سره د زړه خوږي احساس کوی؟

یو له هغو مواردو څخه، چې د ښو انسانانو په اړه شتون لري دا دي، چې هغوی نورو ته په داسې ډول ارزښت ورکوي، چې نور یې نه شي کولای، هغوی د نورو درد او خواشینی احساس بیانوي، چې په هغو باندې پوهېږي.

۲. ایا په قصدي ډول نورو ته زیان رسوی؟ ښه انسانان هېڅکله نورو ته زیان نه رسوي.

۳. ایا د هغو کارونو په وړاندې، چې د نورو له پاره یې ترسره کوی، له هغوی څخه کومه تمه او هیله لرئ؟

ښه انسانان د انسان دوستۍ په خاطر چې لرې یې، د خپل ګاونډي له پاره د خپلو دوستانو او خپلې کورنۍ له پاره او دغه راز د خپلې ټولنې له پاره کارونه ترسره کوي، لنډه دا چې هغوی پرته له کومې هیلې او تمې څخه د نورو له پاره کارونه ترسره کوي.

۴. ایا د هغو کارونو د ترسره کېدو لپاره، کوم چې تاسو ته ګټه نه دررسوي وخت ورکوی؟

معمولاً ښه انسانان د خپل وخت یوه برخه د هغو کارونو ترسره کېدو ته ځانګړې کوي، کوم چې باید ترسره شي، یا مرستې ته له اړمنو انسانانو سره مرسته کوي.

۵. ایا کله چې له نورو سره مخامخ کېږئ او یا هم له هغوی سره راکړه ورکړه کوی، ادب مراعات کوی، مهربان یاستی او هغوی درک کوی؟

ښه انسانان له نورو سره په مینه او درنښت مخامخ کېږي، هغوی مهربان دي، نور درک کوي او د هغوی ځای پېژني، هغوی متواضع دي او هېچا ته

لټونکي گټونکي دي

په کمه سترگه نه گورري، که چېرې تاسو هم ښه ياستی، نو همداسې

چلند وکړئ.

٦. ايا د نورو بدي غواړئ؟ ښه انسانان پر خای د دې چې په نورو باندې قضاوت وکړي او د هغوی بدي وغواړي، هغوی درک کوي او پوهېږي، هغوی له نورو څخه د غچ اخیستنې په لاره کې د هغوی په کارونو کې لاسوهنه نه کوي.

٧. ايا تل رښتینې ياستی؟

ښه کسان هېڅکله درواغ نه وايي، يا دا چې د ځان ساتنې له پاره د ظاهري دوکه کوونکي تر شاه نه پټېږي، هغوی هېڅکله نورو نه دوکه کوي، په هغه څه باندې چې باور لري او سم دي، په ژبه يې راوړي او په هغه څه باندې چې ايمان لري او حق دي درېږي.

٨. ايا هغه کس ته ښه کوي، چې تاسو ته يې زیان درارولی؟

هو دا حقیقت لري، ښه انسانان هر کار چې اړین وي، په خپل دننه کې يې تر سره کوي، تر څو هغه چا ته ښه وکړي، چې دوی ته يې زیان رسولی دی.

ايا نورو ته دا اجازه ورکوي، لکه څنگه چې دي واوسي، پرته د هغوی له غندلو؟ ښه انسانان کبرجنان نه دي، له هغه څه څخه چې نور يې لري او پرې خوشحاله دي، دوی هم خوشالېږي.

د شخصيت لوړونې په اړه د پوهانو ويناوې

رښتنی وياړ

دا وياړ ندی، چې ځواکمن راوړې ځوي، بلکې وياړ دا دی، چې له کمزوري سره انصاف وکړي.

د عقل ارزښت

هر څه چې ډېر شي ارزښت کموي، بې له عقله چې څومره ډېرېږي، هغومره يې ارزښت لوړېږي.

مشکلات مو بايد اړيکو د پريکون لامل نشي: کله چې نوکان لوېږي، بايد نوکان پريکړو نه خپلې گوټې، همداسې مو وچې کله مشکلات زياتېږي، بايد خپلې ستونزې او مشکلات ختم کړو نه خپلې اړيکې، د خلکو په اړه هغه څه مه وايه چې د ځان په اړه يې ويل بد گڼي.

دردونکی حقيقت

که چېرته مونږ پوهيدلی، چې په غياب کې زمونږ په اړه څه ويل کېږي، نو د ډېرو خلکو په مخکې به مو موسکار نوې کړي.

د بدلون اهم لاملونه

پېنځه شيان که چېرته بدلون ومومي، نو لامله يې انسان هم بدلېږي: ۱. قناعتونه.

پاملرنې.

وړتياوې.

اړيکې.

رهبر او لارښود.

څلور شيان درته بریا تضمینوي

تر ټولو زیات کار.

تر ټولو زیاتې اړیکې.

لتونكي گتونكي دي

تر ټولو ښه اخلاق.

تر ټولو زياته پوهه.

درې شيان مه پرېږده، چې ستا د ژوند پريکړه وکړي

بدي خاطرې.

خلک.

مال.

دريوو جملو په اړه ځان ناخبره کړه

ما اوریدلې.

خلکو ویلې.

خلک به وايي.

د خپل ځان په اړه درې شيان مه منه

نور درته قناعت درکړي، چې ته له هغوی ټیټ یې.

خپله دا عقیده ولری، چې ته له هغوی کم یې.

په نورو باندې د خپل لوړوالي په توان شک وکړی.

وخت، شپې او ورځې دې وړاندې دوه انتخابه ږدي

یا به د نورو لپاره قدوه گرځي.

او یا هم عبرت.

درې خبرې باید تل په یاد ولری

له مرگ څخه خلاصی نشته.

په دنیا کې آرامي او راحت نشته.

او د خلکو له خبرو سلامتیا نشته.

د نورو ژبې نه چوپ کېږي

د خلکو خبرې د خاورو په څېر دي، که یه هوا کې وانلوهي.

نو د قدمونو لاندې کېږي.

سالم اوسه د خلکو ژبې نه چوپ کېږي.

نورو ته احترام لرل

نورو ته احترام او درناوی درلودل هغوی ته ستا د اړتیا په معنی ندي، بلکې

دا ستا د اخلاق دي، که څه هم هغوی یې وړ نه دي.

ستا ارزښت ستا په اخلاقو پورې تړلي دي.

په الله جل جلاله باور درلودل: که په ژوند کې هر څه د لاسه ورکړي، خو په

الله جل جلاله باندې خپل باور له لاسه مه ورکوه.

دوه شیان انسان نړوي

د تیر وخت په اړه فکر کول.

او د نورو په کړنو ځان مشغولول.

یواځې خبرې پورې ندي

زما له ناوړه اخلاقو شکایت مه کوه! بلکې ماته په خپل ځان کې وښايه، چې

باید په اخلاق څرنکه وي.

له دریو شیانو ځان وساته: د خوښۍ پر وخت له ژمنې.

د غوښې پر وخت له ځوابه.

او د غم پر وخت له پریکړې.

له ما وپوښته

که غواړې چې زما شخصیت معلوم کړې، نو له ما پوښتنه وکړه یا راسره

ملتیا وکړه، که دا دي، له وسه پوره نوي، نو زما په اړه له چا پوښتنه مه کوه،

ځکه زموږ ټولنه له کېنه کرو او نفاق اچوونکو ډکه ده.

وهم او حقیقت

له وهمې او خیالي ماڼیو څخه درته د حقیقت جونگره ډېره غوره ده.

په اړه يې اندېښنه مه کوه

که څوک تاته بد رد وايي، ستا د رسوايې او زيان هڅه کوي، دا معنی نه ده، چې ته يې د زړه په ترلاسه کولو کې پاتې راغلی يې، بلکې تاييې له ناوړه خبرې پرده پورته کړه.

تفکیر

هر شخص د خپل فکر او پاملرنې له زاويې د نورو کړنې څاري.

د چا غيبت مه کوئ.

د چا سپکاوی مه کوئ.

په چا ظلم مه کوئ.

او د چا په نیتونو او خاطرو کې مه ورننوځئ.

تريخ حقيقت

فرضاً که په اوس وخت کې درته زمينه مساعده شي، چې د خپل ځان په اړه پشې شاه کېدونکې خبرې واوري، نو له هغې چا به درته سخته صدمه ورسې، چې مخامخ درته خدا کوي.

د ځان درناوی وکړه

چا چې دې درناوی وکړ، ته يې هم درناوی وکړه، چا چې سپک وگڼلې، د هغه نه په لريوالي د ځان درناوی وکړه.

د خپل ځان د درناوی يو ډول دادي: چې له هغه اشخاصو جلا شئ، چې ستا قدر او اهميت نه پېژني.

د قناعت عينکې

قناعت هغه عينکې دي، چې په سترگو دي وي، نو ژوند درته ښکلی ښکاري، خو که د سترگو دې لرې کړې، نو بيا سترگې په هېڅ شي نه مېرېږي.

چوپتيا

په سختو حالتو کې چوپتيا درناوی او احترام زېږوي، په ځای د جنجال او جگړې چې د کينې او نفرت لامل کېږي.

عقلونه هله کوچنې شي

چې د نورو په عقلونو مشغوله شي او هله لوړ شي، چې کله يې تمرکز او پاملرنه خپل ځان ته شي.

تنه‌ايي

يوځې خوش بڼه يې له دينه چې ترڅنگ دی، زر منافقين وي. بشريت د عقلونو په دري ډوله دي:

لوړ عقلونه چې له افکارو او نوښتونو بحث کوي.

متوسطه عقلونه چې له پېښو بحث کوي.

ټيټ او کمزوري عقلونه چې له خلکو خبرې کوي.

ستا عقل له کوم يو څخه دی؟

پياوړی عزم

د حق په لاره کې يوځې پاتې بڼه يې لدينه چې باطل د لارې سر لښکر شي.

مه خفه کېږه

که يو څوک ستا قدر او احترام نکوي، ځکه دا د انسانانو طبيعت دی، تر هغې د نعمت ارزښت نشي پېژندلای تر څو چې له منځه ولاړ شي.

اړتيا

اړتيا کله سپين ږيري هم ټوپ وهنې ته اړ کوي.

عقل

يوځې دا پوره نه ده، چې بڼه او پياوړی عقل ولري، بلکې مهمه او لازمه دا ده، چې ته يې بڼه او پر ځای استعمال کړئ.

تل خيرخواه اوسه

د نورو سوکالي ستا خوښې نه ختموي.

د نورو مالداري ستا زرق نه کموي.

د نورو روغتيا ستا صحت ته زيان نه رسوي.

تل پاک نفسه او خير خوا اوسه، د نورو لپاره هغه څه خوښ کړه، چې د

خان لپاره يې خوښوي.

بايد پر يو بل رحم وکړو

که چېرې انسانانو د زړونو لېدل ممکن وي، نو د هر زړه دردونکي کېسې به

مو لوستې وي، راځئ، چې په يو بل رحم وکړو، ښايي الله جل جلاله پر

مونږ رحم وکړي.

ستا ارزښت په تا پورې تړلی دی

خلکو ته په ځان ښوونه ژوند مه تېروه پدې تمه چې څوک دې خوښ کړي.

ستا ارزښت په نورو کې ندي، بلکې ستا په داخل پورې تړلی دی.

په ځان باور کول: په ځان باور دا عقیده لرل ندې چې ټول خلک دی تا

خوښکړي، بلکې دا عقیده لرل دي، چې د خلکو خوښي او نه خوښي ستا

په شخصیت اغېز ونه کړي.

د هېڅ چا سپکاوی مه کوه

مرغان مېريان خوري، خو کله مړه شي، بيا يې مېريان په خوراک پيل کوي،

حالات بدلېږي.... د هېڅ چا سپکاوی مه کوه، که نن ځواکمن يې نو په ياد

ولړه چې زمانه له تا ډېره ځواکمنه ده.

د غږ لوړول سړيتوب ندی

که چېرې غږ لوړول سړيتوبو وي، نو سپی به په سړيتوب کې د ټولو سردارو.

له ځانه پيل وکړه!

د دې پر ځای چې د فتوی پر کرسی ناست او پر نورو تور پورې کوي. خپل ځان د اصلاح هڅه پيل کړه.

له ځان وروسته گناه مه پرېږده

نيکمرغه هغه څوک دی، چې له مړينې سره يې گناهونه هم مړه شي.

د نورو پرده ساتل

که غواړې چې د الله تعالی له لورې په پرده کې پاتې شي، نو هغه د هېڅ يو بنده بې پرده گي مه کوه.

صبر

د صبر په اموخت سره، د ژوند نيمې ستونزې حل او کمېږي.

له نورو سره ښکېره

د اسمان د لاندې او د ځمکې پر سر په هر ځای کې له هر چا سره ښکېره. او نيکي وکړه، ځکه ته نه پوهېږي، چې کله او چېرته به يې بدله مومي؟!

قناعت او رضایت

چا چې دنيا کې په لږه قناعت وکړ، ټولې ستونزې به ورته اسانه شي.

ستونزمنه ده، په هر زړه کې ځای پېدا کول

دا لازمه نده، چې د ځان لپاره په هر زړه کې ځای پېدا کړي، ځکه د خلکو

وزرونو تنگ شوي، بلکې يواځې دا پوره ده، چې د دوی په نفسونو کې خپل احترام د راټولولو کوښښ وکړي.

د خوښې او کرکې لامل

څوک چې دې د کومو خويونو لامله خوښوي، د هغې د نشتون لامله درځنه کرکه هم کوي.

وروځنې حقيقت

مونږ ځېنې داسې اشخاص له لاسه ورکوي، چې مړه نوې مگر په هغوی کې هغه صفات مړه شوې وي، چې له امله به يې مونږ خوښول.

يو سپين ږيري راته وويل

يو وخت زه او صحت دواړه د مال په لټه کې وو، خو نن زه او مال د خوښې او کرکې لامل: څوک چې دې د کومو خوښو لامله خوښوي، د هغې د نشتون لامله درڅخه کرکه هم کوي.

وروځنې حقيقت

مونږ ځېنې داسې اشخاص له لاسه ورکوي، چې مړه نوې مگر په هغوی کې هغه صفات مړي شوې وي، چې له امله به يې مونږ خوښول.

يو سپين ږيري راته وويل

يو وخت زه او صحت دواړه د مال په لټه کې وو، خو نن زه او صحت دواړه د مال په لټه کې وو، خو نن زه او مال دواړه د صحت ب لټه کې يو!

وقفه

ابو عبید الله جعفر بن محمد بن علي وايي، ما ته مې پلار داسې نصيحت کړې، چې له پېنځه ډوله کسانو سره ناسته ولاړه مه کوه!

د فاسقانو له ملگرتيا نه ځان ساته، ځکه فاسق به دې په لږ څه خرڅ کړي.

د بخیل له ملگرتيا نه ځان ساته، ځکه بخیل به دې په هغه ځای کې

وشرمنوي، چې ته به يې مال ته سخت ضرورت لري.

د دورغجن له ملگرتيا نه ځان ساته، ځکه هغه به درته لرې شي رانږدې او

نږدې به درته لرې ښايي.

د کم عقل له ملگرتوب نه ځان ساته، ځکه هغه به د گټې په نېټ تاوان

درسوي.

د خپلوۍ پرېکوونکي له ملگرتيا نه ځان ساته، ځکه خپلوي پرېکوونکي مې
د الله تعالى په کتاب کې درې ځايه له کافرو سره يو ځای لېدلی دی.

د دې اوه (۷) شيانو په اړه هېڅ ډول اندېښنه مه کوئ

اندېښنه ستاسو روغتيا لپاره جدي گواښ گڼل کېږي او ستاسو هڅې او
فعاليتونه له ځنډ سره مخ کوي. اندېښنه کولای شي، تاسې له سردرد، د
استېها نشتوالی، په ټولنيزو اړيکو فشار او په چارو مو منفي اغېزه هم
کولای شي، دلته هغه ۷ شيان، چې موږ روښانه کوو چې تاسو بايد د دې
په اړه اندېښنه ونه کړئ.

ستاسې په اړه د نورو خلکو نظريات

که تاسې په خپلو بوختياوو کې ښه روان ياست؛ نو ډاډمن اوسئ او لا هم
خپل ټول پام مو خپلو چارو ته وکړئ، د دې اندېښنه مه کوئ، چې نور
خلک به زما په اړه څه نظر لري او دغه چارې ما ترسره کړي دي، څوک پرې
بې ځايه نيوکه ونه کړي، تاسې او ستاسو شخصيت تر هرڅه ډېر ارزښت
لري او بايد د خپل ځان اهميت پخپله درک کړئ، ستاسې چارې تاسې تر
هر چا خپله ښه مخه وړلای شئ، ځکه تاسو د نورو خلکو په پرتله ډېر
مستحق ياست.

ستاسې تېروتنې

موږ ټول تېروتنې کوو، لامل يې دا دی، چې موږ په ژوند کې د بېلابېلو
موخو ټاکنه کړې ده او دا لازمي خبره ده، چې د موخو په ترلاسه کولو کې
به له ستونزو سره مخ کېږو او ستونزو ته حل لاره د تېروتنو سره مل وي، دا
منل شوی حقيقت دی، چې د ژوند سترې موخې د تېروتنو وروسته ترلاسه
کېږي.

ستاسو تېر ژوند

تېر وخت خپل منزل طی کړی دی او یا بیا نه راگرځي، که تاسې په تېر وخت کې څه زده کړي وي، نو دا ستاسو لپاره د ارزښت وړ ده؛ خو که څه مونه وي زده کړي، اوس یې هم ښه وخت دی او همدا اوس یې پېل کړئ، دا مهمه مه بولئ چې تاسې څوک یاست، له کوم ځای څخه راغلي یاست، بلکې په دې فکر وکړئ، چې تاسو موڅه څنگه وټاکئ؟ تېر ته اندېښنه نه، بلکې فکر وکړئ او له تېروتنو مو زده کړه وکړئ.

ستاسو راتلونکي

ستاسو ښه راتلونکي د نن ورځې هڅو پورې تړاو لري او خپلې هڅې مو جاري وساتئ، که تاسې د ښه راتلونکي هیله لری، نو اندېښنه راتلونکي ته مه کوئ، چې څنگه به ښه ژوند ښه کور، ښه موټر او ښه دنده ولرم، بلکې ټول تمرکز مو په هغو بوختیاوو وکړئ، چې تاسې د روښانه راتلونکي لپاره پېل کړی دی.

ستاسو دنده

زیات خلک شته چې ښوونځی پرېږدي او د مادي امتیازاتو لپاره کوچنۍ دندې ته ایلای کوي، دا چاره زیانمنوونکې ده او له مخته تگ مو ساتلی شي، تاسې د نن زحمت ومنئ، سبا به خپله د راحت خاوندان یاست، په دې اړه اندېښنه مه کوئ، چې که زده کړې وکړم، دنده به ترلاسه کړم؟ بلکې په دې حقیقت خپل هڅې بدرگه کړئ، چې بې زحمته راحت نشته او د نن زیارکښه ځوانان د سبا اتلان دي.

د زده کړې لپاره له ويناو گټه واخلي

۱. پر موضوع د حاکم او متخصص شخص ويناوې واورئ، دوی مسایل په اسانه تشریح کولای شي، تاسو يې هم ترې ښه زده کوئ.
۲. د فعال اوریدو هنر زده کړئ، فکر، زړه او نیت مو اوریدو ته متوجه کړئ، د ويناوال خبرو، کلیماتو، لحن اشارو، موسکا، کتلو او لېوالتیا ته متوجه واوسئ، هر یو يې ارزښت لري او په هر یوه کې يې تاسو ته یو پیغام شته.
۳. د امکان تر بریده د وينا د تالر یا ټولگي په لومړۍ لیکه کې کينئ.
۴. د درس یا وينا د پیل او پای دواړو لپاره ځان تیار کړئ، مهم موضوعات په لومړۍ برخه کې ویل کېږي او په پای کې تکرارېږي.
۵. که ضرور وه له ځېنو ځانگړو درسونو او ويناو څخه د ښې استفادې لپاره د وينا په تالار یا ټولگي کې د مهمو ټکو اصلي او ځېنې فرعي پیغامونه یاد دښت کړئ او له ځان سره يې وساتئ، د اړتیا پر مهال يې تکرار کړئ.
۶. په هم مهال ډول د اوریدو او یاد دښت لیکلو مهارت زده کړئ، دا مهارت ورو- ورو تر لاسه کېږي.
۷. یادښتونه مو وروسته له سره ولیکئ، منظم او تصنیف بندي يې کړئ، ویې ساتئ او ویې کاروئ.
۸. هره پوښتنه، چې مو په ذهن کې گرځي، له ځان سره يې ولیکئ.
۹. که کوم شی مو د نظر مخالف و، هغه هم یادښت کړئ، بیا پرې فکر هم وکړئ او له ويناوال یا ښوونکي سره پرې د امکان په صورت کې بحث هم وکړئ.
۱۰. دقیق اوسئ، جزئیات، مهم ټکي، مهم لغتونه، مهم اتصالي ټکي او مهم تاکیدي ټکي په پام ولرئ.

۱۱. که تر وينا وروست د بحث فرصت و او همدارنگه په ټولگي کې فعال اوسئ، په پوښتنو، ځوابونو، تبصرو، مباحثو، تکرار او تمرینونو کې برخه واخلي.

۱۲. تر مباحثې مخکې باید پدې ډاډه شئ، چې مفاهیم مو ښه پوره زده دي، چې غواړئ بحث پرې وکړئ.

لاچ څنگه پیدا کېږي

لاچ د نفس له دورغجن عزت څخه پیدا کېږي، مطلب دا چې یو کس په دورغو په خپل ځان فخر کوي او د یوه مقصد لپاره بل چا ته د ځان اظهار کوي، د لاچ نه د بچ کېدلو ښه طریقه دا ده، چې تاسو د خپلو وسائلو مطابق مطمئن اوسېدل زده کړئ، یاد لري چې د قناعت پسندی مطلب دا نده چې تاسو د مخته تللو ارزو مه کوئ.

د کامل یقین نشتوالی

کوم خلک چې له کامل یقین څخه خالي وي، هغه د سرک په منځ روان وي، تاسو پوهېږئ، چې د سرک په منځ د تلونکو انجام څه وي. د کامیابی له مهمو رازونو څخه یو دا ده، چې تاسو له کومې خبرې سره د مخالفت کولوو په ځای د هغې تائید او حمایت وکړئ، تاسو د هرې مسئلې په مخالف طرف کې مه درېږئ، بلکې د حل په طرف کې ودرېږئ.

په دنیا کې درې ډول خلک دي:

۱. داسې خلک کوم، چې لوی لوی کارونه کوي.
 ۲. داسې خلک کوم، چې واقعاتو او حالاتو ته صرف گوري.
 ۳. داسې خلک کوم، چې په واقعاتو او حالاتو باندې فکر او او غور کوي.
- سوال دا دی، چې تاسو له کومو څخه یاست؟
عقیده له یقین کامل څخه پرته محض وهم وه.

پلان جوړونه او تياري نه کول

د گټلو خواهش له هر چا سره وي، مگر د گټلو لپاره د تياري کولو خواهش له ځينو ځينو سره وي.

اکثر خلک داسې وي، چې د تفريح لپاره تياري کوي مگر د خپلې زندگۍ لپاره منصوبه سازي نشي کولی.

د تياري کولو لپاره مطلب دا دی، چې ناکامي به برداشت کوي، مگر ناکامي به بالکل نه مني، د تياري مطلب دا دی، چې له خپلو غلطيو څخه سبق زده کړل شي، د غلطيو کولو غلط ندي، له مونږ څخه غلطې کېدلای شي، البته بې وقوف هغه څوک دی، چې يوه غلطې بيا بيا کوي، کوم خلک چې غلطې کوي او د هغې اصلاح نه کوي، په دويم ځل له هغې بله لويه غلطې ترينه کېږي.

تجزیه

گټونکي خلک تجزيه کوي، بهانې نه کوي، ځکه چې دا د بایلونکو خلکو کار دی، له دوی سره يو کتاب وي، کوم چې د ناکاميو له جواز نامو څخه ډک وي، مثلاً هغوی ليکلي وي.

زه بد قسمت یم.

زه په منحوس وخت کې پیدا شوی یم.

زما عمر کم دی.

زما عمر زیات دی، زه بوډا شوی یم.

زه مجبور یم.

زه ډېر هوښیار نه یم.

زه تعلیم یافته نه یم.

زه ښه ځواني نلرم.

زما له چا سره روابط، تعلقات نشته.

له ما سره ډېرې روپۍ نشته.

له ماسره وخت نشته.

کاشکې ما ته موقع په لاس راشي.

د بایلونکو خلکو دغه فهرست له دې څخه هم اوږد وي، د هر کس د کامیابیدلو

فیصله دوه شیان کوي، وجوهات او نتائج، وجوهات باید شمار نکړل شي، تر څو

چې نتایج شماریدلی شي.

د جرئت نشتوالی

کامیاب خلک په خپلو کارونو کې په خنډونو د غالب کېدلو لپاره د جرئت او قوت

هڅه او تلاش کوي، کله چې د موږ ذهن له جرئت څخه ډک وي، نو خپله هیڅ مو

هیږېږي او په خنډونو باندې برلاسی کېدلای شو، جرئت د خوف د نه موجودیدلو

نوم ندي، بلکې په خوف باندې د غالب کېدلو نوم دی، کردار، انصاف او د یاننداري

له جرئت نه بغیر مؤثره نه وي.

دوه ځانگړتیا وي

په چا کې چې دوه خصلتونه وي، الله تعالی ورسره مینه : تقوا او ښه اخلاق.

په چا کې چې دوه خصلتونه وي ، خلک ورسره مینه کوي: ښښه او ښکته رویه.

په چا کې دوه خصلتونه وي، گاونډیان ورسره مینه کوي: پراخه تنډه او په چلن کې شرافت.

په چا کې چې دوه خویونه وي، وروڼه یې ورسره مینه کوي: د هغوی ناپوهي زغمل او له هغوی سره مهرباني کول.

په چا کې چې دوه خویونه وي، ښوونکي ورسره مینه کوي: درس ژر یادول او د هغوی احترام کول.

هر څوک چې دوه خصلتونه ولري، کورنۍ یې ورسره مینه کوي: له هغوی سره ښکته کول او د هغوی د مشکلاتو درک کول.

درېمه برخه

له خلکو سره يو ځای شه

گوښه کېږه مه، بلکې خپلې نظريې له خلکو سره تبادله کړه او هېڅوک سپک مه ګڼه.

له ځان سره رېښتيني اوسه

ځان سره ډوکه مه کوه او له درواغو ځان وساته، اخلاص، دعا او د ثواب په نيت کار کول ياد کړه.

لمونځ وکړه

د اندېښنو او نا اميديو يواځېنې علاج د لمانځه پابندي ده، د لمانځه پر پابندۍ ټينګار وکړه، خشوع زده کړه، د لمانځه وخت لمانځه ته ورکړه، د لمانځه په وخت کې خپل ذهن په نورو شيانو مه مشغوله کوه، ځکه دا درځخه د لمانځه ګټې ورکوي، نوافل ډېر کوه تر څو ورسره عادت شي. کله چې د لمانځه وخت شي او ته کوم کار لري، کار ته دې ووايه چې زه لمونځ کومه نه دا چې لمونځ ته ووايې چې زه مصروف کار کووم.

دعا وکړه

دعا په يقين سره غواړه، له نېک عمل، رېښتيني غوښتنې، غوره مطلوب او بيا بيا زارۍ سره يې ملګري کړه، چې غوښتنه دې ومنل شي. چې دعا د عبادت مغز دی.

موسکي شه

موسکي کېدل د نېکبختۍ کيلي ده، هر کار په کونښن سره کېږي او د کونښن کيلي موسکي کېدل دي او موسکي کېدل يوه فرض شوي صدقه ده.

مينه

مينه د ټولو کارونو اساس دی، دا زده کړه، چې له خپل رب، دين، وطن، ځان، کورنۍ مسلمعينو، ژوند، او ټول مخلوق سره څرنگه مينه وکړي؟

ذکر کوه

کله چې دې هم زړه ته منفي فکر راشي، نو تر ټولو لومړی ذکر شروع کړه، نوي نوي اذکار وکړه او خوند ترې واخله، د ذکر د وختونو لپاره پلان جوړ کړه. د الله جل جلاله په کلام باندې زړه ته سکون ورکړه، نه په عبثياتو، سندرو او نورر کارونو.

ټوکل او ښه گومان کوه

په ارام سره کار کوه او پر الله تعالى ښه گومان کوه، خو شحاله اوسېږه او د مصيبتونو له امله مه راټولېږه، موسکي شه او د الله تعالى له رحمت څخه مه نا اميده کېږه. الله تعالى باندې همېشه باوري اوسه؛ ځکه هغه د هر چا ښه کار ساز دی.

د هغوی د تجربو لنډيز

✓ په ژوند کې لوی دردونه شته؛ نو د ژوند خوښې تر هغو ډېرې لويې دي، بلکې په خپله ژوند له ټولو دردونو او خوښيو لوی دی.

✓ پوره ژوند دا دی، چې: ځواني دې په هیلې او خوځښت، سپړتوب د ژوند په جگړه او بوداوالی په ژور لرو، لېوني به یو، که د فکر کولو اراده ونه لرو، متعصب به یو او که د فکر کولو زړورتیا ونه لرو، نو غلامان به یو.

✓ د وړیو په پستو بسترو ویده خلک لوړوالی نشي تر لاسه کولای.

✓ کله چې له شانه دې کې درکول کېږي، نو پوه شه چې د کاروان په سر کې یې.

✓ د علم لومړی پړاو چوپتیا، دویم یې اوریدل، درېیم یې زده کول، څلورم یې عمل کول او پنځم پړاو یې نورو ته رسول دي.

✓ ژورنالستانو راڅخه پوښتنه وکړه، تا له ډېر وخته راهیسې څنګه وکولای شول، چې هره ورځ څوارلس ساعته کار وکړی او هملته په کار ځای کې ویده شي؟ ما ورته په موسکا وویل: ما یوه ورځ هم کار نه دی کړی، زه هسې لویې کوم، ځکه زه خپل کار خوښوم.

✓ تر ټولو خوښ شی روغتیا ده، که د مصیبتونو تر څخه والی نه وای، نو خلک درڅخه د ژر پای ته رسولو د وخت پوښتنه نه کوي، بلکې د کار کره والی او ښه والی در څخه غواړي.

✓ موسکا کلک خلک هم ویلې کوي، خوشحالي خپروي، په زخم پټۍ ږدي او د انساني اړیکو د پرانستلو کیلي ده.

له ژونده خوند واخلي!

له ځانه ښکته خلکو ته گوره او تر ځان پورته خلکو ته مه گوره! نو د الله تعالی نعمتونه به درته سپک نه ښکاري.

د دنیا له پلوه تر ځان ښکته خلکو ته کتل انسان شکر ته اړباسي او د دین له پلوه تر ځان پورته خلکو ته کتل انسان لا ډېرو نېکیو ته هڅوي، چې دغه دواړه کاره خپله په ژوند کې خوند پیدا کوي.

مؤمن ولي نه ناميده کېږي؟

دا څه راز دی، چې مؤمن هيله من او کافر ناهيلي وي؟

راز دا دی چې مؤمن پر دې خبره ايمان لري، چې زه يو رحيم او قدیر رب لرم، هغه چې د محتاج دعا قبلوي، تکليف ورڅخه لري کوي، ډېر څه ورکوي، گناهونه يې بښي توبه يې قبلوي، له بديو يې تېرېږي، داسې رب، چې پر خپل بنده د هغه تر موره هم څو چنده ډېر مهربانه دی، له خپل مخلوق سره د هغوی تر ځانونو ډېر ښه کوي، د شپې مهال د دې لپاره لاس را اوږدوي، چې د ورځې گنهگار توبه وباسي، د خپل بنده پر توبې تر هغه مسافر ډېر خوشالېږي، چې په دښته کې يې سپرلی ورکه کړي وي او بيا يې بېرته پيدا کړي، يا يو ورک شوی کس خپله لاره پيدا کړي او يا يو تېری انسان اوبه مونده کړي.

هغه داسې معبود دی، چې د نيکۍ بدله يو په لس، يو په اووه سوه او بلکې تر دې هم زياته ورکوي او د گناهونو بدله د همغو په اندازه ورکوي او کله کله گناه همداسې هم بښي.

لږه کينه روغه سينه

خوږو لوستوال!

په دې نيمگړي ژوند څه باور دی، دا خو هسې هم په ختم حساب دی، فقط دغه څو لحظې راسره د اجل امانت دي، خو بدقسمته هغه څوک دی، چې دغه څو لحظې ژوند هم د کينې په اور سپڅې او له خپله لاسه خپل خوږ ژوند تريخوي، که زما منی، نو راځی، چې د شيطان زړه له وچې ډاگې ووهو، ټولې دښمنۍ او تربگنۍ تر پښو لاندې کړو، د کينو پر اورونو يخې اوبه واړو، چې شنه لوگې وکړي، يوه بې ازاره ټولنه راجوړه کړو او خپلمنځي بدبينيو ته د قمر زمان تايزي پر دغه بيت د پای ټکی کېږدو، چې وايي:

دا ژوند خو زموږ کم د محبت لپاره هم دی!

خيران يم چې نفرت ته وزگارېږي خلک څنگه!؟

لنډ تنگ ژوند

په دې لنډ تنگ او بې برکته ژوند څه باور! کلونو د مياشتو او مياشتې د جمعو غونډې ژر تېرېږي، ورکتوب، ځواني او زړېست هر څه ټوکې غونډې ښکاري، يو څوک به پروڼی هلک گڼي؛ خو هغه به د بچيو او لمسيو خاوند وي، ځان دې هېر دی! ته به څو کلن وي؟

ژوند ډېر لږ دی او بيا زموږ په دې خواره ټولنه کې پام چې دغه پاتې څو لحظې ژوند درڅخه په خوشو تشو تير نشي، ځکه همدغه څو پوروړې لحظې د يوه ابدې ژوند د خوښيو او کړاوونو کرونده ده، که خواري وکړو، په دغو څو لحظو کې د خپل خالق په رضا کولو د (دار السلام) او (فردوس) جنت وړ گرځيدای شو، چې د ابدې نعمتونو کورونه دي؛ خو په دې لړ کې مو لږه بې پروايي الله مه کړه! د دوزخ کندو ته غورځوي.

ټولنيزې اړيکې ښې وپالئ

ښه اخلاق او ښې اړيکې د ټولنيز ژوند سينگار جامه ده، د ښه شخصيت خاوندان تل له ښه چلند او سلوک څخه کار اخلي، که تاسې ټولنيزې اړيکې ښې او پراخې کړئ؛ نو هومره مو شخصيت ورسره لوړېدای شي.

ځان ته مو يو هدف وټاکئ

بريالي خلک تل پر ځان باور لري؛ نو ځکه خو ځان ته هدف هم ستر ټاکي، که تاسې کوچنی هدف وټاکئ؛ نو ممکن ژر يې ترلاسه کړئ، ښه خبره دا ده، چې ځان ته ستر هدف وټاکئ، دغه راز خپل خيالات او تصوراتو ته په سپکه مه گورئ، بلکې خپلو چارو ته لاس پورې کړئ او د خپل هدف شاه ونيسئ.

امانت دار اوسئ

امانت خیانت کول ستاسو شخصیت بې باوره کوي، دروغ ویل، خیانت کول، په وعده وفا نه کول؛ دې هغه سترې ځانگړنې دي، چې په خپلولو یې انسان دوه مخې، بې باوره او رسوا کېږي، بريالي اشخاص تل امانت په خپل مالک سپاري او نه یې خیانتوي.

حقیقت

حقیقت دا نه دی، چې مونږ وایو، مونږ نه شو، بلکې حقیقت دا دی، چې مونږ یې کوو نه.

دا فرق نه کوي؛ چې مونږ څومره لرو، بلکې دا اړینه ده، چې مونږ څه لرو په هغې مو څه کړي.

هغه څه چې لرو د هغې باره کې ډېر څه بدلون نه شو راوستلی، خو مونږ هغه څه چې لرو د استعمال لاره یې بدلولی شو.

سطنج کې که یو پیاده سم وکارول شي، نو وزیر ترې جوړېدای شي.

'د برياليو کسانو د بريالۍ کيلي

يو ځل مې له يوه کس څخه وپوښتل، تر ټولو لوړه موخه دې څه ده؟ ویې ويل، زړه مې غواړي چې يوه لويه مغازه جوړه کړم، ومې پوښتل، دې موخې ته د رسېدو لپاره دې تر اوسه څه کړي، ويل یې، څه مې نه دي کړي، ځکه نه پوهېږم څنگه او له کومه ځايه یې پیل کړم، وړاندیز مې ورته وکړ، هغه څوک چې دغه ډول مغازه لري، د غرمې لپاره یې دعوت کړه، د ډوډۍ خوړلو پر وخت ترې وپوښته چې څه ډول یې په لومړیو کې د مغازې جوړولو کار پیل کړ، په سر کې کومو شيانو ته اړتیا ده، د کار په اوږدو کې له کومو ستونزو سره مخ شو؟ څه ډول یې له ستونزو د وتلو لاره پېدا کړه او...

ویې وئیل، آیا کېدای شي چې داسې وکړم؟ بې له شکه چې دا کار امکان لري، په هره برخه کې چې کار کوي د همدې برخې له ماهر و کسانو سره

مشوره وکړئ، خبرو ته يې غوږ ونيسئ او گټه ترې پورته کړئ، کېدای شي پوښتنه درته پېدا شي چې څنگه به دا ډول کسان له موږ سره خپلې تجربې شريکې کړي او خپل وخت به زموږ په واک کې راکړي؟ د مثال په ډول يوه کولال څنگه وغواړي، چې د کوزې جوړلو چل موږ ته رازده کړي او په خپل لاس د ځان لپاره رقيب و تراشي؟ دا خبرې مو له ذهنه لرې وغورځوئ، ډېری کسان غواړي خپلې تجربې، په کار کې لېدلې ستونزې، برياوې او په ټولنه کې د خپل کار په اړه له نورو سره خبرې وکړي او ډېر کله هغه کسان چې په خپل کار کې بريالي وي، له دې ډول خبرو خوند اخلي او ويو ډول د خوښۍ احساس کوي.

ښه اخلاق

دا يوروحاني کيفيت دی، چې له باطني چارو سره تړاو لري او د دې باطني رڼا انځور په ظاهري نښو پېژندل کېدای شي او د ښو اخلاقو تعريف داسې شوی دی.

۱. په غم او خوښۍ دواړو کې د الله تعالی مخلوق خوشالول او د هغوی خوښي په پام کې نيولو ته ښه اخلاق ويل کېږي. (ابوبکر واسطی).
۲. په هر حال کې د الله تعالی خوښي پلټلو ته ښه اخلاق وايي. (ابو عثمان مغربي).
۳. د ښو اخلاقو تر ټولو لوړه مرتبه دا ده، چې په انسان کې د زغم ځواک پياوړی وي او کله هم غچ نه اخلي، دښمن ته هم د لور په سترگه گوري او د هغه دظلم په بدله کې د هغه لپاره ښه غواړي. (سهل ابن عبدالله استسري).
۴. د ښو اخلاقو پېژند گلوي په درېيو خصلتونو وسره کېږي:
 ۱. له محارمو نه ځان ساتل، ۲. حلاب رزق گټل، ۳. له خپل اهل عيال سره ښه چلند (علي رض).

۵. د څلورو شيانو ټولگي ته ښه اخلاق وئيلی شو:
 ۱. سخا، ۲. الفت، ۳. خواخوږي، ۴. شفقت. (جنبد بغدادي).
 رسول الله تعالى فرمايلي دي، د قيامت په ورځ به د ميزان په تله کې له
 ښو اخلاقو ډېر د روند شي بل نه وي او بد اخلاقه خلک د الله تعالى ډېر
 بدې راځي.

څنگه له ځانه يو ښه شخصيت جوړ کړو؟

شخصيت جوړونه ځانگړي مهارتونه او بېلابېل هنرونه غواړي، که تاسې له
 ځانه يو ښه شخصيت جوړول غواړئ؛ نو بايد لومړی باور ترلاسه کړئ، په
 تجربو تمرکز زيات کړئ، ځان ته مو ارزښت ورکړئ او د ستونزو په وړاندې
 مبارزه پېل کړئ.

که تاسې غواړئ يو ښه شخصيت ولرئ؛ نو موږ دلته اته معتبر میتودونه
 بيانوو چې ستاسو سره په شخصيت جوړونه کې مرسته کولای شي.

په ځان باور او اعتماد ستاسې د برياليتوبونو او لاس ته راوړنو اساس

جوړوي

که تاسې په ځان له باوري کسانو څخه يې؛ نو بې له شکه، چې تاسې له
 عادي او عامو خلکو څخه په بېلابېلو برخو کې بيل او جلا يې له تاسې د
 غيري عادي کارونو تمه کېدلای شي.

څېړونکي په دې باور دي، هغوی چې په خپل ځان د برياليتوب باور ونه
 لري، هېڅکله به د برياليتوب هڅه ونه کړي او بريالي به نشي.

هغه خلک، چې په ځان باوري وي، له ورايه معلومېږي، چې په ځان
 ويسادي، خو په دې موږ نه پوهېږو، چې کومو څيزونو دوی په ځان دومره
 باوري جوړ کړي دي.

دلته موږ تاسې ته څلور (۴) داسې کارونه در په گوته کوو، چې په ځان
 ستاسې باور څو چنده زياتوي، دا د باوري خلکو عادتونه دي.

۱. مسکا کوي

مسکا د ژوند مالگه ده، مسکا ستاسې دماغ په اتومات ډول د خوښۍ په لور راکاږي، مسکا ستاسې اندېښنې او پريشانۍ تر ډېره کموي. که غواړئ، چې په ځان باوري او ويسا اوسئ، نو سر له سبا، چې له لومړي کس سره مخ کېږي، خوږه مسکا ورته ورکړئ، دا کار تاسې په ځان باوري کوي او ستاسې اعتماد بالنفس خو چنده زياتوي.

۲. نور خلک تشويقوي

په ځان باوري خلک په زړه کې له نورو خلکو څخه کومه ويره او ډار نه لري، بلکې نور خلک تشويقوي او هغوی هڅوي، چې خپلې وړتياوې درک کړي او د برياليتوب په لوري گامونه اوچت کړي. په ځان باوري کس په توگه ستاسې کار بايد دا وي، چې که څوک درته راځي او د يوې موضوع په اړه درسره خبرې کوي، هڅه وکړئ، چې هغوي ته مثبت نظر ورکړئ او هغوي وهڅوئ، خو له موقع څه سمه گټه پورته کړي.

۳. مثبتې بدنې ژبه (باډي لنگويج) لري

په ځان باوري خلک همېشه خلاصه، مثبتې او له بارو ډکه باډي لنگويج کاروي، د دوي حرکات مثبت او د لاسونو او بدن حرکات يې باور خپرونکي وي، باډي لنگويج هومره ارزښت لري، خومره، چې شونډو مسکا ارزښت لري.

په لاره نيغ ځي، خپله سينه بيرون وباسي او چې کله هم ودرېږي، نو نيغ ودرېږي، دا ټول په ځان ستاسې باور لوړوي.

ایمان

څوک چې د الله تعالى په وجود ايمان ولري، نه لالهانده کېږي، څو يې چې په رحمت ايمان ولري، نه ناهيلي کېږي، څوک يې چې په حکمت ايمان ولري، شک او دوه زړه توب يې له منځه ځي، څوک يې چې په مطلق قدرت ايمان ولري، سرکښي نه کوي، څوک يې چې په څارنه ايمان ولري، دوکه نه کوي، څوک يې چې په قانون ايمان ولري، نه گمراه کېږي، څوک يې چې په روزي ورکولو ايمان ولري، له چا طمع نه کوي، څوک يې چې په عدالت ايمان ولري، ظلم نه کوي، څوک يې چې په وعدو باور ولري، بې پروايي نه کوي، څوک يې چې په گواښنو ايمان ولري، د هغه مخالفت نه کوي او څوک چې پر دې ټولو شيانو ايمان ولري، نو د الله تعالى مخلص، نږدې او محبوب بنده دی.

ژوند همداسې دی

هو، ژوند همداسې دی! له گمنامۍ پيل کوو، وروسته مشهورېږو او تر هغې وروسته په قبرونو کې تر خاورو لاندې کېږو... له هغې وروسته يا د خندېدونکو او يا د ماتې خوړونکو خلکو په قطار کې ودرېږو يا خوښ او سوکاله کېږو او يا هغه ډله چې د الله تعالى قهر پرې ورېږي!

اعتماد پرې مه کوه!

مال دې طمع کوونکي ته مه سپاره او راز دې دواغجن ته مه وايه، عقل دې هيله گر او مکار ته دين دې دجال ته، سلامتيا دې جنجالي ته، علم دې جاهل ته او اهداف دې هوښيار انسان ته په واک کې مه ورکوه. گنې پښېمانه به شي.

ای غم ځپلو!

ای غم ځپلو! الله تعالى، باغونه، گلان او دهستی بنکلاوې تر ټولو لومړی تاسې ته پیدا کړي.

ای ناروغانو! الله تعالى، لمر، هوا، اوبه او غذا تر ټولو لومړی تاسې ته پیدا کړي.

ای ظالمانو! الله تعالى، د اسمان دروازې تر هر چا مخکې ارزانه او گټور خوراکونه تاسې ته پیدا کړي.

ای مظلومانو! الله تعالى، هغه د اسمان دروازې تر هر چا مخکې ستاسو د دعاگانو لپاره پرانیستي.

ای دردېدلو! الله تعالى، هغه څه تر ټولو وړاندې تاسې ته پیدا کړي، چې ستاسې په شاوخوا کې دي او ستاسې د غمونو او مصیبتونو د هېرېدلو سبب کېږي.

ژوند دا رازده کړل

هر څوک...

هر څوک چې قلم په لاس کې لري، لیکوال نه دی، هر څوک چې پانې توروې، مرزا نه دی، هر څوک چې گونگه خبره کوي، فیلسوف نه دی. هر څوک چې مسئلې ترتیبوي عالم نه دی، هر څوک چې ژبه خوځوي، ذاکر نه دی، هر څوک چې عاجزي کوي، زاهد نه دی، هر څوک چې پر اس سپور وي، مجاهد نه دی، هر څوک چې پگړۍ له سره تاوه کړي شیخ او پیر نه دی، هر څوک چې کاره بریتونه یې پرېښي وي، ځوان نه دی، هر چا چې سر ښکته نیولی وي، عاجز نه دی او هر م و سکا کوونکی په زړه یې غمه نه دی!

چې خلک درسره مينه وکړي

که غواړې چې خلک درسره مينه وکړي، لاره ورته پرېږده، که غواړې چې خلک درسره عدل او انصاف نه کار واخلي، د زړه پنجره دې د هغوی پر مخ پرانيزه، که غواړې چې له خلکو سره د انصاف نه ډک چلند وکړې، له عقل نه دې کار واخله او د دې لپاره چې د خلکو له شر نه په امان کې شي، و نو هغوی ته د خپل حق يوه برخه ور وبښه!

ولي حق نه خوښوو؟

موږ د ماشومانو په څېر يو، حق نه خوښوو، ځکه د هغې د دوا تريخوالی مو خلکي، خو د شفاء د خوږوالي په اړه يې فکر نه دی کړی او باطل خوښوو، ځکه خوند ترې اخلو، خو د هغې وژونکي صفت ته هېڅ توجه نه کوو!

خپله شتمني په کار واچوه

هر چا چې د خپل عزت او لويوالي د ساتنې لپاره خپله شتمني په کار واچوله، هوشيار دی، چا چې پزې ډېر ملگري پېدا کړل، حکيم دی او چا چې ترې د الله تعالی د اطاعت لپاره کار واخيست، محسن دی:

(إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ) سورة : العراف.

بېشکه چې د الله تعالی رحمت نېکي کوونکو ته نږدې دي.

نا ازمويل شوی قومندان

د جنگ په ډگر کې د بې تجربې قومندان څخه ډډه وکړه، ځکه کېدای شي يوازې ستا په فکر کې شي او ځان هېر کړي او يا د ځان په فکر کې شي او تاهېر کړي او په دې دواړو حالاتو کې بايد د ماتې په تمه واوسي!

د عبرت په نيت

لږ تر لږه بايد په ژوند کې يو ځل له زندان څخه ليدنه وکړې تر څو د ازادۍ د نعمت قدر درته معلوم شي، و په کال کې يو ځل محکمې ته ورځه تر څو د نېک چلند په قدر پوه شي، په مياشت کې يو ځل روغتون ته ورځه تر څو

د هغې ښکلا قدر درته معلوم شي، چې الله تعالى طبيعت ته وربښلې، په ورځ کې يو ځل کتابخانې ته ورځه تر څو د خپلې هغې پوهې په قدر پوه شي، چې الله تعالى پرې قدرمن کړی يې او په پای کې دا چې هر شېبه له خپل پروردگار سره ملاقات کوه او ذکر يې په ژبه جاري ساته تر څو په ټولو نعمتونو کې د هغه د پېرزوينې په قدر پوه شي.

پلرونه او زامن

زوی د بد ملگري له ملگرتيا وژغوره، لکه هماغه ډول چې يې له بدې ناروغۍ نه لرې ساتي، څارنه يې له کوچنيوالي څخه شروع کړه، کنه نو ناروغي به خپره شي او وبيا به يې علاج گران وي.

د زوی د روزنې پر مهال له زوی او رټنې څخه کار اخيستل، د هغه د لا سرکښۍ سبب کېږي او هغه ته ناز ورکول، کمزورتيا ور زده کوي او د دې دواړو جرمونو ترمنځ ستا پر وړاندې راوړلېږي!

زوی د اس د بچي په څېر دی، چې که د هغه د خوښې هر څه ورکړل شي، سر غړونه کوي ان تر دې چې کنټرولول يې گرانېږي او که د هغه د خوښې له شيانو څخه منع کړای شي، هغه د اړونکي حيوان تررې جوړېږي، چې د خپل شاوخوا له هر څه نه کرکه کوي، له همدې امله هغه ته په ورکړه او منع کې حکيم اوسه او هغه ته له ډېرې مينې ورکولو ډډه وکړه، ځکه ستا او هغه د ښکمرغۍ لپاره مضر دی.

پلرونه له خپلو زامنو سره مينه او له لورگانو څخه نفرت کوي، خو ما ډېر ليدلي چې لورگاني له زامنو ډېر د پلارنو د ښکمرغۍ سبب شوي.

زویو ته دې پر خپل نفس د اعتماد روزنه ورکړه که څه هم ته شتمن واوسي، نو که هغه په خپله ځان ته کسب او کار پېدا کړ او د علم زده کړې ته يې شا کړه، نو هغه پر خپل نفس ځای مه کېنوه، په کور کې يې له ځان سره مه مېشت کوه او له خپله جېبه خرچه مه ورکوه، ځکه په دې ډول ته په هغه

کې د ژوند د سفر پر مهال د سختۍ زغملو روحیه وژنې او ما دا ډول ډېرې بېلگې لېدلي دي.

که زوی د ځان پر وړاندې د خپل پلار له توجه څخه ناهیل شي، سرغړونکي او خپلسري کېږي او که د پلار په توجه پورې زړه وتړي، لټاموخته کېږي، غوره پلار هغه دي چې زوی یې له مهرباني ناهیل نشي. او ونه هم خپل زوی ته د خپل لطف او توجه د پابندۍ روزنه ورکړي.

د زوی د روزنې پر مهال د هغه په رتڼه کې افراط کول، تا له هغه څخه لرې کوي، نو هوښیار اوسه، گنې در روزنې موقع دې له لاسه وځي. که دې ولیدل چې زوی دې د ژوند له سختیو ځورېږي او د له منځه وړلو لپاره یې کار کوي، نو دا وروته له دې څخه غوره ده، چې په نعمتونو کې یې پټ کړي او پر هغه تا اعتماد وکړي.

که زامن دې فاسد وي، نو پام چې خپله شتمني په واک کې ورته کړي، ځکه هغه څه چې تا د کلونو په تېریدو لاس ته راوړي، هغوی یې په څو ورځو کې له منځه وړي، تا پرې رسوا کوي، پر لمن دې تور داغ پورې کوي او په پای کې دې الله تعالی ته سپاري!

هغه نېک زوی چې دعا درته کوي او خلک دې د هغه په واسطه په نېکۍ یادوي، له هغه زوی څخه ډېر غوره دی، چې تاهېروي او په خپله بده رویه له تا سره بدې کوي، ستا زوی ستا د وجود یوه برخه ده، نو ایا غواړې چې وجود او وځیگر دې په دردونو او ناروغیو اخته شي او کنه غواړې چې پاک او سالم واوسي؟

که هر پلار د خپلې ورځې او وخت یوه برخه د زوی د ساتنې او روزنې لپاره بېله کړې وایی، پلرونه به نور د زامنو له سرغړونې نه وای ستړي شوي.

عزمن پلار کوي چې زوی يې تر هغه لوی شي او هوښيار پلار کوښښ کوي چې زوی يې د هغه په څېر شي او فکر نه کوم داسې پلار به هم وي، چې له ځان څخه د خپل زوی د کم راتلو کوښښ وکړي.

زوی فطرتا له تقليد سره مينه لري او تر ټولو خوښ شی ورته له مور او پلار څخه تقليد کوي دي، نو په کور کې د هغه او د هغه له مور او له کور څخه د باندې له خلکو سره د خپلو وکړو وړو څارنه کوه.

څوک چې کور ته سر رادننه کړي، نو خپله ښځه او زوی يې هم په هغه کې د برخې اخيستلو لپاره دعوت کړي دي، که څه هم گومان وکړي چې هغوی يې له شر څخه لرې ساتلي...

گناهنگار پلار بد زوی ته وويل: ايا له ما څخه نه شرمېږي، همدا ما روزنه درکړه او اوس راسره بدې کوي؟!

زوی يې ورته وويل: غوره دا ده، چې ته د خپل پروردگار پر وړاندې خجالت شي، ځکه ته يې پېدا کړی يې، نعمت يې درکړ او ته بيا هم بدې کوي؟؟؟

د ښځو ښکلا

زموږ د شتمنۍ نيمه برخه زموږ د ښځو پر ښکلا او سينگار مصرفېږي او زموږ د دښمنانو جېب ته ورځي...

بيدار اوسه!

له ډاکټر پرته بل چا ته د خپلې ناروغۍ شکايت مه کوه، له خپل دوست پرته بل چا ته له زمانې گيله مه کوه، له خپل ورور پرته بل چا ته خپل راز مه وايه، د لاس وتليو شيانو په اړه يوازې هغه چا ته خپل غم ووايه، چې مرسته درسره کولای شي، يوازې هغه چا ته خپل غم ووايه، چې مرسته درسره کولای شي، يوازې هغه چا ته نصيحت کوه، چې خبره ته دې احترام ولري او خپل نظر هغه وخت خلکو ته څرگند کړه چې ښه پرې ډاډه شوې.

د تاريخ جوړونه

ځوانان په خپلو زړونو، علماء په خپلو عقلونو او حکيمان په خپل روحو سره تاريخ جوړوي، له همدې امله که چېرته زړه، عقل او روح يو له بل سره د تاريخ په جوړونه کې مرسته وکړي، د تاريخ نور به ټټ نشي او ځلا به يې له منځه ولواړه نشي، موږ د اسلام په پيل کې د لومړي ځل لپاره همدا ډول تاريخ جوړ کړی و.

بدل اخيستل

- ✓ د ماتې يواځېنې ځواب بدل اخيستل دي.
- ✓ کېدای شي د ژوند يوه نا اشنا خبره دا وي، چې کله له لاندې نه د غره څوکې ته وگورې؛ نو هغې ته رسېدای شي.
- ✓ ارزښتناک انسان چې د کوم شي لپاره هڅه کوي، هغه له خپل ځان سره پټ ساتي، البته ناکام انسان تل د نورو په موخو کې لگيا وي.

پياوړی اوسه او مه ودرېږه!

- ✓ مزني د امام شافعي (رح) رساله پېنځه سوه ځله ولوسته.
- ✓ ابواسحق شيرازي (رح) په اته سوه ټوکه کتاب کې فنون وليکل، کلکه ډوډۍ به يې خوړله، تر څو د پېنځوسو ايتونو ليکل بچت کړي.
- ✓ ابن تيميه (رح) به هره ورځ څلور کتابونه ليکل، چې بل سړي به په يوه هفته کې نشوای ليکلای، په يوه ناسته کې به يې پوره کتاب ليکه، له همدې امله امام ابن تيميه (رح) تر زور ډېر کتابونه ليکلي دي.
- ✓ ابن جرير (رح) يو لک مخه ليکنه کړې.
- ✓ عطاء بن ابي رباح (رح) دېرش کاله د علم زده کولو لپاره په جومات کې ویده شو.
- ✓ له اعمش (رح) شپيته کاله تکبير اولی نه وفوت شوی.
- ✓ ابن ادریس (رح) په کور کې څلور زره ځله قران کریم ختم کړي و.

✓ امام احمد (رح) به د ورځې درې سوه رکعته لمونځ کاوه.

✓ ابو هريره (رح) به دولس زره ځله سبحان الله ويله.

مهارتونه بايد مخکې له ۳۰ کلنۍ زده شي!

اروا پوهان پدې اند دي، چې د انسان لپاره د زده کړو تر ټولو مناسب وخت له ۱۰ کلنۍ نه تر ۳۰ کلنۍ پورې دی، دوي وايي چې انسان بايد د ژوند پدې مرحلو کې پوره زده کړې وکړي او ترڅنگ يې ځينې نور مهارتونه هم زده کړي، که انسان د خپل ژوند پدې مرحلو کې ځينو مهارتونو ته وده ورکړي؛ نو د راتلونکي ژوند د دوام لپاره به يې ډېر گټور تما شي.

د کلک او ټينگ تصميم نيولو مهارت

هڅه وکړه، چې دا مهارت زده کړئ، هېڅکله په يو کار کې زړه نا زړه کېږئ مه، کله مو چې د يو کار هوډ کولو نو پيل يې په پوره جرئت کوي، هر ډول ډار او وېره مو له زړه وباسي.

د خبرو کولو مهارت

که فکر وکړئ، تر ډېره هغه کسان د پرمختگ په حالت کې دي، چې هغوی د خبرو کولو ښه مهارت لري، د دې مهارت زده کولو کومه گرانه خبره نده له ملگرو، دوستان او د کور له غړو سره مو خبرې کوي له هغوی سره د ځينو مسايلو په اړه بحث وکړئ او هغه کتابونه ولولئ، چې د خبرو کولو د مهارتونو په اړه ليکل شوي دي.

د احترام کولو مهارت

په ژوند کې مو ځان او نورو ته احترام وکړئ، که غواړئ چې خلک مو احترام وکړي؛ نو تاسو لومړی د هغوی احترام وکړئ، احترام کول مو د اخلاقو او شخصيت نمايندگي کوي، که غواړئ چې په راتلونکي کې د يو غوره شخصيت خاوند و واسئ؛ نو دې مهارت ته مو وده ورکړئ.

د مسوليت منلو مهارت

تر هغه نشئې بريالي کېدلای، تر څو په ژوند کې ځينې مسوليتونه په غاړه وانخلي، هڅه وکړي، خپل مسوليت مو وپېژني، هغه په ورين تندي ومنی او په صداقت يې تر سره کړي.

د مدیریت مهارت

هر انسان بايد يو قوي مدير واوسي، تر څو خپل ځان او د ژوند نورې جاري کنتول کړي، مدیریت مو په ژوند کې نظم راولي هغه څوک چې ښه مدیریت لري، هغوی په خپل ژوند کې ښه پرمختګ کولای شي، د دې مهارت په وسيله کولای شي، چې ځان، ژوند او وخت کنټرول کړي، کله چې دا کنټرول کړي، نو بريا ستاسو ده.

د جذبولو مهارت

د خلکو جذب او د هغوی زړونه تر لاسه کول ستاسو پرمختګ کې مهم رول لري، تاسو چې کوم خلک جذبوي، يا د هغوی زړونه تر لاسه کوئ، هغو تل درسره مرسته کوي او خپلو کارونو ته مو هڅوي، کوبښنې وکړي، چې د خلکو زړونه تر لاسه کړي، تر څو له مرستو يې برخمن وي.

باوري اوسئ او هېڅکله باور مه بايلي

باور د ښه ژوند يو ستر راز دی، که په ټولنه کې باور ولري، ژوند به مو له ستونزو سره په مبارزه کې مخکښ رول ولوبوي، باور ستاسو د جلند د ځانګړتياوو يوه مهمه برخه ده، چې باور بايلو ستاسو شخصيت ورسره خامپري او بې باوره کېږي، تر هر څه ستاسو ځان تاسو ته ډېر ارزښت لري او خپل ځان مو په باور ارزښتمن کړي.

دروغ مه وايئ او رښتيني اوسئ

د شخصيت جوړونې لپاره يوه بله ښه ځانګړنه هم دا ده، چې تاسو بايد تل صادق اوسئ او هېڅکله دروغ ونه وايئ، دروغ ويل د دې تر څنګ چې

تاسې د ټول عمر لپاره بې باوره کوي، بلکې تاسو لټی ته هم سوق کوي، ځکه که نن یو کار ونه کړئ او سبا مو رئیس ته دورغ (بهانه) وکړئ، راتلونکي کې هم دې کار ته اړ کېږئ؛ د دې لپاره چې ښه مخه ولاړ شئ، باید تل ریښتینې اوسئ.

ماتې ته هرکلی کوي

که تاسې بريالي اشخاص گورئ، دوی په لومړي او دویم ځل دې مقام ته نه دي رسیدلي، تجربه او مهارتونه تاسې تر بریا رسوي؛ خو په دې لړۍ کې تاسې ممکن له ماتو سره هم مخ شئ، د بریاوو تر شاه چې کوم راز دی، هغه د ماتو زغمل دي او بريالي اشخاص ماتې زغملای شي.

تر هر څه وړاندې پر ځان باور پید کړئ

انسان د داسې لوبو وړتیاوو او ظرفیتونو لرونکی دی، چې له تصویره اوچت دی، راځی پدې اړه ځېنې لنډ معلومات ولولو، که د اسلام له نظره د انسان د شان په باب حکمونه، د ده فزیکي او دماغي قوت او هغو بریاوو ته وگورو، چې دې عجیب مخلوق د علم، سیاست، فکر او ژوند په نورو برخو کې تر لاسه کړي دي، باید هر یو پر ځان باور وکړي او پوه شي، چې د ځانگړي استعداد او توانمندی لرونکی دی او پوه شي، چې د ځانگړي استعداد او توانمندی لرونکی دی او د یوه لوی ماموریت لپاره پېدا شوی دی.

څلورمه برخه

مېخونه

يو هلک و، چې ډېر زيات به غوسه کېده، غوسه به يې نه سپړېده او خوشالول يې ډېر گران کار و، يوه ورځ يې پلار له مېخونو ډکه کڅوړه ورکړه او ورته يې وويل:

زويه! کله چې غوسه کېږي، له دغې کڅوړې نه يو مېخ د باغ پر دېواله ټک وځه، هغه کڅوړه راواخيسته او په لومړۍ ورځ يې پر دېوال ۳۷ مېخونه ټک وهل، يوه اونۍ يې همدا کار وکړ؛ خو په دويمه اونۍ هلک پوه شو، چې څنگه کولای شي، خپله غوسه کابو کړي؛ نو له دې امله په دې اونۍ کې يې د مېخونو د ټک وهلو اندازه راکمه شوه، بالاخره يوه ورځ داسې هم راغله، چې هلک له سره غوسه نه شو او پر دېوال يې يو مېخ هم ټک نه وځه، پلار ته يې خبر ورکړ، چې نن له سره غوسه شوی نه دی او نه يې پر دېوال کوم مېخ ټک وهلی دی.

پلار يې ورته وويل: اوس چې هره ورځ درباندي داسې تېرېږي، چې پکې غوسه نشي؛ نو له ټک وهل شويو مېخونو څخه يو يو بېرته راوباسه. زوی يې د پلار له لارښوونې سره سم عمل وکړ، تر دې چې ټول دېوال بېرته له مېخونو خالي شو.

کله چې پلار يې پوه شو، چې زوی يې پر دېوال ټک وهل شوې ټول مېخونه بېرته راويستلي دي، نو زوی يې له لاسه ونيوه او هغه دېوال ته يې بوته او ورته وويل: زويه ستا د غوسې له امله پر دېوال جوړ شوې ټول سوري وگوره، ايا د دېوال دغه سوري به په کلونو کلونو بېرته بند شي؟! يا به يې په بندولو ډېره خواږي کوې او يا به همداسې سوري پاتې وي.

ستاد غوسې اغېز همدغه ډول د خلکو پر زړونو هم کېږي، که ته هر ځل يو چا ته غوسه کېږي او له خولې نه دې ناوړه الفاظ وځي؛ نو ته د هغه په زړه کې له دغه سوړو څخه سخت زخموڼه جوړوې، له دې امله د غوسې په حال کې د ځان کابو کولو ډېره هڅه کوه!

د مهاتما گاندي حلم

يوه ورځ گاندي غوښتل، چې ريل گاډي ته وخېژي؛ خو ريل گاډی ترې روان شو او د ورته په منډه، د ختلو پر مهال يې له بلې پښې نه هم بوټ وويسته او د ريل گاډي په پټلۍ يې د هغه بوټ خوا ته وغورځاوه، چې مخکې يې له پښې نه وتلی و.

ټول ملگري يې حيران شول او پوښتنه يې ترې وکړه، چې ولې دې دا کار وکړ؟

هغه په پوره حکمت خپلو ملگرو ته وويل:

ما د دې لپاره دا کار وکړ، چې کله يو محتاج کس دغه بوټ پېدا کړي، چې يو نه وي او جوړه يې برابره وي، تر څو گټه ترې واخلي، که دا يو ترې ما ايسار کړی وای، نو نه به يې بل ته گټه رسېدلی وي او نه ما ته. د گاندي ژوندی احساس ته وگورئ، دا له دې امله چې غوسه ورته رانغله، ځکه که غوسه ورغلی وای؛ نو دومره د هوبڼ پرېکړه يې نشوه کولای. له پورتنۍ کېسې څو خبرې لاس ته راځي، چې موږ يې بايد په پام کې ولرو:

۱. په لږ څه نه غوسه کېدل.
۲. په هغه څه نه غوسه کېدل، چې له لاسه دې وځي، ځکه څه چې شوي دي، هسې هم شوې دي او غوسه څه گټه نه لري.
۳. په ژوند کې د گټې پر اساس پرېکړې پکار دي، د غوسې او خپل خواهش پر اساس نه دي پکار.

۴. سختۍ پر ډاليو بدلول پکار دي، لکه د گاندي بوت له لاسه ورکول. يو ډول سختي وه؛ خو هغه دغه سختي پر ډالۍ بدله کړه.
۵. د يوې خبرې په اړه په پوره تلوار سره ژور فکر کول.

زمری او هوسی

په افريقا کې د سهار له لمر څرک سره هوسۍ راپاڅېږي او هدف يې دا وي، چې بايد په منډه کې له چابک زمري څخه مخکې شي، ځکه هغه يې دښمن دی، که ترې مخکې نشي؛ نو له هلاکت سره به مخامخ شي؛ خو پر همدې مهال سهار له لمر څرک سره زمری په دې نېټ راپاڅېږي، چې بايد د سستې هوسۍ په څېر منډه ووهي، گڼې له لوړې به مړ شي!

دا ضروري نه ده، چې ته دې يا زمری او يا هوسۍ وي، بلکې د سهار له لمر څرک سره بايد د ځان لپاره دا هدف وټاکي، چې له نورو ډېره او چابکه منډه ووهي، ترڅو بری تر لاسه کړي.

ځکه لمر هر ورځ په همدې نيت پريوزي، چې سبا بيا راخيژي.

همنونه دي چې له نا اميدۍ سره مقابله کوي

امام بخاري (رحمه الله) به په يوه شپه کې څو څو ځله راوينښېده، ډيوه به يې بله کړه او هغه فائده به يې ليکله چې ذهن ته به يې راغلې وه، ډيوه به يې مړه کړه، بيا به راپاڅېد، تر سهاره پورې به نږدې شل ځله راوينښېده او بيا به بيرته ویده کېده.

هغه امام بخاري چې د نفس پاکوالي له سوال څخه بند کړی و، کله چې به ورسره خرچه ختمه شوه، واښه به يې خوړل.

امام احمد بن عبدوس ديرش کال د ماخوستن په اوادسه د سهار لمونځ کړی، پېنځلس کاله داژده کړې پر مهال او پېنځلس کاله د عبادت لپاره.

ابن ابي حاتم ويلي: موږ اووه مياشتې په مصر کې تېرې کړې؛ خو کتغ مو پکې نه دی خوړلی، د ورځې به په علماوو پسې گرځېدو، علم به مو زده کاوه

او د شپې به مو ليکل کول، يو ځل مو په لاره کې يو ماهي وليد، ډېر مو خوښ شو، وامنو خيست، چې کور ته ولاړو؛ نو له علماوو سره د ناستې وخت راغی، هلته درې ورځې هغه ماهي پروت و، نږدې و، چې خوسا شوی وای، بيا مو همداسې خام وخور، دومره هم وزگار نشو، چې پوخ کړي مو وای، بيا يې وويل: علم د بدن په راحت سره نه ترلاسه کېږي!

شيخ امام حافظ ابن ابراهيم وايي: ما دېرش (۳۰) کاله په دوو ټيکليو تير کړي دي، که خور يا مور به مې راته خواړه راوړل، خوړل به مې اوکه نه نو د بلې شپې پورې به وړی وم او دېرش کاله مې په شپه او ورځ کې يوه ډوډۍ خوړلې، که ښځې يا کومې لور به مې راته راوړه؛ نو خوړله به مې او که نه نو تر بلې شپې پورې به نهاره وم!

عبيد بن يعيش وايي: ما دېرش کاله د شپې په خپل لاس خوراک نه دی کړی، خور به مې راته په خوله کې مړۍ راکولې، ما به خوړلې او احاديث به مې ليکل. د دوی دې کلکوالي او همېشوالي ته تعجب دی، چې له دومره غريبۍ او لوړې سره سره يې بيا هم علم ترلاسه کړ!

وارن بوفت

د نړۍ له هغو برياليو اشخاصو څخه دی، چې تايم محلي د شلمې پېړۍ تر ټولو اغېزناک شخصيت گڼلی دی، د بوفت پانگه تر اويا بيليونه حساب شوې ده، د خپلې نغدې ۴۸ بيليوني پانگې څخه يې ۴۰ بيليونه بيل گيتس ته بښلې ده او د ليل يې دا گڼې چې بيل گيتس د مرستې او وصدقې پيسې په بهترين ډول لگوي، د وارن بوفت د برياليتوب د ستراتيژۍ لس مهم ټکي دا دي:

۱. ژوره مينه.

۲. د نورو په فکر کار نه کول، بلکې پخپل فکر کار کول.

۳. ښه، يا کفايته او ډېر خلک استخدا مول.

۴. مطالعه، مطالعه، مطالعه.
۵. په سوداگرۍ کې د مصئونيت څنډه په پام کې ساتل.
۶. په توليداتو او خدماتو کې تر نورو خپله مقاييسوي برتري ساتل.
۷. د توليداتو د کيفيت لوړ ساتل.
۸. په کار او مارکېټ کې مسابقي او رقابت په تيارۍ.
۹. د برياليتوب بېلگه کېدل.
۱۰. له هر چا سره بې شرطه مينه کول.

رتن ټاټا

د هند په ممبيي کې د ټاټا کمپني د گروپ مشر- و، دغه کمپني او وهر کال سل بيليونه ډالر عايد لري، د ده د برياليتوب لس قوانين د دي:

۱. کار کوونکو سره پوهاوی.
۲. له فرصتونو څخه کار اخيستل.
۳. سخت کوشي او دروند کار.
۴. باور جوړول.
۵. موءدب اوسيدل.
۶. خپل اتل لرل او د نورو له تقليده ځان ساتل.
۷. د کار او توليد په برخو کې بدلون راوستل.
۸. خپل ځان اوسيدل (تقليد نه کول).
۹. په توليد او مارکېټ کې مسابقي او رقابت ته تيارۍ.
۱۰. ناشوني کاونه کول او د دنوښت لپاره خطر اخيستل.

جک ما

د چین تر ټولو ستر او د نړۍ ۱۸ شتمن شخص دی، له شلو زرو ډالرو یې سوداګري پیل کړه، د علي بابا شرکت بنسټ یې کېښود او په لږه موده کې د دیرش بیلینونه پانګې خاوند شو، د ده د بریالیتوب لس قوانین دا دي:

۱. خپل خوبونه او ایډیالونه ژوندي ساتل.
۲. پر کار تمرکز.
۳. واړه خلک (حسد کوونکي) له نظره غورځول.
۴. د هڅونې ژوندي ساتل.
۵. تمرکز.
۶. ښه نوم او شهرت ساتل.
۷. مراجعین مهم ګڼل.
۸. شکایت نه، بلکې له فرصت څخه استفاده کول.
۹. ژوره مینه.
۱۰. له ردیدو ویره نه کول.

فقیر واکمن هم وي!

عمر بن الخطاب رضي الله عنه د حمص له خلکو وغوښتل چې د خپلي سیمې (حمص) د بې وزلو او فقیرانو لیست ورته راولېږي، خو له بیت المال نه د هغوی مرسته وکړي، کله چې د حمص د بې وزلو او فقیرانو د نومونو لیست عمر ته راوړسید هغه یې په لوستلو پیل وکړ، ناڅاپه یې د سعید بن عامر په نوم سترګې ولګیدلي، سعید بن عامر د حمص والي و! خلیفه هک پک پاتې شو چې د ده والي هم د حمص په فقیرانو کې لیکلي دي! د حمص له حاضرو خلکو ویې پوښته وکړه، چې والي یې رښتیا فقیر دی؟ هغوی ورته وویل: بې شکه هغه فقیر دی هغه خپل ټول معاش د حمص په فقیرانو ویشي او وایي، څه وکړم له ما نه به په آخرت کې د دوی پوښتنه

کېږي او وايي، زه مسؤل یم خلیفه هغوی وپوښتل ایا تاسو په هغه کې کوم عیب لیدلی دی؟ هغوی وویل: هو کې په هغه کې دررې عیبونه دي:

- هغه موږ ته له کوره ناوخته راوځي.
- هغه د شپې بیخي نه وینو او ورک وي.
- هغه په جمعه کې یوه ورځ ترې تم وي.

کله چې خلیفه له سعید نه د دې عیبونو پوښتنه وکړه هغه ورته وویل: امیر المومنین! دا دري واړه عیبونه لاندې اسباب لري: دا چې زه دوی ته له څښت نه مخکې نه ور و ځم ځکه زه چې د کور له کارونو خلاص شم بیا دوی ته وروځم زه د کور خادم نه لرم او میرمن مې ناروغه ده او دا چې زه دوی ته د شپې نه ور و ځم نو ما خپل وخت ویشلی ده، شپه مې د خدای عبادت ته وقف کړې ده او ورځ د خلکو خدمت او په جمعه کې یوه ورځ بهر ته و ځم ځکه زه یواځې یو جوړ جامې لرم ولاړ شم هلته خپلې جامې ومینځم او بیا راشم.

امیر المومنین عمر بن الخطاب و، ژړل او سعید ته یې له بیت المال نه پیسې ورکړې، سعید دا ټولې پیسې لا په د مشق کې په فقیرانو وويشلي، ځېنې خلک دا کېسه عمر بن عبدالعزيز ده منسوب کړې ده، خو دا خبره سمه ده، ځکه سعید بن عامر رضي الله عنه صحابي دی او دا کېسه په حلیه الاولیاء کې راغلې ده.

بلاله دومره جفا؟!

بلال بن ابي رباح رضي الله عنه د نبوي جومات لومړی مؤذن دی، بلال د رسول الله صلى الله عليه وسلم په جومات کې شاوخوا لس کاله اذان کړی دی، ډېرو خلکو ته د بلال په اړه همدومره معلومات شته، کوم معلومات چې له ډېرو خلکو سره نشته هغه دا چې بلال د رسول الله صلى الله عليه وسلم له وفات وروسته څه شو؟ دلته دې پوښتنې ته د ځواب له پاره د بلال رضي الله عنه دردونکي او ژړوونکي کېسه را اخلم.

بلال ابو بکر الصديق رضي الله عنه ته ورغی او ورته کړه يي: ای د رسول الله صلى الله عليه وسلم ځای ناستې ما له رسول الله صلى الله عليه وسلم اوریدلي دي، چې ویل يي، د مومن تر ټولو غوره عمل د الله په لار کې جهاد کول دی، ابو بکر وروته وویل: بلاله! ته څه غواړې؟ بلال وویل: ما نیت کړی دی، چې تر مرګه پورې ژوند په جهاد کې تیر کړم، ابو بکر ورته وویل: موږ ته به اذان څوک کوي؟ د بلال سترګې له اوبسکو ډکې شوې او زیاته یې کړه، زه له رسول الله صلى الله عليه وسلم وروسته بل چا ته اذان نه کوم، ابو بکر ورته وویل نه، ته به له موږ سره پاتې کېږي او موږ ته به اذان کوې، بلال وویل: که تا زه داسې ازاد کړی یم، چې له ازادي وروسته به هم ستا سره یم، بیا به ستا په خوښه پاتې شم او که تا زه د خدای له پاره ازاد کړی یم، نو ما او هغه ذات سره پرېږده چې د هغه له پاره دې زه ازاد کړی یم.

ابو بکر ورته وویل: بلاله ته ما یواځې د الله له پاره ازاد کړي يي بلال د شام لوږته روان شو او هلته په جهاد بوخت شو، دی ځان په اړه وایي: د رسول الله صلى الله عليه وسلم له وفات وروسته ما په مدینه کې د اوسیدلو وسونه لاره ده، به چې کله اذان پیل کړ او د اشهد ان محمداً رسول الله صلى الله عليه وسلم جملې ته به ورسیدی، ستوني به یې غریو بند کړ او

ژړا به يې پيل وکړ، نو ځکه شام ته ولاړ او مدينه يې پرېښودله، بلال تر څو کلونو پورې د اسلام په لښکر کې د يوه سپيڅلي غازي په توگه پاتې شو. يو وخت يې رسول الله صلى الله عليه وسلم په خوب وليد، په خوب کې يې بلال ته وويل: بلاله! دومره جفاء؟ زموږ لېدو ته نه راځي؟ بلال چې راوښو شو غمونو او دردونو کړاوه او سمدستي د مدينې په لور روان شو، مدينې ته په رسيدو د رسول الله صلى الله عليه وسلم د قبر مبارک زيارت ته ورغی او د قبر خواته يې په ژړا زړه سپک کړ.

دی لا ناست و، چې حسن او حسين رضی الله عنهما ورته راغلل، دواړو په خپل وار په غېږو کې ونيو او په يوه بل مخ يې ښکل کړ او ورته ويې ويل: د سهار اذان به راته کوې، سهار مهال بلال د جومات بام ته وخوت او دا عرش لړزونکي کلمات يې پيل کړل، الله اکبر الله اکبر د بلال د تکبير ملکوتي اواز مدينه ټوله ولړزوله کله يې چې: (اشهد ان لا اله الا الله) وويلې په مدينه کې د رسول الله صلى الله عليه وسلم د مينانو د ژړا کړيکي او شور پورته شو او چې (اشهد ان محمد رسول الله) يې وويلي د مدينې ښځي له پردو راووتلي په مدينه منوره کېد ژړا او انگولا دومره شور او زوږ جوړ شو، چې مخکې هېڅکله دومره نارينه او ښځينه چا په ژړانه وليدلي.

د راز کله چې امير المؤمنين عمر رضی الله عنه شام ته ولاړ، د شام مسلمانينو ورته وويل، چې بلال دې يواځې دي، ه لمانځه له پاره اذان راته وکړي، امير المؤمنين بلال د لمانځه په وخت کې راوغوښت او هيله يې ترې وکړه، چې اذان ورته وکړي، بلال پورته شو او اذان يې وکړ، د بلال له خولي چې د اذان سپيڅلي کلمات وتل د عمر او بيا د نورو صحابه کرامو د ژړا کړيکي ورسره غبرگي شوي ناستو صحابه کرامو ټولو ډېر زيات وژړل، فرضي الله تعالى عنهم اجمعين.

مور مینه نه پېژنو

له عادت سره سم پلار يې له کاره سترې او ناوخته کورو ته راغی، کوچني زوی يې په دروازه کې انتظار کاوه، زوی يې وويل: پلار جان! يوه پوښتنه وکړم؟ پلار په مینه ورته وويل: ولي نه مهرباني وکړه، زوی يې وويل: پلار جان! په يوه ساعت کې خومره افغانۍ گټې؟ پلار يې غوسه شو او ورته کړه يې: له دې سره ستا کار نشته، بيا داسې يو چې پوښتنې ونه کړې زوی يې په ټينگار سره وويل: هيله کوم پلار جان! راته ووايه! په يوه ساعت کې خوا افغانۍ گټې؟ اخر يې پلار ورته وويل: دېرش افغانۍ په يوه ساعت کې گټم.

زوی يې په عاجزې ورته وويل: لس افغانۍ به پور راکړې؟ د پلار غوسه يې زياته شوه او په لوړ غږ يې ورته وويل: ښه دا پوښتنه دې د دې له پاره کوله چې پورو غواړې؟ زه ټوله ورځ په کار کې سترې ستومانه يم اوس ستا دې پوچو خبرو ته نه يم خلاص، په منډه څه خپلي خوني ته او ويده شه.

زوی يې بله يوه خبر هم ونه کړه، رڼه اوښکه يې په تنکي انگي راوگرځيدله او خپلې خونې ته روان شو، خو د خوب غېږي ته پناه يوسې. يو ساعت وروسته يې پلار ته ورپه ياد شو پښيमानه شوچې له ماشوم سرهر مې سختې وکړه، هلک دی لس افغانۍ به يې په کار وي، پورته شو او د زوی خوني ته روان شو دروازه يې پرانستله او ورته کړه يې: ته وينې يې؟ زویو يې په بېړه په ځای کې راکښيښاست او ويې ويل: هو پلاره زه لا وينې يم، پلار يې ورته وويل: زړيه! ما له تا سره سختې وکړه، ما دا هغه لس افغانۍ دې واخله!

ماشوم سخت خوشحاله شو په ډېره مینه يې له پلاره لس افغانۍ واخيستلې، پلار يې ورته ولاړ دی او ماشوم د خپل بالښت لاندې لاس دننه کړ نوري ماتې افغانۍ يې راواخيستلې او دا لس يې هم له هغو سره يو ځای

کړې، پلار يې بيا په غوسه شو او ورته ويې ويل: ستا سره خو دومره افغانۍ کړې، دي نو له مادې نورې ولې غوښتلې؟ ماشوم په معصومانه لهجه ورته وويل: زما سره خو افغانۍ وي، خو کمې وي اوس هغه پوره دېرش افغانۍ شوې او غواړم له تانه يو ساعت وخت واخلم خو يې گډ سره تير کړو.

لکه څومره چې ماشوم خوراک، څښاک او پوښاک ته اړتيا لري همدومره د پلار او مور مينې ته هم اړتيا لري، مور د خداى عجيب مخلوق يو! په مور کې خو هغه يو متل د کانهې کرښه گرځېدلى ده، وايي، چې ډېر نه وي ادب نشته، ځکه خو مور ټول د ډېر وهلو ميان يو او ټول موضوعات په همدې حل کوو. ډېره موده کېږي له مور نه مينه ورکه ده مور او مينه نه سره پېژنو خدايه ته مور د ډېر (وهلو) ميانو ته مينه راوښيه.

د ژوند لاره

د واورو په اوريدلو سره هغه بن تګ سپين وځلیدى، هلته دريو ملگرو لوبې کولې يوه يې وويل: راځئ له يوه بل نه د مخکې کيدلو لوبه وکړو، د بن په ديوال کې به يو هدف وټاکو او بيا به هغه ته ځانونه رسوو په واورو کې به په خپلو بوټونو لاره جوړوو او هر يو به کوښښ کوي، چې تر هدفه سيڅه او مستقيمه لاره جوړه کړي او هېڅ کړوالى ونه لري.

دوى له يوه بل نه بيل شول او هر يوه هدف ته د لارې په جوړولو پيل وکړ، په بوټونو يې واوره تخته کوله او لاره يې جوړوله، په دوى دريو کې يې يو په مکمله توګه له هدف نه کوږ ولاړى، دويم فکر کاوه چې ده به هدف ته سيڅه لاره جوړه کړې وي، خو وهدف ته له رسيدو وروسته يې چې بيرته لارې ته وليدل هغه کله چې او کله ښې خواته کړه وږه جوړه شوې وه او درېيم يې هدف ته مستقيمه لاره ايستلې و.

دوى په خپلو کې سره کيناستل او دا پوښتنه يې رامنځته کړه، چې ولې لومړي لومړي ملگري پوره کړه او دويم يو څه کړه او درېيم سمه سيڅه لاره

هدف ته ورسوله ، درېيم او هدف ته رسيدلي ملگري وويل: تاسو دواړو لاندې خپلو پښو ته کتل ځکه مو لارې کړې شوې او ما مخامخ وړاندې هدف ته کتل پښو او يوه بل لور ته مې نه کتل نو ځکه زما لاره سيخه او ستاسو کړې شوې.

زموږ ژوند هم تر يوه بل مخته کېدل دي موږ بايد د ژوند په لاره د تگ په مهال د خلکو خبرو ته ونه گورو، خپل هدف بايد په نظر کې ونيسو او په ثبات سره د هغه په لور روان واوسو.

مېړه او ښځه

پلار يې د نوي واده د مبارکۍ له پاره ورته راغی، کله يې چې په کور کې کښيناست ورته کړه يې قلم او سپينه پاڼه راوړه! ځوان زوی يې ورته وويل: پلاره زما د کور په سامان کې دې هر څه راته اخيستي و يواځې قلم او کتابچې دي نه وي راته اخيستي ولې؟ پلار يې ورته وويل: اوس ولاړ شه، قلم، کتابچه او پينسلپاک راوړه، زوی يې حيران شو او ولاړ چې کتابچه او قلم راوړي، رايې وړل او د پلار خواته کښيناست. پلار: وليکه.

زوی: څه وليکم؟

پلار: څه دې چې خوښ يې.

زوی يې يوه جمله وليکه پلار يې ورته وويل: اوس يې ښه کړه او زوی يې ښه کړه، پلار يې بيا ورته وويل: وليکه، زوی ورته کړه، پلاره په خدای مې لوبتلی يې څه م وڅه لرې؟ پلار ورته وويل: وليکه، زوی يې يوه جمله وليکه پلار يې بيا د ښه امر وکړ او زوی ښه کړه، درېيم ځل بيا پلار تېره کېسه تکرار کړه يعنې وليکه او ښه کړه او ځوان ليکله او ښه کړه.

وروسته يې پلار ورته وکتل، په اوږو يې لاس ورکېښود او ورته ويلي: زويه! د واده په ژوند کې پينسلپاک ډېر ضروري دی که له خپلې ميرمنو

دې کومه ناخوښه خبر واوريدله او يا هغې له تا نه واوريدله او تاسو د دې ناخوښو خبرو د ږنگولو له پاره پينسلپاک نه لاره چې دا ناخوښه او ژوند خرابونکې خبرې پرې ږنگې کړئ، نو په خو ورځو کې به مو د واده پانه له تورو جملو ډکه شي.

د واده ژوند په رښتيا هم ډېر باريکه او ډېرې هوښياري ته اړتيا لري او له دې سره د يوه بل له تيروتنو تيريدل دومره مهم دي، چې ښه ژوند او زموږ پښتني نارينه واکه ټولنه په دې اړه خورا زياتې نيمگړتياوې او درانه مشکلات لري، د بېلگې په توگه که يوې ميرمنې په شمار ۴۹ ډوډۍ روغې پخې کړې وي او د پنځوسمې ايله يوه څنډه يو څه سوې وه ميره يې د هغې د ترټولو، ښکښلو او آن ډېولو مسلم حق (!) لري، دا ډول جهالتونو او بې خبريو زموږ د ډېرو ژوند جهنم گرځولي دي او په دې پښتني جهنم کې پريمانه احمقان سوځي، الله دې پوه او نیکمرغي را نصيب کړي.

ناهيلو زړونو ته هيلې ورکړئ

له خپلې خور نه يې پوښتنه وکړه، په دې ونه کې څومره پانې دي؟ مشرې خور يې په مينه ورته وويل: گرانې ولې مو دا پوښتنه وکړه؟ ناروغي ماشومې ورته وويل: ځکه زه داسې فکر کوم، چې کوم چې کله د دې ونې وروستۍ پانه لوبېرې زما ژوند شپې به هم پای ته رسيدلې وي، مشره خور يې مسکۍ شوه او ويې ويل: چې داسې ده نو بيا به ماو تا ډېره موده له ژوند نه خوند واخلو او که خدای کول د ژوند ټول ارمانونه به مو تر سره شي.

شپې ورځې تېرېدلې ناروغي ماشومې له خپلې خور سره يو ځای خوندور ژوند تېراوه، خوند ورې لوبوې يې کولې او د ماشومتوب له پاچاهي هر وخت څارلې، اخر په ونه کې يوه پانه پاتې شوه او دې به همېشه هغه پانه څارله، دې گومان کاوه چې که دا پانه ورژويدله نو دا به خپله ناروغي وژني او مري به!

خزانا او ژمی دواړه تیر شول خو دا پاڼه لا په ځای تم وه، ونه رژیډله، ناروغه نجلی هم له ناروغي نه په رغیدا وه، تر څو رکه روغه شوه او له خپلې خور سره یې خوشحاله ژوند کاوه، حالات او ژوند طبیعي شو او ناروغه ماشومه رکه روغه شوه، عجیبه دا وه، چې هغه یوه پاڼه لا په ونه کې پاتې وه او نه وه رژیډلې! یوه ورځ ماشومه ونې ته ورنږدې شوه، څو هغه معجزه پاڼه وويني، چې ویې لیدله هغه یوه پلار ستیکي شنه پاڼه وه او په ډېره ښه توګه په ونه کې بنده کړل شوې وه، ماشومه په خندا بیرته راستنه شوه او پوه شوه، چې مشرې خور یې د دې د نا امیدي د مخنیوي په موخه دا چل برابر کړی و.

که د چا په وس کې وي، چې خپل مسلمان ورور خوشحاله ولوري، نو نه دي سپموي، هغه زړونو ته چې نا امیدو خپلې وي امیدونه او ډاډ ورکړي، دردمنو او غمخپلیو ورونو او خوښو ته د خوشالي رڼا ورکړي، او د ژوند ښکلا ورته وځلوي او نهیلو زړونو ته هیلې ورکړي، دا ستر کار په موجوده غمزلې زمانه کې تر ټولو لوی خیر او د ثواب کار ده.

ملایکه او شیطان

کېسه کوي، یو وخت د ایټالیا یوه واکمن یو وتلی رسام راوغوښت او امر یې وروته وکړ، چې د هېواد د لوی روحي مرکز په دروازه دوه متضاد انځورونه رسم کړي، یو د ملایکې انځور او په مقابل کې یې د شیطان انځور، څو خلکو ته د ښو او بدو توپیر په انځوریز شکل روښانه کړل شي.

رسام په انځورونه له پېل مخکې د داسې دوو متضاد شکله انساني څېرو په لټه کې شو، څو دا دواړه انځورونه د هغو په تقلید سره تیار کړي، یو ښایسته ماشوم یې پیدا کړ، سپینه ښکلې څېره یې وه، په مخ کې یې درنښت او ښکلا ځلېده او په سترګو کې یې نیکمرغي له ورايه معلومېدله، د ماشوم کورته ورغی او د هغه له مور او پلار نه یې اجازه وغوښتله چې دا

ماشوم به خو ورځي له ماسره ځي، هلته به راته ناست وي، خوزه د ده په څېر يو انځور تيار کړم او په بدل کې يې ورکړ او انځور گر په خو مياشتو کې خورا بڼايسته انځور تيار کړ، دومره بڼايسته چې هېچا يې ساری نه وليدلې.

رسام د دويم انځور په تيارولو پيل وکړ او په پېل کې د شيطان شکله انسان په لټه کې شو، رسام غوښتل خپل کار په رښتيني معنی سر ته ورسوي او د مطلوب انسان ژوره پلټنه يې پيل کړه، دی پلټنې يې خورا ډېر وخت واخيست او څلويښت کاله پسې وگرځېدې، پاچا وويريده چې خبره اوږده شوه، نو اعلان يې وکړ چې د چا خبره ډېره رعب لرونکې او زياته خوږجنه وي، هغه خلک بايد حاضر شي او ډېر انعام به ورکړل شي، رسام بنديځانې وکتلې، دروحي ناروغانو روغتونونو ته ولاړ او گڼ شمېر ځايونه يې وکتل خو ټول انسانان وو او شيطان يې ونه موند.

يوه ورځ يې ناڅاپه شيطان شکله انسان پېدا کړ، هغه يو بد حاله انسان و، په يوه تنگ او پليټ ځای کې ناست و او د شرابو مينا يې په خوله کې نيولې وه، رسام يې خواته کېناست او د موضوع په اړه يې خبرې ورسره وکړې، ورته ويې ويل چې ښې پريمانه پيسې به هم ورکړي، سړي موافقه وکړه، هغه ډېر بد مخی او بويه انسان و، لغړه کوپړۍ يې وه او په تندي يې گوتشمير خو وينستان وو، په خوله کې يې غاښونه وو، په لوړ غږ يې خبرې کولې او شکل يې کټ مټ د شيطان و.

رسام هغه له ځانه سره کړ او د انځور په تيارولو يې پيل وکړ، د انځور تيارولو ډېر دقت ته اړتيا لرله او خو ورځې کار يې غوښت، يوه ورځ رسام په خپل کار بوخت و او دا شيطان شکله انسان يې مختې ناست و، حيران شو او ورته ويې ويل: که ډوډۍ يا شرابو او هر شي ته اړتيا لري، ووايه چې درته رايوړم، هغه په غريو نيولې غږ ورته وويل: مکېسه د لوړې او وېلې غو، ښتني

نه ده او هغه چوپ شو انځور گر ټينگار وکړ، چې کېسه پوره کړه او هغه زياته کړه، تقريباً خلووښت کاله مخکې تا زه ليدلی وم... هغه مهال زه ماشوم وم او زما له خېرې دې د ملايکي انځور تيار کړ و... او نن ته زما له خېرې د شيطان انځور جوړوي! شپو او ورځو په ما کې بدلون راوست زه يې د خپل ځان نقیض وگرځولم او دا زما کړنو لامله ... سلگۍ يې زياتې شوې او غريو يې په ژړا او کړيکو بدل شو، د رسام په اوږه يې سر کېښود، د رسام زړه هم د ده په حالت ودرید دواړو يو ځای د ملايکي د انځور خواته ښه ډېر وژړل.

مور الله جل جلاله ټول د ملايکو په خبر پاک او سپيڅلي پېدا کړي يو دا مور يو چې خدای راکړې پاک نفسونه د شيطان په پيروي کې په گناهونو او جرمونو گنده او پليت کړو، قران کریم وايي: و هديناه النجدين، يعنې مور انسان ته (خير او شر) دوه لارې ښوولې دي، گناهونه پليتي او بد بويه دي د انسان په سپيڅلي روح او پاک زړه تور داغونه او خوږجن خاپونه لگوي او د ملايکو په خبر پاک انسان د شيطان په خبر بد مخلوق وگرځوي. خدايه! مور ته ستا د ياد او شکر توفيق راکړه او ستا د ښه عبادت وس راکړه.

سپکې خبرې مه خپروئ

يو سړي يوه حکيم ته راغی او ورته وېي ويل: پلانکي په يوه مجلس کې ښکښلې او بدې خبرې يې درپسې وکړې! حکيم ورته وويل: هغه زما په لو غشی وېشتلی دی، خو ما ته ونه رسيدی، نو تا ولې هغه غشی ما ته راورساوله او زما په زړه کې دې خښ کړ؟!

د خلکو په منځ کې خبرې گرځول په شريعت کې نيممتر بولي او نيممتر لويه او کبيره گناه ده، په صحيح بخاري او صحيح مسلم کې يو روايت داسې راغلی دی: رسول الله صلى الله عليه وسلم په دوو قبرونو تيریده

او ويې ويل: دوی دواړه په عذاب اخته دي او عذاب په دومره لويه گناه هم نه ورکول کېږي، يوه به يې له بولو ځان اوجامې نه ساتلې او بل به يې نيمتر کاوه، يعنې د خلکو په منځ کې به يې خبرې گرځولې.

داراز په يوه بل روايت کې راغلي دي، چې نيمتر کوونکي به جنت ته نشي ولاړ، د خلکو په منځ کې د فساد په نيت خبرې گرځول د انسانانو تر منځ د شخړو او د مسلمعينو په منځ کې د جگړو او فسادونو لامل کېږي؛ نو ځکه شريعت دا کار حرام او کوونکي يې له جنته محروم کړی دی.

ښه روزنه

نه ښوونکي کېسه کوله، چې د لومړي ټولگي له شاگردانو مې وپوښتل: هر يو راته ووايي، چې کله ستر شي له ځانو څه جوړول غواړي؟ چا ويل زه غواړم پيلوټ شم، بل ويل: غواړم ډاکټر شم، داراز گڼ ځوابونه مې له خپلو شاگردانو واوريدل، خو يوه شاگرد چې غلی ناست و عجيب ځواب يې راکړ! ټولو ټولگيوالو يې هم ورته وخنډل، هغه وويل: زه غواړم له ځانه صحابي جوړ کړم!

ښوونکي وايي، ما ورته وويل: ولې څه وجه ده، چې له ځانه صحابي جوړول غواړي؟ هلک راته وويل: ځکه موږ چې هره شپه ويده کېږو موږ مو دې، صحابي کېسه راته کوي، صحابه پر خ دای مين وو، تکره وو او زه هم غواړم چې صحابي شم...

استاد غلی شو او هڅه يې کوله خپلې اوبسکې تم کړي، هغه پوه شو چې د ماشوم تر شا درنه او ستر مور ده، ځکه يې د کوچني زوی موخه او هدف هم ستر او لوی دی، ارمان موږ داسې ډېرې مندې لرلي، چې هغوی خپلو زامنو ته داسې روزونه ورکولې او د هغوی فکرونه يې داسې تيار کړي وي لکه د دې ماشوم.

تاسو خپل دين خرڅ کړ

په فرانسه کې يوې مسلمانې ميرمنې په يوه سوپر مارکيټ کې په داسې حالت کې سودا اخيستله چې مخ يې پټ و، کله يې چې سامان راټول کړ او د حساب اخيستونکي ميز ته راغله خو پيسې ورکړې، سامان يې په ميز کېښود، د ميز شا ته يوه مغربي الاصله عربيه ميرمن ناسته وه، هغه لوڅ سر او بې حجابې وه دې مخ پټې مسلمانې ميرمنې ته يې په سپک نظر وکتل او د سامان په حسابولو يې پيل وکړ، مغربي ميرمن دومره ورته په غوسه وه، چې سامان يې يو په بل ويشته، خو مخپټې ميرمن چپه ولاړه وه او هېڅ يې هم نه ورته ويل: اخر يې په خبرو پيل وکړ او ورته کړه يې: موږ په فرانسه کې گڼ شمېر ستونزې لرو او له دې ستونزو تاسو مخ پټو مېرمنو راته جوړه کړې ده، موږ دلته د کار او خواږي له پاره راغلي يو موږ د دې له پاره نه يو راغلي، چې خلکو ته خپل دين او تاريخ وروښيو، مغربي ميرمني مخپټې هغې ته وويل: تا ته چې خپل دين دومره خوند درکوي خپل وطن ته ولاړه شه او هلته په خپله خوښه دي، چې څه زړه غواړې هغه کوه دلته موږ ته ولې ستونزې پيدا کوي؟!

مخ پټې ميرمنې خپل سامان په ميز ايښی او هغې ته يې کتل، وروسته يې خپل نقاب له مخه لرې کړ، مغربي ښځې چې ورته وکتل نو هغه يوه سورمخې او شين سترگې ميرمن وه او مغربي س ته يې وويل: زه فرانسوي يم زما اسلام هم خپل دی او وطن مې هم خپل دی، تاسو خپل دين خرڅ کړ او موږ درنه واخيست...!

حکایت

وايي، ڇي د بني اسرائيلو ويو عابد انسان د شگو په يوه ډېري تيريدو او دا داسي وخت و، ڇي په بني اسرائيلو ډېره زياته لوږه رارغلې وه، نو دې عابد انسان په زړه کې يو ارمان وکړ، ڇي که چېرته دغه د شگو ډېري اوږه وي، نو ما به پرې بني اسرائيل په خپته ماږه کړي وي، نو الله تعالی د بني اسرائيلو د هغه وخت پيغمبر صلی الله عليه وسلم ته وحې وکړه، ڇي زما هغه عابد بنده ته ووايه ڇي تاته مې خپل اجر او ثواب درکړ، په هغه ډېري د اوږو باندې د بني اسرائيلو د مړولو اجر او ثواب مې درته درکړی، له همدې امله پيغمبر صلی الله عليه وسلم فرمايلي دي: د مومن مسلمان نيت د هغه له عمل نه غوره او بهتر دی.

اوسپنې يو ټوټه په ۲۵۰ روپۍ ده....

له هغې څخه يو نال جوړ کړه، هغه به ۱۰۰۰ روپۍ ارزښت ولري.

له هغې څخه د ساعتونو سپرنگونه جوړ کړه، هغه به ۱۰۰۰۰۰ ارزښت ولري.

ستا ريشوني ارزښت په دې کې نه دی، ڇي ته څوک يې بلکې په دې کې دی، ڇي ته د ځان څخه د څه شي جوړولو وړتيا لري.

سبحانک اللهم وبحمدک اشهدان لا اله الا انت استغفرک او

اتوب اليک

محمد اصف اشنا

ننګرهار - جلال اباد

ماخذونه

۱. فاروقي، مولوي محمدغني: له ژوند سره مينه وکړې، چاپ کال، ۱۳۹۳ هـ جلال اباد، گودر خپرندويه ټولنه.
۲. اصلاحي، مولانا محمد يوسف: په اسلام کې د ژوندنه اداب، چاپ کال ۱۴۲۹ هجري. جلال اباد، پيغام خپرندويه ټولنه.
۳. القرني، دوکتور عائض، ژباړن: هلال، فريد احمد، مه خپه کېږه!، چاپ کال ۱۳۹۲ ل. جلال اباد، کتاب خپرندويه ټولنه.
۴. غزالي، ژباړن: حنيف، بهادر، مکاشفة القلوب، وحيد خپرندويه ټولنه.
۵. پکتياوال، نجم الرحمن: فکري روزنه، چاپ کال، ۲۰۱۱ ميلادي. پېښور، مکتبه الحرم.
۶. حامد، محمد وزير، کېسي اوښودنه، النور علمي خپرندويه ټولنه.
۷. القرني، عائض، ژباړن: ضياء، ضياء الحق: چاپ کال ۱۳۹۲ ل. پېښور، گندهارا خپرندويه ټولنه.
۸. حميدي، حميدالله: خوشحاله ژوند ته غځېدلې لار، چاپ کال، ۱۳۹۵ ل. کابل: اکسوس خپرندويه ټولنه.
۹. السباعي، دوکتور مصطفى، ژباړه: عمار، محمد ظاهر، له ژونده مې دا زده کړل...، چاپ کال، ۱۳۹۳ ل. پېښور، گندهارا خپرندويه ټولنه.
۱۰. سلوی العزیدان، ژباړه: عمار، ظاهر، له ناکامۍ يې زده کړه!، چاپ کال: ۱۳۹۴ ل. پېښور، گندهارا خپرندويه ټولنه.
۱۱. سولي العزیدان، ژباړه: مصلح، احسان الله، مه ناامیده کېږه!، چاپ کال: ۱۳۹۳ ل. پېښور، گندهارا خپرندويه ټولنه.
۱۲. القراني، عائض، ژباړه: ضياء، ضياء الحق، مه غوسه کېږه!، چاپ کال: ۱۳۹۴ ل. پېښور، گندهارا خپرندويه ټولنه.
۱۳. مهاتريار، ژباړن: نجيب، طارق، ژوند وکړې!، چاپ کال: ۱۳۹۵ ل. جلال اباد، مازيگر خپرندويه ټولنه.
۱۴. ازاد، ابوالکلام، ژباړه: هلال، احمد، اغېزناکه شخصيت جوړونه، چاپ کال: ۱۳۸۹ ل. جلال اباد، مومند خپرندويه ټولنه.
۱۵. شينواری، محمد ابراهيم، هدف، زده کړه او بری، چاپ کال: ۱۳۹۵ ل. کابل: دانش خپرندويه ټولنه.

د لیکوال په اړه

له وېي دنگ، غنمرنگ، د ښو اخلاقو خاوند درې پېژنم؛
نوم يې محمد اصف؛ خو ډېری خلک يې په اشنا
پېژني، دی د هدايت الله شينواري زوی او د سيف
الملوک لمسی دی.

له نن څخه (۱۹) پسرلي وړاندې يې د کوزې پښتونخوا
د جرات په ښکلي سيمه کې دې نړۍ ته سترگې
پرانیستي، پلرنی ټاټوبی يې د علم او ادب کور
ننگرهار، هسکه مېنه، لوی پاپين دی.

لومړنۍ زده کړې يې د پښتونخوا په اسلاميه ښوونځي
کې سرته رسولي، وروسته خپل هېواد افغانستان ته راستون شو او د استقلال له
عالي لېسې څخه پر (۱۳۹۶) کال کې په لوړه درجه فارغ شوی او اوسمهال د
الفلاح پوهنتون اقتصاد پوهنځي زده کړيال دی.

نوموړی د ژوند پر نيلی سپور او څو کاله کېږي، چې د خوږې ژبې (پښتو) د ناوې د
دسمال پر پيڅکه يې سر تړلی او ځان د خوږې ژبې خواخوږی او مين بولي، چې د
همدې ژبې د خدمت لپاره يې دا لومړی کتاب (لټونکي گټونکي دي) تر عنوان
لاندې برابر کړی.

نوموړی ځوان او ډېره حوصلې خاوند دی، زه پر دې باوري یم، که دی د زمانې له
کرغېړنو او ناوړينو ژوندی ووت؛ نو د پښتو ژبې په ښېرازۍ کې به له دې سربېره
د داسې نورو پنځونو شاهد ياست چې تل به يې نوم د لوستونکو پر خوله وي.
نوموړي ته د کتاب د چاپ په پار مبارکي وایم، د اشنا د لیکوالۍ چينه دې
همداسې تانده او بهانده وي، چې د ادب تېرې پرې وخت نا وخت خپله ادبي مينه
او تنده ماتوي. د پښتو ادب د لا پراختيا او غوړېدا په هيله!

په وروروليزه مينه

وفي الله منت بار

منت بار کمپوز، ډيزاين مرکز- جلال اباد

Search

Àbdülràoöf Hïmàt (PashtuonHimat)

ته باعث مو د بېلتون ئې تا مو وينه ده ويشلې!!
ماتول دې ضروري دي د ډېورنډ توره زنځيره!!

Add to Story

Edit Profile

Activity Log

More

Not Yet Working

ليسه عالي خصوصي الحرمين

Lives in Kabul, Afghanistan

From Khost, Afghanistan

Engaged

The Researchers are The Winners

(Happy Tiddings For Upset Hearts)

M. Asif Ashna
2019

Designed By: Sanaullah Zawab

الفلاح

الفلاح كتاب پلورنشى، لاندې پور، لومړی

دوکان اسحاق زی مرکب، جلال اباد

0780760764 - 0798811500